சீர் திருத்தம்

அல்லது

இளமை விருந்து

சீர்திருத்தம்

அல்லது

இளமை விருந்து

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார்

இரண்டாம் பதிப்பு

1937

உரிமை
ஆக்கியோருடையது.

விலை 1-0-0

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை.

34464

முன்னுரை

உலகம் இயற்கைவழி இயங்கவே அமைந்தது. இயற்கைச் செந்நெறி நல்வாழ்வைக் கூட்டும். அந்நெறியினின்றும் வழுவ வழுவ மாசுகள் வாழ்விடைப் புகும். மாசுகள் ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொரு விதமாக நின்று மன்பதையின் ஆக்கத்துக்குக் கேடு சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்.

நமது நாட்டிலும் பலதிற மாசுகள் புகுந்து நாட்டைக் குலைத்துவரல் கண்கூடு. அவைகளுள் சிறப்பாகக் குறிக்கததக்கன - பிறப்பு வழி உயர்வு தாழ்வு கருதல், மக்களுள் தீண்டாமை கொண்டொழுகல், பெண்ணை அடிமைப்படுததல், கண்மூடி வழக்க வொழுக்கங்களை உடும்பெனப் பற்றிக் கிடததல் முதலியன. இக்கறைகளும் நாட்டை அடிமைக்குழியில் வீழ்த்தியிருக்கின்றன என்று நம்புவோருள் யானும ஒருவன். அநநம்பிக்கையினால் நாட்டின் விடுதலை முயற்சியில் யான் தலைப்பட்ட நாள் தொட்டுச் சீர்திருத்த முறைகளையும் அம்முயற்சியுடன் புகுததிப் பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். இது நாட்டவர்க்குத தெரிந்ததொன்றே.

மேடைகளில் தாய் மொழியில் பேசப்படும் பேச்சுகள் பெரிதும் நேர்முறையில் நாட்டுக்குப் பயன்படுவதில்லை. அப்பேச்சுகளைப் பததிரிகை யுலகம் படுத்தும் பாட்டை ஆண்டவனே அறிவன்.

அப்பாட்டை எனது தலைமையுரைகளிற் சிலவற்றைக் கொண்ட மற்றுமொரு நூலாகிய "தமிழ்த் தென்றல்" என்னும் நூலின் அணிந்துரைக்கண் சிறிது விளக்கியுள்ளேன். அப்பகுதி வருமாறு :—

* * * "மகாநாடுகளில் தலைமை வகிப்போர் தமது முதலுரையைச் சமயத்துக் கேற்றவாறு சில விடங்களில் பேசிவிடுவது வழக்கம் ; சில விடங்களில் எழுதிப் படிப்

யது வழக்கம். இவை முறையே (இக்கால வழக்கில்) வாய்ப் பேச்சு (Extemper Speech) எழுத்துப் பேச்சு (Written Speech) என்னப்படும். இவ்விரு வழியிலும் அடியேன் கடனாற்றி யிருக்கிறேன்.

நமது நாட்டில் தாய்மொழிவாயிலாக நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுக்கு உள்ள அல்லல் வேறெதற்கும் இல்லையென்று கூறலாம். அவ்வல்லலுக்குக் காரணம் தமிழ்மொழியில் சுருக்கெழுதப் பயிற்சி இன்னும் முற்றும் வளம்பெறாமையேயாகும். தமிழ்ப் பத்திரிகை நிருபர்கள் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயில்வதில் கவலை செலுத்துகிறார்களில்லை. அப்பயிற்சி பெரிதும் இப்பொழுது போலீஸார்க்கு உரிமைப் பொருளாயிருந்து வருகிறது. போலீஸாரல்லாத இரண்டொருவர் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்திற் பயிற்சி பெற்றிருத்தல் எனக்குத் தெரியும். அவர்க்குப் போதிய தமிழ்ப் புலமை யின்மையால் அவர் இடர்ப்படுவதுங் கண்டிருக்கிறேன். தமிழ்ப் புலமையுடன தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்றோர் வேறு சிலரிருக்கிறாரோ என்னவோ யான் அறியேன். தமிழ்ப் புலமை யுடையார் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்று தமிழ்த் தாய்க்குத் தொண்டு செய்வது நலம்.

தமிழில் நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுகள் அவ்வண்ணமே புதினத் தாள்களில் வருவதில்லை. அவை கட்கு நடக்குங் கொலைகட்கோர் அளவுமுண்டோ ? 'அந்தோ! அந்தோ!' என்று அலமந்து அழவேண்டுவதே.

பேசுவோன் கருத்தை நிருபர்கள் தங்கள் மொழியில் வடிக்கிறார்கள். இதனால் பேசுவோன் கருத்து அவன் மொழியெனும் உடையிழக்கிறது. சிலபோழ்து பொருளே மாறுபடுதலுமுண்டு: வலிந்து மாற்றப்படுதலுமுண்டு. கட்சிப் பத்திரிகைகளின் திருவிளையாடல்களை

ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும். தாய் மொழியில் நிகழ்த்தப் பெறும் வாய்ப்பேச்சு உள்ளவாறே பத்திரிகைகளில் காட்சி யளித்தல் அரிது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

பத்திரிகையில் வெளிவரும் தாய்மொழி வாய்மொழி கொண்டு, பேசுவோன் உள்ளக் கிடக்கையை நேரிய முறையில் அளந்து காண இயலாத நிலையைத் தமிழ்நாடு உற்றிருக்கிறது. யான் ஒன்று இன்று மேடையில் பேசுவேன்; மறுநாள் பத்திரிகையில் அது வேற்றுருவில் திரிந்துவரும். என் செய்வது! ஆகவே பொதுவாக மகா நாடுகளில் - சிறப்பாகக் கட்சிக் கிளர்ச்சிகள் கனன்றெரியும் அரசியல் மகாநாடுகளில்-தலைமை வகிப்போர் எழுத்துப்பேச்சு முறை கொண்டு, பலதிற அல்லலைத் தொலைப்பது சிறப்பு. எழுத்துப் பேச்சில் வேறு சில நலன்களுமுண்டு." * * * *

தாய்மொழி வாய்மொழிப் பேச்சுகள் படும் அல்லலைக் குறிக்க ஈண்டு இவ்வுரைகளே சாலும்.

"தமிழ்த்தென்றல்" என்னும் நூல் வெளிவந்த பின்னரும் எனது தலைமை கொண்ட மகாநாடுகள் சில, சில விடங்களில் கூடின. அம்மகாநாட்டுத் தலைமையுரைகளிற் பல வாய்ப் பேச்சுகள்; சில எழுத்துப் பேச்சுகள். எழுத்துப் பேச்சுகளில் "வாலிப நாடார் மகாநாட்"டின தலைமை யுரையும், "யாழ்ப்பாண மாணுக்கர் மகா நாட்டு"த் தலைமை யுரையும் நூல் வடிவாக வெளிவருதல் வேண்டுமென்று நண்பர் சிலர் விழைந்தனர். அவர் விழைந்தவாறே அவ்விரண்டும் இந்நூல் வடிவில் முதற் பதிப்பில் வெளியிடப்பட்டன.

இவ்விரண்டாம் பதிப்பில் "திரிச்சி - தஞ்சை ஜில்லாத தமிழ் மாணுக்கர் மகாநாட்"டின் தலைமையுரை சேர்க்கப்பட்டது.

நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப நூலுக்குச் "சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து" என்னும் தலைப்பு அணியப்பட்டது.

நூன்முறை பற்றி இந்நூல் எழுதப்பட்டதன்று. மூன்று மகாநாடுகளின் தலைமை யுரைகளைக் கொண்டதே இந்நூல். அம்மூன்றும் வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறு பொழுதில் கூடப்பெற்றன. இளமை யுலகம் மூன்றற்கும் பொதுப்பட நிற்கிறது. ஆகவே, ஒரு மகாநாட்டுத் தலைமை யுரையில் போந்துள்ள பொருள் சில, மற்றொரு மகா நாட்டுத் தலைமையுரையிலும் வேற்றுருவில் திகழாநிற்கும்.

இந்நூற்கண் இளமை மாண்பு, அழகின் பெற்றி, இளமையழகோம்பு முறைகள், காவியச் சிறப்பு, ஓவியத் திறன், இசை நுட்பம், நாடக நலன், சமரச சன்மார்க்கமென்னும் அன்பு நெறியே சமயமென்பது, கோயில் சீர்திருத்தம், தமிழ் மாண்பு, தமிழர் யார் என்பது முதலியன ஓதப்பட்டிருக்கின்றன; நாடு மொழி பிறப்பு முதலியவாற்ரான் வேற்றுமை பாராட்டுவதால், சகோதர நேயத்துக்கு ஊறு நிகழ்தல தெள்ளத் தெளிய விளக்கப்பட்டிருக்கிறது; சாதி வேற்றுமை, தீண்டாமை, பெண்ணடிமை முதலிய சிறுமைகளின் நீக்கம் நாட்டுக்கு விடுதலை நல்குவது என்பது வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது; கண்மூடி வழக்கவொழுக்கங்கள் மிக உரமாக மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; வாழ்விற்குரிய வேறு பல சீர்திருத்தங்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலின் உள்ளுறை இளைஞருலகிற்கு நல்விருந்தளிக்குமென்று கருதுகிறேன்.

சென்னை
இராயப்பேட்டை
12—8—1937

திருவாரூர்-வி. கலியாணசுந்தரன்.

சீர்திருத்தம்

அல்லது

இளமை விருந்து

[வாலிப நாடார் இரண்டாவது மகாநாடு;
அருப்புக்கோட்டையில் கூடியது;
1928௵ ஜூலை௴ 5௳]

எழுவாய்

அன்பிற் சிறந்த இளஞ்சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

ஈண்டு இன்று குழுமியுள்ள வாலிப நாடார் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கும் பேற்றைச் சிறியேற்கு வழங்கிய வரவேற்புக் கூட்டத்தார்க்கும், ஏனைய அன்பர்கட்கும் எனது நன்றி யறிதலான வணக்கம். அடியேன் ஆற்றப்புகுந் தொண்டில் குற்றங் குறைகள் நிகழுமேல், அவைகளைப் பொறுத்து மன்னிக்குமாறு உங்களை வேண்டுகிறேன்.

இந்நாளில் நமது நாட்டில் நிமிர்ந்தெழுந்து சுழன்று வரூஉம் இயக்கங்களிலுங் கிளர்ச்சிகளிலுங் கலவாது ஒதுங்கி நிற்கும் அடியேன், இம் மகாநாடு போந்து பணியாற்ற ஒருப்பட்டதற்குத்

தலையாய காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று "வாலிபம்" என்பது; மற்றொன்று அதைத் தொடர்ந்து நிற்கும் "நாடார் மகாநாடு" என்பது. இவையிரண்டும் என்னை இம் மகாநாட்டுக்குப் போதருமாறு பிடர் பிடித்து உந்தின.

இளமை

இளமை எது? இன்பமா? இன்ப முகிழ்வா? இன்பக் கூர்தலா? என்னென்று சொல்வது? இளமை, நெஞ்சைக் கவர்வதுபோல வேறேதேனுங் கவர்கிறதா? இளமை யில்லையேல் உலகில் இன்பமேது? புல் பூடுகளிலும், செடி கொடிகளிலும், பறவை விலங்குகளிலும், மக்களிலும் இளமை யரும்பிக் கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவர்ந்து, இன்ப அமிழ்தால் அகவிருந்து நல்கி வருவதை எவரே அறியார்? உலகை இன்பத்தால் ஓம்பி வருவது இளமை இளமையே.

கடவுள் உணர்விற்கு உறையுளாயிருப்பது இளமையென்று கூறல் மிகையாகாது. இளமையின் கடவுட்டன்மையை நம் முன்னோர் தெரிந்தேயிருந்தார். பண்டைத் தமிழர் இளமையைக் கடவுள் கூறுகளுள் ஒன்றெனக் கொண்டது ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது. "என்றும் இளையாய்" எனவும், "மணங்கமழ் தெய்வத் திள

நலங்காட்டி" எனவும் வரூஉம் நக்கீரனார் உரைகளை நோக்குக.

மக்கள் அகவைகளுள் விழுமியது இளமை என்பது எவரும் அறிந்ததொன்று. இளமையே வாழ்வுப் படிகட்கெல்லாம் அடியாயிருப்பது; இளமையே வாழ்விற்கு அடிகோலுவது; இளமையே எல்லாவற்றிற்கும் ஊற்று; இளமைக் கால் கொண்டே வாழ்வெனும் நிலையம் எழுகிறது. ஒருவனது ஆக்கமுங் கேடும் அவனது இளமை யொழுக்கத்தையே பொறுத்து நிற்றலும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது.

இளமையில் பகைமை பொறாமை முதலியன நெளிதல் அரிது. அதன்கண் அன்பும் அருளும் பொலிதல் இயல்பு. பகைமை பொறாமையில்லா விடத்திலேயே ஒற்றுமைக்கு இடனுண்டு. ஆகவே, இளமை, ஒற்றுமைக்கு உறுகருவியாயுதவுவ தென்க. ஒற்றுமை என்ன செய்யாது? ஒற்றுமை எல்லாஞ் செய்யும். அவ்வொற்றுமைக்குரிய இளங்குழவைக் காண எவரே விழையார்?

உலக சரித்திரத்தை நோக்குழி இளைஞர் முயற்சியாலேயே பல நாடுகள் ஆக்க முற்ற உண்மை செவ்விதிற் புலனாகும். மாஸினி முதலிய தேசபக்தர்கள், இளைஞர் இயக்கத்தின் வாயிலாகவே தங்கள் நாட்டுக்கு விடுதலை கண்

டது உங்கட்குத் தெரியும். அவ்வரலாறுகள்
சரித்திரத்தில் பலபடக் கிடக்கின்றன. அவை
களை விரிக்கிற் பெருகும். துருக்கி வளர்பிறை
யென வளர்ந்து வருவதையும், சீனத்துக்குற்ற
சிறுமை பொன்றி வருவதையுங் கண்கூடாகக்
கண்டு வருகிறோம். இக் காட்சிக்குக் காரணம்
யாது? இளைஞர் இயக்கமன்றோ?

எக்காரணத்தாலேனும் நாடுகள் சவலையுறு
மேல், அச்சவலை போக்குமாற்றல் அவ்வந்நாட்டு
இளைஞாயிறுகளுக்குண்டு. நமது நாட்டின் சவலை
யைக் கூறவேண்டுவதில்லை. அது வெள்ளிடை
மலை. அச்சவலை போக்கவல்ல இளைஞாயிறுகள்
ஈண்டும் மகாநாடு என்னுங் கருத்துக்கொண்டே
இம்மகாநாடு நோக்கத் துணிந்தேன்.

நாடார்

நாடார் என்போர் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த
தமிழ்க் குடிமக்களிற் சேர்ந்தவர். அன்னார்
பண்டைப் பெருமையும் பிறவும் பல மகாநாடு
களிற் பேசப்பட் டிருக்கின்றன. நாடார்கள்
பேச்சுடன் நில்லாது, ஆக்கத்துறை நண்ணிச்
செயலில் பல வினைகள் நிகழ்த்தி வருவது, நாட்
டின் நலத்தில் நாட்ட முடையார்க்குக் கழிபேரு
வகை யூட்டாநிற்கிறது. நாடார்கள், பூசல் -
பிணக்கு - போர் முதலிய கேடுகளை விளைக்கும்

அழிவு - வினையாற்றுது, ஆக்க வினையாற்றி வருவது போற்றற்குரியது. நாடார்கள் முயற்சியால் அவர்கள் மரபு மட்டும் நலனுறுகிறது என்று எவருங் கருதாதிருப்பாராக. நாடார்கள் ஊக்கத்தால் நாடும் உடன் வளர்ந்து வருகிறது. நாடார் முன்னேற்றம் நாட்டின் முன்னேற்றம் என்னும நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அந்நம்பிக்கையும் என்னை ஈங்கு ஈர்த்தது.

பாண்டி நாடு

இம்மகாநாடு இளைஞருடையதாகலின், இதன் கண் இளைஞர்க்குரிய பொருள் கிளத்திப்பேசலே சால்புடைத்து. தங்கள் நாட்டின் தோன்மை, நாகரிகம், முன்னோர் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவது இளைஞர்களின் முதற் கடமை. அவைகளுடன் வேறு நாடுகளின் பழைய வரலாறுகளையும் இளைஞர்கள் ஆராய்ந்துணரல் அறிவிற்கழகு. சில வேளைகளில் பழையன சில இளைஞருலகிற்குப் புத்துயிரளித்தலுமுண்டு; சிலவிடங்களில் பண்டைப் பெருமை யுணர்வு, புதுப் புதுச் சக்திகளைக் கிளப்பி நலஞ் செய்தலுமுண்டு.

உலகில் சரித்திரம் அறிஞரால் எழுதப்படுவதன் நோக்கமென்னை? வாழ்விற்கு அதன் துணை வேண்டற்பாலது என்பதே. ஒவ்வொன்றிற்கும் வாழ்வில் அனுபவம் பெற்று, நல்லன தீயன

காண்பதற்குள் வாழ்வு முடிவெய்தும். சரித்திரத் துணைகொள்ளின், அதன்கண் போந்துள்ள நல்லன - வாழ்வில் கொள்ளத்தக்கன இன்ன இன்ன என்றும், தீயன - வாழ்வில் தள்ளத்தக்கன இன்ன இன்ன என்றும் அறிவுறுத்தும். ஆதலால் சரித்திர ஆராய்ச்சி இளைஞர்க்கு இன்றியமையாதது என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

இளைஞர்களே! உங்கள் தாய் நாட்டின் ஒரு கூறுயிருப்பதும், உங்கள் முன்னோர்கள் பெருமைக்கு நிலைக்களனாக நின்றதுமாயுள்ள பாண்டி நாட்டின் தோன்மை, நாகரிகம், வழக்க வொழுக்கங்கள் முதலியன உங்கள் முன்னேற்றத்துக்கு ஒரு பெருஞ் சக்தி வழங்குமென்பதில் ஐயமில்லை. அந்நாட்டின் பண்டைப் பெருமையை விரித்துக்கூற இம்மகாநாடும் இடந்தாராது; போதிய நேரமுமில்லை. பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய தமிழ்ப் பொருட்காட்சிகளிருக்கின்றன. அவைகளில் பழைய பாண்டிநாட்டைக் கண்டு ஊக்கங் கொள்க. அப்பெரு நாட்டின் பழைய நிலைகளில் எடுத்துக் காட்டாக இரண்டொன்று குறிப்பிடுகிறேன்.

பாண்டி நாட்டின் பெரும்பகுதி கடலால் விழுங்கப்பட்டது. இப்பொழுதுள்ள (மதுரை - இராம

நாதபுர- திருநெல்வேலி - ஜில்லாக்களைக் கொண்ட) நிலப்பரப்பு, பழம் பாண்டியின் ஒரு கூறேயாகும்.

பாண்டி நாட்டின் தோன்மை சரித்திர காலத்தையுங் கடந்து நிற்பது. இராமாயண பாரதங்களில் பாண்டிநாட்டின் மாண்பு பேசப்பட்டிருக்கிறது. மகா வம்சத்தில் பாண்டிநாட்டின் மணங் கமழ்கிறது. அசோகன் சாசனத்தில் பாண்டி நாடு இடம் பெற்றிருக்கிறது. மெகஸ்தினிஸ் குறிப்பிலும் பாண்டிநாடு மிளிர்கிறது.

இத்தொன்மை வாய்ந்த நாட்டைப் புரந்த பாண்டி மன்னர்களின் வீரம், நீதி, அன்பு, அருள் முதலியன பழைய சங்கப் பாக்களாகப் பரந்து நிற்கின்றன. அப் பாநூல்களை, இக்கால அறிஞர் சிலர் ஆய்ந்து, சரித்திர உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையில் நூல் பல யாத்துள்ளார். அவைகளுடன் உறவு கொள்ளவேண்டுவது உங்கள் கடமை யென்று நான் சொல்லத்தேவையில்லை.

பாண்டி மன்னரின் பெருமை யுணர்த்த ஈண்டொரு சிறு குறிப்பே பொறிக்க விரும்புகிறேன். கண்ணகி வரலாறு உங்கட்குத் தெரியும். அக் கற்புக் கடவுள் பாண்டியன் அவைக்களம் புகுந்து, தனது காதலனைக் கொன்றது அறமன்று என்று வாதம் புரிந்தபோது, "கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோலன்று" என்று அவள் கூற்றுக்கு மறுப்புரை பகர்ந்த மன்னன், பின்னைத் தன் தவறுத

லுணர்ந்ததும் "யானோ அரசன் யானே கள்வன்" என்று அரியாசனத்தினின்றுங் கீழே சாய்ந்து, தனது இன்னுயிர் நீத்தான். ஒரு மன்னன் தன் பிழையுணர்ந்ததும் மனச்சான்றால் தாக்குண்டு மாண்டான்! அவன் செங்கோல் மாட்சி என்னே! அவன் முன்னோர் அறத்திறன் என்னே! இளைஞர்களே! உங்கள் முன்னோர் ஆட்சியின் நீதியை உன்னுங்கள்; உன்னுங்கள்.

பின்னே இவ்வரலாறு, களியாட்டின்பொருட்டு நாடகக்காரரால் குடல் பிடுங்கிய கோலைக் கதையாகத் திரிக்கப்பட்டது. இடைக்காலத்தில் நமது கலைகளும், வழக்க வொழுக்கங்களும் பாழ் படுத்தப்பட்டதை நினைக்குங்கால் கண்ணீர் பெருகுகிறது. இப்பாழ்களைப் பொருளாகக் கொண்டு சிலர் நாட்டையே குலைக்கிறார்.

ஈண்டு வேறொன்று உங்களிற் சிலரது நினைவில் உறலாம். மனச்சான்றால் ஒரு மன்னனை மாள்வித்த அறம் வளர்ந்த ஒரு நாட்டில் சமணரைக் கழுவேற்றிய மறம் வளர்ந்ததென்னை என்று சிலர் கருதலாம். சமணரைக் கழுவேற்றிய வரலாற்றிற்குப் போதிய அகச்சான்றுதல் புறச்சான்றுதல் உண்டா என்பது, முதலாவது சிந்திக்கத்தக்கது. அச்சான்றுகள் கிடைக்கும் வரை, சமணரைக் கழுவேற்றிய வரலாற்றை யான் கொள்ளேன்; கொள்ளேன். தேவாரத்தில்

போதிய அகச்சான்றில்லை. அந்நாளில் பாண்டி நாடு போந்த வெளிநாட்டார் சிலர் எழுதிய குறிப்புகளிலும் அவ்வரலாறு காணேம். திருஞான சம்பந்தருக்குப் பின்னே, பன்னூறு ஆண்டு கடந்து, எழுதப்பெற்ற சில புராணங்களில் சமணரைக் கழுவேற்றிய கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அக்கதைகளும் ஒருமைப்பாடுடையன வாகவில்லை. ஒரு புராணக் கதைக்கு மற்றொரு புராணக் கதை முரண்பட்டு நிற்கிறது. இப் புராணக் கூற்றுகளைச் சரித்திர உலகம் ஏற்குங் கொல்! சரித்திர உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையிலல்லவோ சான்றுகளிருத்தல் வேண்டும்?

இப்பொழுது "ஞான சூரியன்" என்னும் ஒரு நூல் தமிழ்நாட்டில் உலவுகிறது. அந்நூற்கண் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட திருஞானசம்பந்தர் திருப்பாக்களில் ஒரு மாற்றஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "அந்தணாளர் புரியும் அருமறை சிந்தை செய்யா அருகர் திறங்களை - சிந்தவாது செயத் திரு வுள்ளமே" என்பது தேவாரம். இதன்கண் போந்துள்ள "திறம்" என்னுஞ் சொல் "ஞான சூரிய"னில் 'சிரம்' என்னுஞ் சொல்லாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாற்றங் கண்டு, அந் நூலாசிரியரை நேரே பார்த்து அடியேன் கேட்ட போது, அவர் பெரிதும் வருந்திப் பத்திரிகை

கட்கு ஓர் அறிக்கை அனுப்பினார். அது வருமாறு :—

அன்புடைய சகோதரர்கட்கு இக்கடிதம் வழியாய் அறிவிப்பது யாதெனில் "ஞானசூரியன்" என்ற புத்தகத்தில் பக்கம் 96-ல் சமணர்களை ஜயிக்கத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆலவாய்ப் பதிகத்தில், அந்தணாளர் புரியு மருமறை யென்கிற பாட்டில் "சிந்தை செய்யா வருகர் திறங்களை" என்ற சொற்றொடர்பு "சிந்தை செய்யா வருகர் சிரங்களை" என்று மாறியிருக்கிறது. அச்சுப் பிழையாக உள்ளதை ஞானசூரியனை வாசிக்கும் ஜனங்கள் 'சிரங்களை' என்று இருத்தலைத் 'திறங்களை' என்று திருத்தி வாசிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் எழுதின "அப்ராஹ்மணைத்யோதனம்" என்ற மலையாள புத்தகத்தில் திறங்களையென்றே எழுதியிருக்கிறேன். மேற்படி ஞானசூரியன் புத்தகத்தில் 80 பக்கம் அச்சிடும்வரைக்கும் என் கண் பார்வையில் நடந்தது. மிகுதி அச்சியற்ற திரு. வயி. சு. ஷண்முகம் செட்டியார் அவர்களிடம் ஒப்புவித்தேன். ஆனால் இப்புத்தகத்தில் நிகழ்ந்த பிழை அச்சுப்பிழையா யிருத்தல்வேண்டும். அல்லது என் புத்தகத்தைக் காப்பி செய்தவர்களின் பிழையா யிருத்தல்வேண்டும். அதுவன்றி இப்புத்தகத்தில் பல அச்சுப் பிழைகள் வடமொழிப் பாட்டுகளிலும் தமிழ் நடைகளிலும் இருப்பதால் இனி, திருத்தி வெளியிட்டால் லோகோபகாரமா யிருக்குமென்று நம்புகிறேன். (ஒ-ம்) சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி.

இதை 6-4-28-ல் கூடிய பௌத்தர் மகாநாட்டிலும் அடியேன் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டேன். (திறம் - சமயக்கொள்கை. மணிமேகலையில் சமயக்கணக்கர் தந்திறம் உரைத்த காதை என வரூஉந் தலைப்பை நோக்குக.)

அறிந்தோ அறியாமலோ உறும் மாற்றங்கள் பின்னே சரித்திர உலகிற்குப் பெருந்தொல்லை விளைக்கின்றன. அச்சில்லாத பழைய காலமாயின், "ஞான சூரிய"னிலுள்ள மாறுபாடு யாண்டாயினும் ஒரு மூலையில் ஏட்டில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

பண்டைப் பாண்டி மன்னர் எச்சமயத்துக்கும் இடையூறு செய்தனர் என்பது தெரியவில்லை. சமயப்போறை அவரணிகலனா யிருந்தது. அம் மன்னர் காலத்தில் பல சமயத்தார் தத்தஞ் சமயம் வளர்க்க இடம்பெற்றனர். சங்கப் புலவருள் பல சமயத்தாரிருந்தனர். சமணர், புத்தர், கிறிஸ்துவர் முதலிய பல சமயத்தார் பாண்டிநாடு போந்து தத்தங் கொள்கையைப் பரப்பிவந்தனர். எல்லா வழியிலுஞ் செங்கோலாட்சி செலுத்திய பாண்டி மன்னர் வழி வழி வந்த ஒருவர், சமய வெறி மேலிட்டான், உயிர்களைக் கழுவேற்றுங் கொலைத் தொழிலை மேற்கொண்டிருப்பரோ? கழுவேற்றிய கதையைச் சரித்திர முறையில் கொள்வது பாண்டி மன்னரை இழிவுபடுத்துவதாகும்.

பழைய பாண்டிப் பெருநாட்டில் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதிப் புன்மை யில்லை. தீண்டாமை அந்நாளில் கிடையாது. சாதியென் னுஞ் சொல் தமிழ்ச் சொல்லன்று. அந்நாளில் பெண்மக்கள் உரிமைபெற்றிருந்தார்கள்; கல்வி யாளர்களா யிருந்தார்கள்; செங்கோலும் ஓச்சினார் கள். விரிவு என்னால் எழுதப்பெற்ற "பெண் ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை" என்னும் நூலிற் காண்க.

பாண்டிநாடு கிரீஸ், ரோம், பாபிலோன் முத லிய நாடுகளுடன் வாணிபத் தொடர்பு கொண் டிருந்தது. வாணிபத்துக்குரிய துறைகள் பல வளம்பட்டிருந்தன. கல்விநிலை குறிக்கச் சங்க நூல்களே சாலும். வாழ்விற்கு இன்றியமையாத துறைகள் பல அமைந்தே யிருந்தன. பழம் பெருமையை இவ்வளவோடு நிறுத்திக்கொள் கிறேன்.

இளைஞர்களே! உங்கள் பாண்டி நாட்டின் அற்றை நிலையையும் ஓருங்கள்; இற்றை நிலையை யும் ஓருங்கள். இந்நாளில் பாண்டிநாடு, சாதிப் பிணக்குகளாலும் சமயப் பூசல்களாலும் மோது ண்டு, உடைந்து உடைந்து சிதறுண்டு கிடக் கிறது. அதை அன்பால் ஒருமைப்படுத்துங் கருவிகள் நீங்களே. பாண்டிப்பழமை உங்கட்குப்

போதிய ஆற்றல் வழங்கும். அப்பழமை காணப் புதுக் கருவி கொண்டெழுங்கள் ; எழுங்கள்.

உடலோம்பல்

இளைஞர்கள் உடலோம்பல்மீது பெருங்கவலை செலுத்தல் வேண்டும். இவ்வுலக இன்பத்தை நேரிய வழியில் நுகர்தற் பொருட்டே கடவுளால் அளிக்கப்பெற்ற உடைமை இவ்வுடல். இவ்வுடலை இளமையிலேயே வளம்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். இளமையில் உடலைக்காவாது கவலையீனமாகக் கிடத்தல், பின்னை இவ்வுலக வாழ்விழந்து துன்புறுதற்குக் கால்கொள்வதாகும். உடல்வளம் பெறாத ஒருவன் எச்செல்வம் பெற்றிருந்தா லென்னை ? எப்பேறு பெற்றிருந்தா லென்னை ?

நல்லுடலுக்கு அறிகுறி யென்னை ? அதன்கண் ஊறும் அழகேயாகும். அழகிலா உடல் நோயுடையது என்பதில் என்ன ஐயம் ? அவ்வழகுக் கடவுள் கோயில் கோள்ளும் அகவை எது ? இளமை இளமை என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ ?

இளமை அழகுக்குரியது. இக்கால இளைஞர்களின் முகத்தில் அழகு ஒழுகுகிறதோ? இளைஞர்களல்லவோ நாட்டின் செல்வம் ? அச்செல்வம் எந்நிலையிலிருக்கிறது ? அதை உன்ன உன்ன உள்ளங் குழைகிறது.

பொதுவாக நமது நாட்டு இளைஞர்களையும், சிறப்பாகப் பள்ளி மாணுக்கர்களையும் நோக்குழி நாட்டுச் செல்வத்தின் நிலை புலனாகும். விழுந்த கண்ணும், வளைந்த முதுகும், சரிந்த தோளும், உடைந்த மார்பும், தளர்ந்த நடையுமுடைய உடலில் அழகுக் கடவுள் எங்ஙனம் கோயில் கொள்ளும்? அழகென்பது யாது? அழகு என்பது நிறத்தில், மயிர்நீவலில், மூக்குக் கண்ணாடியில், கழுத்துச் சுருக்கில், பட்டுடையில், பிற அணிகளில் அமைந்திருப்பதன்று. மூளை, இதயம், நுரையீரல், மண்ணீரல், குண்டிக்காய் முதலிய பேருறுப்புகள் செழிய நிலையில் நின்று ஒழுங்குபெறக் கடனாற்றலால் உற்று, நரப்புக்கட்டினின்றும்-தடைபடாக் குருதி யோட்டத்தினின்றும்-முகிழ்க்குந் தசையிடை யரும்புவது அழகாகும்.

அழகு அரும்பா தொழிதற்கு மூலகாரணம் மலச்சிக்கலே யாம். வியர்வை முதலிய அழுக்குகள் வெளி வாராது ஆங்காங்கே தேங்கலும் மலச் சிக்கலின் பாற்பட்டதே. மலச்சிக்கலால் பிணி யுறுகிறது. பிணியால் பேர் உறுப்புகளின் இயக்கமும், நரப்புக் கட்டும், இரத்த ஓட்டமுங் குலைகின்றன. இக்குலைவால் அழகு உறைதற்கு இடனில்லாமற் போகிறது. ஆகவே மலச்சிக்கல் உறாதவாறு உடலை ஓம்புதல் வேண்டும்.

மலச்சிக்கல் உறுதற்குக் காரணம் என்னை? காரணம் பலபடக் கூறலாம். சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து இயற்கையோ டியைந்து வாழாமை, மிதூண், பொருந்தா உணவு, தீயொழுக்கம், செயற்கை முறைகட்கு இரையாதல், கடவுளிடத் தன்பின்மை, உயிர்களிடத் தன்பின்மை முதலியவற்றைச் சொல்லலாம்.

நல்லுடற் பேற்றிற்கெனப் பெரு முயற்சி செய்யவேண்டுவதில்லை. வைகறைத் துயிலெழப் பயிலுதல் வேண்டும்; எழுந்து காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு, வியர்வை சிந்த ஏதாயினும் உடற்பயிற்சி செய்தல் வேண்டும்.

உடற்பயிற்சிகள் பல திறத்தன. அவரவர் உடல் நிலைக்கேற்ற வண்ணம் அவரவர் ஏதாயினும் ஒன்றைக் கொள்ளலாம். தண்டால், நீச்சு முதலியன சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன. எல்லாருங் கொள்ளத்தக்கதும் எளியதுமாயிருப்பது ஒன்று. அஃது உலாவுதல். நடையில் உடற்பயிற்சியும், காற்றிடை முழ்கலும், ஞாயிற்றொளியில் தோய்தலும் நிகழ்ந்துவிடுகின்றன. பின்னை நறுநீராடிக் கடவுளை நினைந்துருகி, உளத்தை அன்பு மயமாக்கிப் பொருந்திய உணவு கொள்ளல் வேண்டும்.

உணவு முறைகள் பெரிதும் கவனிக்கற்பாலன. முதலாவது வேளை நாழியின்றிச் சாப்பிடுவதை

நிறுத்தல் வேண்டும். பசித்தோற்ற மில்லாத போது எக்காரணம் பற்றியும் உணவு கொள்ள லாகாது.

மிதூண் கொள்வது அறியாமை. நோய்க்கும், அகால மரணத்துக்கும் அடிகோலுவது மிதூண் மிதூணாகும். முன்னே உண்டது செரிப்பதற் குள், மேலே உண்டு உண்டு சுமை சுமத்திக் கொண்டிருந்தால், ஈரலுக்குச் சவலை ஏற்படும்; பின்னே மற்றப் பேருறுப்புகட்குக் கேடு நிக ழும். அதனால் பிணியும், அகால மரணமும் நேரும்.

பொருந்தா உணவுங் கூடாது. இப்பொழுது நமது நாட்டில் மக்கள் பலர் பொருந்தா உணவு உண்டு, பலதிற நோய் வாய்ப்பட்டு, அகால மர ணத்துக் குட்படுகிறார். நமது தென்னாட்டார்க்கு ஜீவாதார உணவுப் பொருளாயிருப்பது அரிசி. அவ்வரிசி இயந்திரத்தால் நன்கு தீட்டப்படு கிறது. தவிட்டுக் கொழியல் ஜீரணத்துக்கெனக் கடவுளால் அமைக்கப்படுவது. அது நீங்கிய அரிசி பொருந்திய உணவாகுமா? கொழியல் நீங்காத கைக்குத் தரிசியைச் சமைத்துண்பது சிறப்பு. கைக் குத்தாலுங் கொழியல் நீங்குத லாகாது என்பது கவனிக்கத் தக்கது. சமயல் மட்பாண்டங்களில் செய்வதே பொருத்தம்.

காய் கீரை முதலியவற்றை நாமே வீட்டுக் கொல்லைகளில் பயிரிட்டுக்கொள்வது நலன். ஞாயிற்றிஞெளியிலுள்ள ஒருவித சத்து, காய் கீரைகளிற் புகுந்து படிகிறது. அச்சத்து நீங்குதற்குள் அவைகளைச் சமைத்துச் சாப்பிடுதல் வேண்டும். இரண்டுநாள் மூன்றுநாள் வண்டிகளில் அடிபட்டு வறண்டு சத்திழந்த காய் கீரைகளைச் சாப்பிடுவது வெறும் மரத்துகளைத் தின்பதை யொக்கும். காய்கறிகளில் அளவுகடந்த புளி காரம் பெய்து சமைப்பது கூடாது. நந் தென்னுட்டார்க்குப் புளி காரப் பித்து என்று விடுமோ அறிகிலேன்.

புலால் உணவுப் பித்து மற்றென்று. புலால் உணவில் உடல் உரம் உண்டு என்று சிலர் கருதுகிறார். புலால் உணவில் அமிழ்ந்து கிடந்த மேல் நாட்டு அறிஞர் பலர், இப்பொழுது புலால் உணவின் புன்மை தெரிந்து வருகிறார். புலால் பொருந்திய உணவின்பாற்பட்டதன்று என்று அன்னார் ஆராய்ச்சி முறையுடன் பல நூல் எழுதியிருக்கிறார். நம் முன்னோர் ஜீவகாருண்யத்தை அடிப்படையாகக் கிடத்திப் புலாலுணவை மறுத்துக் கூறினர். மேல்நாட்டு அறிஞர், "புலால் உணவால் உடல் வளத்துக்கே கேடு உண்டு" என்பதை ஆராய்ச்சியால் நிறுவிக்காட்டி

அவ்வுணவை மறுக்கிறார். ஆதலால், உடல் நலன் விரும்புவோர் புலாலுண்ணா திருப்பாராக.

காப்பி, டீ, கோக்கோ, ஓவல்டையன் முதலிய குடிகளையுந் தொலைத்தல் வேண்டும். குளிர் மிகுந்த மேனாட்டறிஞரே அவைகளை இப்பொழுது விலக்கி வருகிறார். வெம்மை நாட்டில் வாழும் நமக்கு அக்குடிகள் எற்றுக்கு? நமது நாட்டில் என்புருக்கி நோயை (க்ஷயரோகத்தை)ப் பெருக்கி வருவன அக்குடிகளேயாகும். அப்பானங்கட்குப் பதிலாக நீர்மோர் இளநீர் முதலியன கொள்ளலாம்.

கள், சாராயம் முதலியவற்றின் கொடுமையை ஈண்டுக் குறிக்கவேண்டுவதில்லை. இப்பொல்லாக் குடிகளால் மக்களின் ஈரல் முதலிய உறுப்புகள் அரிக்கப்படுகின்றன; எரிக்கப்படுகின்றன. இவைகளைக் கனவிலும் மறந்துங் கருதலாகாது.

புது நாகரிகத்தால் வேறொரு கொடுமை சிறப்பாக இளைஞர்களிடைக் காட்டுத் தீப்போல் பரவி வருகிறது. அஃதென்னை? சுருட்டு, சிகரெட், பீடி முதலியன பிடித்தல். சிறுசிறு குழந்தைகள் வாய்களும் புகை யந்திரங்களாக மாறிவிடுகின்றன. அவர்கள் தங்கள் நுரையீரலும் இதயமும் அப்புகை வெம்மையால் எரிக்கப்படுவதைத் தொடக்கத்தில் உணர்கிறார்களில்லை. நாளடைவில் இளைஞர்கள் அழகிழந்த என்புக் கூடுகளா

கிறார்கள். உடலுக்குக் கேடு விளைக்கத்தக்க வழக்க ஒழுக்கங்களில் இளைஞர்கட்குப் பற்றும் பிடிவாதமும் உண்டாதல் தவறு. அத்தீப் பயிற்சியுடைய இளைஞர்கள் மெல்லமெல்ல அதை யொழிப்பார்களாக.

நல்லொழுக்கம் உடலோம்பலுக்கு இன்றி யமையாதது. மீதூண் கொள்ளாது பொருந்திய உணவுகொள்ளும் ஒருவன், ஒழுக்கங் காவா தொழிவனேல் பயன் விளையாது. நல்லுணவு டன் நல்லொழுக்கமும் வேண்டற்பாலது. நல் லுணவு நல்லொழுக்கத்தின் பொருட்டே கொள் ளப்படுகிறது. ஒழுக்கம் உடல் நலனுக்கு உயிர் போன்றது. "ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலால் ஒழுக்கம் - உயிரினும் ஓம்பப்படும்" என்றார் நாயனார்.

பொறாமை, சினம், அவா, பிறர்மனை விழைதல், வரைவின் மகளிர் இன்பந் துய்த்தல் முதலிய தீய ஒழுக்கங்கள் உடல்வளனைக் கெடுத்தல் இயல்பு. கெட்ட எண்ணங்கள் உடலை எரிக்கும் எழுநா என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன். கெட்ட எண் ணங்களுடன் உணவு கொள்வோன், உணவுடன் நஞ்சையுங் கலந்து உண்பவனாகிறான். இக் காரணத்தான், உண்பதன்முன் அன்புக் கடவுளை நினைந்து உணவுகொள்ளும் முறை நம் முன்னோ ரால் கோலப்பட்டது. அன்புக் கடவுளை நினைந்து,

அக்கடவுள் கோயில் கொண்டுள்ள உயிர்நலங் கருதிப் பணியாற்றுதற்கு, உடலோம்பலுங் கடவுள் வழிபாட்டில் ஒரு முறையாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால், அன்பு நினைவுடன் உணவுகொள்வதும் உடலோம்புவதாகும்.

நமது நாட்டின் சிலம்பப் பயிற்சியை உங்கட்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பண்டை நாளில் நமது நாட்டில் முனிவர்கள் உள்ளிட்ட பலருஞ் சிலம்பம் பயின்றுவந்தனர். இப்பொழுது அதன் நிலை எவ்வாறிருக்கிறது? நகரங்களில் அதன் பெயரே மறைந்துவிட்டது. அது தத்தாரிகளின் ஆட்டத்துக்குரியதென்றுஞ் சிலவிடங்களிற் கருதப்படுகிறது. சிலம்பத்துறை ஒவ்வொன்றும் உடலோம்பலுக்குரியது. அஃதெங்ஙனம் ஒரு சிற்றினத்துக்கு மட்டும் உரியதாகும்? அதுபற்றி ஈண்டுப் பலபடப் பேசாது, நமது நாட்டுச் சிலம்பப் பயிற்சியை உயிர்ப்பிக்க வேண்டுவது இளைஞர் கடமைகளுள் ஒன்று என்று குறித்து மேற் செல்கிறேன்.

ஆசனங்களைப்பற்றி நீங்கள் கேள்வியுற்றிருக்கலாம். ஆசனங்கள் யோகிகளுக்குரிய சாதனங்கள் என்று பலரால் கருதப்படுகிறது. அப்பிழைபட்ட கருத்து ஒழிக; ஒழிக. ஆசனங்களின் கூறுகள் இப்பொழுது நன்கு ஆராயப்பட்டன. உடலோம்பலுக்கு அவைகளினுஞ்

சிறந்த சாதனங்கள் வேறில்லை என்று கூறல் மிகையாகாது. தோல், நரம்பு, சினையுறுப்பு முத லுறுப்பு முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் உரமூட் டும் ஆற்றல் ஆசனங்கட்குண்டு. ஓரிடத்தி லிருந்து கொண்டே உடற் பயிற்சி செய்யும் முறைகள் நம் முன்னோர்களால் காணப்பட் டன. அவர்கள் அறிவுத்திறனை என்னென்று புகழ்வது?

வேறு பல யோக நெறிகள், சந்தியா வந்தன முறைகள், சரியையாதித் தொண்டுகள் முதலிய யாவும் உடலோம்பலைக் குறிக்கொண்டே காணப் பட்டன என்பது எனது கருத்து. அவை யாவும் ஆண்டவன் நினைவூட்டும் முறையில் கோலப்பட்ட பெருமை நம் ஆன்றோர்களு டையது. தற்கால பூத பௌதிக நூற்றுணை கொண்டு, அப்பழைய முறைகளை ஆராய்ந்தால, அவைகளின் நுட்பம் புலனாகும்.

உடலோம்பி, உடலை வளஞ்செய்த பின்னை, இல்லறத்தி விறங்கல் வேண்டும். இல்லறத்தின் இன்றியமையாமையைப் பற்றி, "பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை" என்னும் நூலில், 'இயற்கையறம்' என்னும் பகுதியில் என்னால் இயன்றவரை விளக்கி யிருக்கிறேன். இல்லறத்திலுள்ள பல நலன்களுள் உடலோம் பலுமொன்று.

இன்னோரன்ன பலதிற வழிகளில் உடலை யோம்பிவரின், நோயற்ற வாழ்வெனுங் குறைவற்ற செல்வம் பெறலாம்; மறுமையிலும் இன்பம் நுகரலாம். ஆகவே நோயணுகா அழகுடல் பெற முயலுங்கள்.

மேல்நாட்டார், சிறப்பாக அமெரிக்க நாட்டார், உடலோம்பல் முறையை ஒழுங்குபடுத்தி வருகிறார். இயற்கையோடியைந்த எளியவாழ்வை அன்னார் அறிவுறுத்தத் தொடங்கியிருக்கிறார். அவர், ஞாயிற்றின் ஒளிக்கணுள்ள சக்திகளை ஆய்ந்து ஆய்ந்து பல உண்மை காண்கிறார்; காற்று, நீர், மண் முதலிய இயற்கைக் கூறுகள் வாழ்விற்கு நல்கிவரூஉம் அருமைகளையெல்லாம் கண்டு வருகிறார்; மக்களுடன் அழகு என்றும் நிலைத்து உறைதற்குரிய முறைகளைத் தெரிந்து வருகிறார். அழகு வளர்ச்சிக்கெனவும் காப்புக்கெனவும் பல கழகங்கள் ஆங்கே காணப்படுகின்றன. நாம் என் செய்கிறோம்? நமது காலம் எவ்வழியில் செலவாகிறது? இளைஞர்களே! ஓர்மின்! ஓர்மின்! நம் முன்னோர்களாய பழந்தமிழர்கள் அழகின் நுட்பம் தெளிந்து, அழகையே கடவுளாகக் கொண்டார்களெனில், அவர்கள் இயற்கையுடன் எவ்வளவு இயைந்து வாழ்ந்தார்கள் என்பது விளங்கும். அழகைப் பற்றியும்

பிறவற்றைப் பற்றியும் "முருகன் அல்லது அழகு" என்னும் நூலில் விரிவாக எழுதியுள்ளேன்.

இளைஞர்களே! உடலோம்பலுக்குரிய அகவை இதுவே. இவ்வேளையிலேயே உடலோம்பலிற் கருத்தைச் செலுத்துங்கள்; உடல் வளம் பெறா வாழ்வு என்ன வாழ்வு? நீங்கள் அழகுக் கொழுந்துகளாகப் பொலிதல் வேண்டும்; உங்களைப் பார்க்கும்போது அழகுக் கடவுள் நினைவு தோன்றுதல் வேண்டும். ஆகவே! அழகை எண்ணுங்கள்; அழகை உண்ணுங்கள்; அழகாகுங்கள். நாடு முழுவதும் உங்களால் அழகு பெறல் வேண்டுமென்பது எனது பேராவல்.

வீரம்

வாழ்விற்கு வீரம் வேண்டற்பாலது என்று பலநாட்டு ஆன்றோர் கூறியுள்ளார். வாழ்விற்கு வீரம் வேண்டற்பாலதே. வீரம் எது? பொறாமையினின்றெழும் மூர்க்க சக்தியே பெரிதும் வீரம் என்று வழங்கப்படுகிறது. அது தவறு.

பொறாமை, அழகுடல் பெற்ற அழகுளத்தில் எழுதல் அரிது. பொறாமை முதலிய தீ நீர்மைகட்கு அடிப்படை நல்லுடலின்மையேயாகும். குருதிநிலை கெட்ட உடலில் வெம்மை செறிதல்

இயல்பு. அவ்வெம்மையினின்றும் சினம் அழுக்காறு முதலிய நச்சுக்குழவிகள் பிறந்து கொண்டேயிருக்கும். அவைகள் பிறரைத் துன்புறுத்தவே தூண்டும். அத்துன்புறுத்தல் எங்ஙனம் வீரமாகும்? மெலிந்த உடலில் குருதி சுவறிய காரணத்தால் பொறுமை வெகுளி நிரம்பிய உள்ளத்தினின்றும் பிறப்பது வீரமன்று. அஃது அச்சமாகும். அச்சம் கருவி தாங்கச் செய்கிறது. அச்சம் பின்னாளில் வீரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதற்கேற்ற கதைகளும் எழுதப்பட்டன.

பிறர் வெகுண்டெழுந்து துன்புறுத்தும்போது அதைப் பொறுத்தலே வீரம். கோழைமையால் துன்பம்பொறுத்தல் வீரமாகாது. அன்பால் அதைப் பொறுத்தலே வீரம். அன்பினின்றும் வீரம் பிறத்தல் வேண்டும். இவ்வீரத்துக்கு இலக்கியராகப் பண்டை நாளில் மார்க்கண்டர், பிரகலாதன், சோக்ரதர், கிறிஸ்து, திருநாவுக்கரசர் முதலியோர் விளங்கினர். இற்றை நாளில் மகாத்மாகாந்தி அவ்வீரத்தைப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

இளைஞர்களிடைப் பொறுமைவீரம் பொலிதல் வேண்டுமென்பது எனது வேணவா. இவ்வீரம் பெற இளைஞர்கள் முயல்வார்களாக. இதற்கு நல்லுடல் தேவை. ஆதலால் உடலை நல்வழியில் ஓம்புக.

கல்வி

“ இளமையிற்கல் ” என்பது ஔவையார் அமுத மொழி. இளமை கல்விக்குரியது. இளமையைக் கல்விக்குப் பயன்படுத்தலே பொருத்தம். அதனைப் பிறவற்றிற்குப் பயன் படுத்தல் பொருத்தமன்று. வயிற்றுப் பிழைப்பு நாட்டமே பொருத்தமற்ற ஒன்றில் மக்களைப் புகுத்துகிறது. “ வயிற்றுப் பிழைப்புக்கெனக் கல்வி பயில்வோர் போக, மற்றையோர் ஏன் கல்வி பயிறல் வேண்டும் ” என்னும் எண்ணம் இளமையைப் பாழ்படுத்துகிறது ; பலரைக் கல்வி யறிவில்லாத கயவராக்குகிறது. இவ்வெண்ணம் நாட்டை விட்டகலல் வேண்டும். இக்குறைபாட்டைப் போக்கவே கட்டாயப் படிப்பு முறை வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சட்டம் வந்தபின்னைக் கட்டாயப் படிப்பில் தலையிடுவது அறிவுடைமையாகாது. சட்டமில்லா நாளில் கட்டாயக் கல்விபெற முயல்வதே அறிவுடைமை. நாடார் சகோதரர்கள் இம்முயற்சியில் தலைப்படுவரேல் மிக எளிதில் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. இம்முயற்சியில் விரைந்து தலைப்படுமாறு சகோதரர்களை வேண்டுகிறேன். “ கல்வி யறிவில்லாதார் நாடார்களிலில்லை ” என்று உலகங் கருது

மாறு நீங்கள் உழைப்பீர்களென்று உறுதியாக நம்புகிறேன். உங்கள் உழைப்பால் விளையும் பயனைக் காணும் மற்றவர்களும் உங்கள்' அடிச் சுவட்டைப்பற்றி நடக்க எழுவார்கள். நாளடை வில் நாடே கல்வி நலம்பெறும். கல்வி அறிவால் நாட்டிலுள்ள பலதிறக் குறைபாடுகள் ஒழியும். குறைபாடுகட்குக் காரணம் போதிய கல்வி யறி வின்மையன்றி வேறென்னை ?

அறிவு விளக்கத்துக்கும், ஒழுக்கத்துக்கும், இன்ன பிறவற்றிற்கும் பொதுவாகவுள்ள கல்வி யுடன், பின்னை வாழ்விற்கென, வேறு பல கல் வித் துறைகளுள், தங்கள் தங்கள் இயல்புக் கியைந்த ஏதாயினும் ஒன்றைக் கணித்துக் கொண்டு, அதில் சிறந்த புலமைபெற இளைஞர்கள் முயல்வார்களாக. இப்பொது - சிறப்புக் கல்வி வாழ்விற்குப் பெருந்துணை செய்யும். ஏடெடுத்துப் படித்தல் மட்டுங் கல்வியாகாது. தொழிற்பயிற்சி யுங் கல்வியின் பாற்பட்டதே.

இந்நாளில் கல்வி யென்பது பொருளற்றுக் கிடக்கிறது. குறிப்பிட்ட பாடங்களை நெட்டுருச் செய்து, பரீட்சையில் தேறிப் பட்டம் பெற்று, ஒரு தொழிலில் நுழைவதற்குக் கல்வி ஒரு கருவி யாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. நாளடைவில் அக்கல்விக்கும் வாழ்விற்கும் தொடர்பில்லாதொழி கிறது. இது கல்வி யாகுமா ?

"ஆங்கிலம் பயிறலே கல்விக்கழகு" என்று சிலர் கருதுகிறார். அப்பயிற்சியுடையாரே கற்றவ ரென்றுஞ் சிலர் சொல்கிறார். ஆங்கிலம் பயிற லாகாது என்று யான் ஒருபோதுஞ் சொல்லேன். உலக மொழியாகப் பரவிவரூஉம் அம்மொழிப் பயிற்சி இளைஞர்க்கிருத்தல் வேண்டும் என்றுஞ் சொல்வேன். ஆனால் "ஆங்கிலத்திலேயே கல்வி யறிவுண்டு. அதுவே வாழ்விற்கு உய்யு நெறி காட்டுவது" என்பன போன்ற கூற்றுகள் ஏற் றுக்கொள்ளுந் தகையனவல்ல.

ஆங்கிலமென்பது ஒரு நாட்டு மொழி. அம் மொழிப் பயிற்சியிலேயே கல்வியறிவுண்டு என்று கருதுவது அறியாமை. கல்வி யறிவை எம் மொழி வாயிலாகவும் பெறலாம். கல்வி யறி விற்கு 'இம்மொழி' 'அம்மொழி' என்னுங் கட்டுப் பாடில்லை. ஜெர்மெனி, பிரான்ஸ் முதலிய நாட்டி லுள்ளோர் தத்தம் தாய்மொழி விடுத்து, ஆங்கி லம் படித்தா கல்வி அறிவு பெறுகிறார்? புது வைக்கணுள்ள தமிழ் மக்கள் ஆங்கிலம் கற்றா மேல்நாட்டுத் தத்துவங்களை உணர்கிறார்கள்? திருவள்ளுவர், இளங்கோ அடிகள், கம்பர், சேக்கிழார் முதலியோர் ஆங்கிலம் பயின்றா உல கம் போற்றுங் காவியங்களை எழுதினர்? ஆகவே, "ஒரு நாட்டு மொழியே கல்விக் குடையது" என்று கொள்ள இயற்கையில் எங்கியதியுமில்லை

என்பதை யுணர்க. அவரவர் தத்தம் தாய் மொழியிலேயே கல்வி பெறலாம்.

(நாம் தமிழ் மக்கள். நாம் நமது தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறலே சிறப்பு. அதுவே இயற்கை முறை. போதிய ஓய்வும் நேரமும் வாய்ப்பு மிருப்பின் வேறு பல மொழிகளையும் பயிலலாம்.)

தமிழில் "அக்கலை இல்லையே; இக்கலை இல்லையே; சிறப்பாக 'ஸைன்ஸ்' என்னும் அறிவுக்கலை யில்லையே" என்று சிலர் கூக்குர லிடுகிறார். 'ஆங்கிலத்தில் முதல் நூல்களாகவா எல்லாக் கலைகளும் பிறந்தன' என்பதை அச் சகோதரர்கள் உன்னுவார்களாக. வேறு மொழி களிலிருந்தும் ஆங்கில அறிஞர்கள் தங்கள் மொழி யில் பல கலைகளைப் பெயர்த்தெழுதியிருக்கிறார்கள். இதுகாறும் உலகில் காணப்பட்டுள்ள புதுமைக ளெல்லாவற்றையும் ஆங்கிலேயர்கள் மட்டுமா கண்டார்கள்? இல்லை; இல்லை. சில பிரஞ்சுக் காரரால் காணப்பட்டன; சில ஜெர்மானியரால் காணப்பட்டன; மற்றுஞ் சில வெவ்வேறு நாட்டினரால் காணப்பட்டன. ஆங்கிலேயருஞ் சில கண்டுள்ளார். நமது டாக்டர் போஸ் சில கண்டு வருகிறார். உலகில் பலவிடங்களில் பல நுட்பங்கள் காணப்படல் இயல்பு. அவைகளைக் காணும் அறிஞரை 'அவ்வந்நாட்டார்' 'அவ்வம்

மொழியினர்' என்று கருதல் கூடாது. ஆங்காங்கே அறிஞர் கண்ட உண்மைகள் மன்பதைக் குரியன. அவைகளை நாடு, மொழி என்னுஞ் சிறைகளிலிடுவதினுஞ் சிறந்த மடமை பிறிதொன்றில்லை. அவ்வுண்மைகளை அவரவர் தத்தம் மொழியில் பெயர்த்து அறிவுபெறல் வேண்டும். அவ்வழியிலேயே உலகம் இயங்கி வருகிறது.

அவ்வம் மொழிக்கே சிறப்பாக விளங்கும் நூல்களுமுண்டு. அவைகளை மொழி பெயர்ப்பதால் பயன் விளையாது. அவைகள் யா? அவைகளே காவியங்களென்பன, காவியங்கள் எவ்வெம்மொழியில் தோன்றினவோ அவ்வம் மொழியாளர்க்கே அவைகளின் கலந்த இன்பந் தோன்றும். அவ்வின்பம் மொழிபெயர்ப்பில் உறுதலரிது. காவியங்கள் போக மற்றக் கலைகளெல்லாம் உலகிலுள்ள அனைவர்க்கும் பொது உடைமை.

நமது தாய்மொழியில் உலகிலுள்ள பலதிறக் கலைகளைப் பெயர்த்தெழுதி நாம் பயின்று வரலாம். இந்நோக்குடனே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகங் காணப்படும் முயற்சி நாட்டில் அரும்பி வருகிறது. இவ்வேளையில் நமது தாய்மொழியில் எல்லாக் கலைகளையுங் கொணர அறிஞர்கள் முயல்வார்களாக. இம்முயற்சி தாய்மொழியின் மாட்டுக் கொள்ளும் அன்பைப் பொறுத்து நிற்பது. இளைஞர்களாகிய நீங்கள், 'தாய்மொழியி

லேயே கலைகளைப் பயிறல் வேண்டும்' என்னும் உறுதி கொள்வீர்களானால், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தமிழ்நாடு நாளையே பெற்றுவிடும். இளைஞர்களே! இம்முயற்சியில் 'தலைப்படுங்கள்' என்று எவரேனும் உங்கட்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அஃது உங்கள் கடமை என்று முழங்குகிறேன்.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் அந்நாட்டின் மொழி நிலையைப் பொறுத்தே நிற்கும். நமது தாய் மொழியின் தொன்மை, சிறப்பு முதலியவற்றை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே பெரும் பெருங் காப்பியங்களை அணிந்தவள் நந்தமிழன்னை. அவ்வளமுடைய தமிழில் எக்கலையை நுழைத்தல் முடியாது?

நம்மவர்க்குத் தாய் மொழிப்பற்று குறைவு என்பது வெளிப்படை. தாய்மொழிப் பற்றில்லா விடத்தில் முன்னேற்ற முயற்சி எங்ஙனம் உருக்கொள்ளும்? முன்னேற்றத்துக்கு உயிர் தாய் மொழியன்றோ? அதன்மீது கவலை செலுத்தாதிருப்பின், நாட்டின் கவலை எவ்வாறு நீங்கும்? அயர்லந்தின் விடுதலைக்கு அந்நாட்டுத் தலைவர்கள் எவ்வெத் துறையிலோ முயன்றார்கள். அம்முயற்சிகளால் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்களில்லை. இறுதியில் அவர்கள் நாட்டு மொழியில்

காதல் கொள்ளலானார்கள்; நாட்டு மொழியை ஓம்பினார்கள். அதனால் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். இஃது உலகறிந்தசெய்தொன்று. நாடு என்பது மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அம்மொழியை வஞ்சிப்பது பிறந்த நாட்டை வஞ்சிப்பதாகும்.

நமது நாட்டில் "தலைவர்" "கற்றவர்" என்று சொல்லிக்கொள்வோருள் எத்துணைபேர் தாயை வஞ்சிக்கிறார் என்பதை, இளைஞர்களே! கூர்ந்து கூர்ந்து உன்னுங்கள்; உன்னி உன்னித் தாய்மொழியின் இன்றியமையாமையை உணருங்கள்; உணர்ந்து உணர்ந்து தாய் மொழியின் ஆக்கத்துக்குப் பாடுபடுங்கள். உங்கட்கு எல்லா நலனும் உண்டாகும்.

உலக வாழ்விற்கு மிக மிக இன்றியமையாதது "ஸைன்ஸ்" என்னும் அறிவுக்கலை. உடற்கூறு, உடலோம்பு முறை, பூதபௌதிகம், மின்சாரம், நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள செடி கொடி பறவை விலங்கு முதலியவற்றினியல், கோளியக்கம், கணிதம், அகத்திணை முதலியன வாழ்விற்கு வேண்டுமா? வேண்டாமா? இந்நாளில் இவைகளைப்பற்றிய பொதுஅறிவாதல் பெற்றே தீரல்வேண்டும். இவ்வறிவுக் குறைவால் நாடு மிக இழிந்த நிலையுற்றிருக்கிறது. இவ்விழி நிலையைப் போக்க வேண்டுவது உங்கள் கடமை.

புற உலக ஆராய்ச்சிக்கு "ஸைன்ஸ்" கொழுக் கொம்பு போன்றது. நம்முன்னோர் கண்ட பல உண்மைகள், "ஸைன்ஸ்" அரணின்றி இந்நாளில் உறுதி பெறல் அரிது. இக்கால உல கத்தோடு உறவு கொள்ளுதற்கும் "ஸைன்ஸ்" தேவை. ஆதலின், "ஸைன்ஸ்" என்னும் அறி வுக் கலை இளைஞருலகில் பரவல் வேண்டும்.

வாழ்விற்குரிய இன்பத் துறைகளுள் காவிய இன்பமும் ஒன்று. அதைத் தலையாயது என் றுங் கூறலாம். வாலிப நாடார்களே! நாம் தமி ழர்கள். நாம் பாட்டின்பத்தை நுகர வேண்டு மேல் நாம் யாண்டுச் செல்லல் வேண்டும்? தமிழ் இலக்கியங்களிடை யன்றோ? இப்பொழுது தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழிளைஞர்களால் பெரி தும் படிக்கப் படுகின்றனவா? இல்லையே. எனவே, இளைஞர்கள் வாழ்வில் ஒரு பெரும் இன் பத்தை இழப்பவராகிறார்கள்.

தமிழில் பாட்டுருங் காப்பியங்க ளில்லையோ? பலப் பல இருக்கின்றன. இயற்கை ஓவியம் பத்துப் பாட்டு; இயற்கை இன்பக்கலம் கலித் தொகை; இயற்கை வாழ்வில்லம் திருக்குறள்; இயற்கை இன்ப வாழ்வு நிலையங்கள் சிலப்பதி காரமும் மணிமேகலையும்; இயற்கைத் தவம் சிந்தாமணி; இயற்கைப் பரிணமம் கம்பராமா யணம்; இயற்கை அன்பு பெரிய புராணம்;

மாண்ட பின்னரும் நமக்கு வாழ்வுண்டு. முன்னே இவ்வாழ்வுண்மை ஆன்றோர் மொழிகளிலும், நம்பிக்கையிலும் நின்றிருந்தது. இப்பொழுது அஃது ஏதுக்களால் உறுதிபெற்று வருகிறது.

இவ்வுடல் நீத்தல் என்னும் இறப்பு நிகழும் போது, இவ்வுடலினின்றும் பிரிந்து செல்லும் நுண்ணுடலைப் படம் பிடிக்கும் ஒரு புதுமை இப்பொழுது மேல்நாட்டில் காணப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் அம்முயற்சி மேன்மேலும் அந்நாட்டுத் தத்துவ உலகில் வளர்ந்து வரும். நம்முன்னோர் அகமுகத்தில் கண்ட பல உண்மைகள், மேல்நாட்டுப் புறமுக ஆராய்ச்சியில் உறுதிப்படுங் காலம் சேய்மையிலில்லை. இவ்வுடலை நீத்த உயிர்களுடன் உரையாடுவது அத்துறையில் பயில்வோர்க்கு மிக எளிதாய்விட்டது.

இவ்வுடல் நீத்த பின்னை ஒருவர் பெறும் வாழ்வு, பெரிதும் இவ்வுலகில் அவர் நடாத்தும் வாழ்வையே பொறுத்து அமைவது. இவ்வுண்மை யுணராது 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்' என்று அலங்கோல வாழ்வு நடாத்துவது அறிவுடைமையாகாது. ஆதலால், இவ்வுலகில் நாம் நல்வாழ்வு நடாத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந் நல்வாழ்வே சமய நெறி என்பது.

சமயநெறி என்றதும், கோலம்-வேடம்-கோயில்-விழா முதலியவற்றின்மீது கருத்துச் செலுத்தி, அவைகளே சமயம் என்று கொண்டு இடர்ப்படலாகாது. அவைகள் சாரங்கள் போன்றன. இந்நாளில் அவைகள் சாரங்களாகவுந் துணை புரிவதில்லை. சமய ஒழுக்கத்தையே குலைக்குங் கூற்றுகளாக அவைகள் மாறி நிற்கின்றன. 'அவைகளே சமயம்' என்று கருதிச் சமயத்தைக் குறைகூறல் அறிவுடைமையாகாது.

அன்பை வளர்த்து வளர்த்து, அன்பில் தோய்ந்து தோய்ந்து, அன்பின் முழு நிலையெய்த முயல்வதே சமய நெறி நிற்றலாகும்.) உள்ளத்தில் அன்பு நிலவும்போது எவ்வுயிர்க்காதல் தீங்கு செய்யும் எண்ணம் எழுகிறதா? இல்லை. பின்னை எப்பொழுது தீ நீர்மை இடம் பெறுகிறது? உள்ளத்தில் பகைமை முருகி எழும்போது பிறர்க்குத் தீமை செய்யும் தீ நீர்மையும் உடன் எழுகிறது. தன்னுயிரைப்போல மன்னுயிரையுங் கருதாமைக்கும், கொலை களவு முதலிய பெரும் பாவ நிகழ்ச்சிகட்கும் மூலமாயிருப்பது எது? அன்பின் குறைபாடேயாகும். முழு அன்பு எத் தீமைக்கும் இடந்தராது. எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாமை என்னும் பேரறம், வாழ்வில் அரும்பவேண்டுமேல், நாம் என் செயல் வேண்டும்? என்றும் அன்பை நினைந்து நினைந்து, அன்பு வினையாற்றி,

அன்பு வாழ்வு நடாத்தும் செந்நெறி நிற்றல்வேண் டும். அச் செந்நெறியே சமய நெறி யென்பது.

அன்பாவது, அழுக்காறு அவா வெகுளி முத லிய தீ நீர்மைகள் இல்லா விடத்தில் பொலிவ தென்பது எவர்க்குந் தெரியும். அவ்வன்பே கடவுள். "*கடவுள் அன்பாயிருக்கிறார்*" *என்று* சுவிசேஷஞ் *சொல்கிறது.* "*அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்பர் அறிவிலார் - அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார் - அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின் - அன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே*" *என்று* திருமந்திரஞ் *செப்புகிறது.* அவ் வன்புக் கடவுளோடு தொடர்பு கொண்டு வாழ் வதே சமயநெறி *நிற்பதென்க.*

இச் சமயநெறி இவ்வுலக வாழ்வைத் தூய் மைப்படுத்தி, மறுவுலக வாழ்விற்கும் அடிகோலு வது. பின்னை மெய் வாழ்விற்கு அடிகோலவல்ல ஒரு நெறி, வாழ்விற்கு எத்துணை இன்றியமை யாததென்பதை இயம்பவும் வேண்டுமோ? இளை ஞர்களே! "சமயமென்ன" என்று கவலையீனமா யிராதேயுங்கள்; பின்னை வாழ்வு, சமயத்தையே பொறுத்து நிற்பதை உன்னுங்கள். பின்னை வாழ்வுண்மை, ஆராய்ச்சி யுலகில் உறுதிபெற்று விட்டது. இன்னும் என்ன ஐயம்? ஆதலால், சமயநெறி நிற்க முயலுங்கள்; முயலுங்கள்.

"உலகில் 'பல கடவுளர்' 'பல சமயங்கள்' இருக்கின்றனவே; எக்கடவுளைத் தொழுவது; எச்சமய நெறி நிற்பது" என்று சிலர் ஐயுறலாம். அப்பன்மை யுணர்வு முதலாவது ஒழிதல் வேண்டும். கடவுளர் பலரில்லை; சமயங்களும் பலவில்லை. ஆனால் கடவுளையுஞ் சமயத்தையுங் குறிக்கத்தக்க பெயர்கள் பல உண்டு. மொழிகள் பலவுள்ள மட்டும் பல பெயர்களிருந்தே தீரும். அறிஞர் அப்பெயர்ப் பொருளையே கொள்வர். பெயர்ப் பன்மை கொண்டு சமயப் போரில் இறங்குவது மடமை. சமயப் போரில் தலைப் படுவோர், இவ்வுலகிலும் அன்பு நிலை யிழந்து, மறுவுலகிலும் நிலைபேறான வாழ்வு பெறாது இடர்ப்படுவர்.

கடவுள் நெறி ஆங்காங்கே தோன்றிய அருளாளர்களால் அறிவுறுத்தப்பட்டது. அவ்வறிவுறுத்தல் உலகில் பல சமயங்களாகக் கொள்ளப் பட்டது. ஒவ்வொரு சமயத்தையும் துருவித் துருவி ஆய்ந்தால், கடவுள் ஒருவர் என்பதும், அவர் அன்பு வடிவினர் என்பதுஞ் செவ்வனே பெறப்படும். மக்கள், அருளாளர்கள் அறிவுறுத்திய கடவுள் நெறியெனுஞ் சமய நெறி நின்றொழுக வேண்டுமே யன்றிக் காம வெகுளி மயக்கத்தால் சமய வாதத்திலிறங்குதல் கூடாது. அஃது அறியாமை.

சமய வாதங்களால் விளையுங் கேடுகளைக் காணுஞ் சிலர் "சமயமே வேண்டாம்" என்று கூறத் தொடங்குகிறார். இஃது ஆராய்ச்சியுந் தெளிவு மில்லாதார் கூற்று. சமய வாதத்தை வெறுத்துத் தள்ளுதல் வேண்டுமேயன்றிச் சமய வாழ்வை வெறுத்துத் தள்ளுதலாகாது.

வாழ்விற்கு இன்றியமையாத சமய நெறியைப் பண்டைத் தமிழர்கள் மிகத் திறம்பட வகுத்துச் சென்றார்கள். பழந்தமிழர்கள் அழகுக் கடவுளை இயற்கை வாயிலாகப் போற்றினார்கள்; இயற்கை வழிபாட்டை அக்கடவுளுணர்விற்குரிய நெறியாகக் கொண்டார்கள். பின்னை அவ்வழகுக் கடவுள் பல பெயர்பெற்றது; அப்பெயர் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கடவுள் பெயராகக் கொள்ளப்பட்டது; இயற்கை வழிபாட்டு முறையும் பலவாறு திரிபுபட்டது. 'ஒன்றற்கே பல பெயர்' என்னும் உணர்வில்லாதார், போர்த் துறைகளிலிறங்கி, நாட்டு வாழ்வைக் குலைத்துக் கொண்டனர். நாம், முன்னை யொருமையின்மீது கருத்துச் செலுத்துவதா அல்லது பின்னைப் பன்மையின்மீது கருத்துச் செலுத்துவதா? பின்னைப் பன்மைப்போர் நமக் கெற்றுக்கு? முன்னை ஒருமை அன்னையையே நாம் கொள்வோம்.

அவ்வப்போது உலகிடைத் தோன்றிய பெரியோர்கள் சமரச ஞானத்தையே அறிவுறுத்திச்

சென்றார்கள். அவர்களுள் நந்தமிழ் நாட்டிற் றோன்றிய பெரியோர்கள் அருளிய செம்மொழிகளிற் சில வருமாறு :—

“ வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
யாது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ னெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதேவ னலால் தேவர்மற் றில்லையே ”

—திருநாவுக்கரசர்.

“ எங்குவந் துறுகோ என்னையாள் வோனே
ஏழுல கங்களும் நீயே
அங்கவர்க் கமைத்த தெய்வமும் நீயே
அவற்றவை கருமமும் நீயே
பொங்கிய புறம்பால் பொருளுள வேலும்
அவையுமோ நீயின்னே யானால்
மங்கிய அருவாம் நேர்ப்பமும் நீயே
வான்புல னிறந்ததும் நீயே ”—நம்மாழ்வார்.

“ ஆன சமயம் அதுவிது நன்றெனும்
மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனங் கடந்த உருவது வாமே ”

“ ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள
என்றது போல விருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது வென்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே ”

“ ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணுமே

34464
மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL

சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்ம்மினே "

—திருமூலர்.

" வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின் மோன
வாரிதியில் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் றம்மா "

—தாயுமானர்.

" எவ்வகைச்சார் மதங்களிலே பொய்வகைச்
சாத்திரங்கள் எடுத்துரைத்தே எமது தெய்வம்
எமது தெய்வம் என்று, கைவகையே
கதறுகின்றீர் தெய்வ மொன்றென் றறியீர் "

—இராமலிங்க சுவாமிகள்.

" ஓதுசமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள் ஒன்றோடொன்று
ஒவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்
யாதுசமயம் பொருள்நூல் யாதிங் கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்ல எனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினல் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
நிற்பது யாதொரு சமயம் அதுசமயம் "

— அருணந்திசிவம்.

இப்பொழுது சமரச ஞானவேட்கை யாண்டுங் கிளம்பி யிருக்கிறது. அவ்வேட்கை தணிக்கத் தமிழ் அறிஞர்கள் முன்னரே தமிழ்க் கேணிகள் உதவி யிருக்கிறார்கள். அக்கேணிகளி லிறங்கித் தண்புனல் அருந்துமாறு இளைஞர்களை வேண்டு கிறேன். இளைஞர்கள் சமரசச் சமயநெறி பற்றி

நடப்பார்களாயின், உலகில் சமயப்போர் தொலை யும்; ஒரு சமயம் விடுத்து மற்றொரு சமயம் புகுதலும் ஒழியும். எங்குமுள்ள கடவுள் ஒரு சமயத்தில் வீற்றிருந்து மற்றச் சமயத்தில் வீற் றிரார் போலும்! அகண்டாகார ஆனந்தப் பொரு ளைக் கண்டப்படுத்தி இடர்ப்படுவது அறியாமை.

"எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய்
அங்கங் கிருப்பதுநீ அன்றோ பராபரமே"

எனவரூஉந் தாயுமானார் திருவாக்கை யோர்க.

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள கடவுளை எப் படி வழிபடுவது? உலகில் பலதிற வழிபாடுக ளிருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி ஈங்கு வேண்டுவதில்லை. 'உயிர்கள் வழிபாடு எல்லா வழிபாடுகளினுஞ் சிறந்தது.

எவ்வுயிரையுந் தன்னைப்போல் கருதி, அவ் வுயிர்க்குத் தீங்கு செயயாது, நலஞ்செய்யப் புகு வதே சிறந்த வழிபாடாகும். உயிர்களுக்குச் செய் யுந் தொண்டே கடவுளுக்குரிய தொண்டாகும்

'ஆண்டவன் எங்குமுளான்' என்னும் உணர்வு வளர வளர மக்கள் எக்காரணம் பற்றியும் உயிர் கட்குத் தீங்கு செய்ய ஒருப்படார்கள். எவ் வுயிரிலுங் கடவுளிருப்பை உணரும் ஒருவன் கொலை களவு முதலிய மறவினைகளை ஆற்றுவனோ? ஆற்றான். இவ்வருணெறியே சமய நெறியாகும்.

"எவ்வுயிரும் நீங்கா துறையும் இறைசிவனென்று
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு" —சைவசமயநெறி.

"தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென் றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக் கேவலென்று செய்வேன் பராபரமே"

"கொல்லா விரதமொன்று கொண்டவரே நல்லோர்
மற்றல்லாதார் யாரோ வறியேன் பராபரமே"

"எல்லாரு மின்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே"

—தாயுமானர்.

"எவ்வுயிரும் பொதுவெனக்கண் டிரங்கியுப
கரிக்கின்றார் யாவர் அந்தச்
செவ்வியர்தஞ் செயலனைத்துந் திருவருளின்
செயலெனவே தெரிந்தேன்"

"எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிருந்
தம்முயிர்போல் எண்ணி யுள்ளே
ஒத்துரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார்
யாவர்அவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும்
இடமெனநான் தெரிந்தேன்"

"கருணையொன்றே வடிவாகி எவ்வுயிருந்
தம்முயிர்போல் கண்டு ஞானத்
தெருணெறியிற் சுத்தசிவ சன்மார்க்கப்
பெருநீதி செலுத்தா நின்ற
பொருணெறி சற்குண
சாந்தப் புண்ணியர்"

—இராமலிங்க சுவாமிகள்.

கொலை களவு முதலிய தீமைகளை ஒழிக்கவல்லது சமய நெறி யொன்றே யொன்றே என்று அறை கூவுகிறேன். அந்நெறி பற்றி ஒழுகுமாறு இளைஞர்களை வேண்டுகிறேன்.

உயிர்கள் சேவையென்று மனைவி மக்களைத் துறந்து ஓடுவது சமய நெறியாகாது. மனைவி மக்களும் உயிர்களே. அவ்வுயிர்களினும் ஆண்டவன் எழுந்தருளி யிருக்கிறான். அவ்வுயிர்கட்குஞ் சேவை செய்ய வேண்டுவது நமது கடமை. போலித் துறவு, வாய் வேதாந்தம் இவைகளால் நாடு உற்றுவரும் அல்லலுக்கோர் அளவில்லை. அத்துறவில் - அவ்வேதாந்தத்தில் - இளைஞர்களே! எக்காரணம் பற்றியுங் கருத்துச் செலுத்தாதேயுங்கள். மனைவி மக்களோடு வாழ்ந்து, கெட்ட எண்ணங்களைக் களைந்து, எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகுஞ் செய்கைவேதாந்தத்தில் தலைப்படுங்கள்.

எவ்வுயிரையுந் தன்னைப்போல் கொண்டு போற்றுஞ் சமயநெறி யென்னும் ஒரு பெரு நெறியில் நடப்பதைத் தகையவல்ல சிறு முட்சுரங்கள் ஆங்காங்கே பெருகி யிருக்கின்றன. அவைகள் நாட்டுக் கேற்றவாறு உருக்கொண்டிருக்கின்றன. நமது நாட்டு வாழ்வுத் துறையில் படிந்து கிடக்கும் முட்டுப்பாடுகள் பலப்பல. அவைகளைச் சீர்திருத்தப் புகுவது தற்போதைக்குச் சிறந்த

தெய்வத் தொண்டாகும். ஈண்டுச் சிலவற்றை மட்டுங் குறிக்கிறேன்.

சடங்குகள்

சடங்குகள் பல காரணம்பற்றி ஒவ்வொரு போது, ஒவ்வொரு நாட்டில், ஒவ்வொரு விதமாக ஏற்படுகின்றன. தொடக்கத்தில் அவைகள் சில பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைக்கப்படுகின்றன, பின்னே நாளடைவில் அவைகள் பெரிதும் பொருளற்ற குருட்டு முறைகளாக மாறிவிடுகின்றன. அப்பொழுது அவைகள் இயற்கை ஏவற்படி சீர் திருத்தம் பெறுகின்றன. மீண்டும் அவைகளில் இருள் சூழ்ந்துவிடுகிறது. மறுபடியும் அவ்விருள் அகற்றப்படுகிறது. இவ்வாறு சடங்குகள் சுழன்று கொண்டேயிருக்கும். ஒல்லும்வகை சடங்குகளைச் சுருக்கி, அவைகளில் கண்மூடி வழக்கங்கள் நுழையாதவாறு காத்துவரல் வேண்டும்.

இந்நாளில் நமது நாட்டில் நடைபெற்றுவரூஉஞ் சடங்குகளில் சில குருட்டு நம்பிக்கைகள் நுழைந்திருக்கின்றன. அவைகளில் மூன்றைச் சிறப்பாகக் குறிக்கிறேன். ஒன்று சடங்குகளைச் சமயத்துடன் தொடர்புப் படுத்துவது; மற்றொன்று பிறப்பில் குறிக்கொண்டு நல்வினை தீவினைகட்குப் பண்டாரத்தையோ தேசிகனையோ

பார்ப்பானையோ பிறனையோ அழைப்பது ; இன்னொன்று குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியிலேயே மந்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்பது.

சடங்குகட்குஞ் சமயத்துக்குந் தொடர்பில்லை. சடங்குகள் வேறு ; சமயம் வேறு. இரண்டையும் ஒட்டவைத்தல் அறியாமை. நல்வினை தீவினைகட்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பார் அல்லது வினைகளாற்றக் குறிப்பிட்ட ஒரு மனிதன் வேண்டுவதில்லை. அவ்வக் குடும்பத்திலுள்ள ஒரு முதியோரைக் கொள்வது நலன். மந்திரம் குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியிலேயே அமைதல் வேண்டும் என்னும் நியதியில்லை. அவரவர் தத்தம் தாய் மொழியில் மந்திரம் வகுத்துக்கொள்ளலாம்.

சாதி

நமது நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதியில்லை. அவ்வேற்றுமை இடைக் காலத்தில் நாட்டிடைப் புகுந்தது. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதல் இயற்கையுடன் மாறுபட்டு நிற்பதாகும். சிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு நேர்தல் இயல்பு. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதி வேற்றுமை நமது நாட்டைப் பெருஞ் சனியாய்ப் பிடித்து நிற்கிறது.

நமது நாட்டில் அவ்வப்போது தோன்றிய பெரியோர்கள் சாதியைக் கடிந்திருக்கிறார்கள். திருவள்ளுவர், நால்வர், ஆழ்வார் முதலியோர் சாதிக் கொடுமையை மறுத்துரைத்த செம்மொழிகள் பல.

"பிறப் பொக்கும் எல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்"

"சாததிரம் பல பேசுஞ் சழக்கர்காள்
கோததிரமுங் குலமுங் கொண்டென் செய்வீர்"

"சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிபட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத தாண்டானை"

இவ்வருண் மொழிகளை நோக்குக. பிறபபால் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதிக் கொடுமை தாண்டவம் புரிந்த வேளையில், அக் கொடுமை களைய அக்கால நிலைக்கேற்ற வண்ணஞ் சீர் திருத்தஞ் செய்ய எழுந்த தமிழ் நூல் ஒன்றுண்டு. அதுவே பெரிய புராணம் என்பது. அது பதினெண் புராணங்களுள் சேர்ந்ததன்று. அந்நூலை ஆராயாமலே 'புராணம்' என்னுஞ் சொல்லைக் கண்டோ கேட்டோ அதையும் புராணக் குப்பையில் கலக்கிறார் சிலர். சாதிக்கொடுமை மிகுந்திருந்த வேளையில், எவ்வளவில் எம்முறையில் அக்கொடுமை போக்கக் காலதேச வர்த்தமானம் இடந்தருமோ, அவ்வளவில் அம்

முறையில் நின்று பெரிய புராணஞ் சீர்திருத்தஞ் செய்யப் புகுந்தது. அந்நூலெழுந்த கால நிலை கருதியே அந்நூலை ஆய்தல் வேண்டும்.

பெரிய புராணத்தில் கலப்பு மணம், உடனுண்ணல், பார்ப்பனரல்லாதாரைப் பார்ப்பனர் குருவாக் கோடல், எந்நிலையில் நின்றும் எவ்வேடங் கொண்டும் ஆண்டவனை வழிபடல் முதலிய பல சீர்திருத்தங்கள் நிலவுகின்றன. இவைகள் இக்காலத்துக்கு வேண்டற்பாலன என்று யான் சொல்லவும் வேண்டுமோ? இச்சீர்திருத்த முறைகளைக் கொண்டு இப்பொழுதும் எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்கள் செய்யலாம்.

"சாதி வேற்றுமை தொலைதல் வேண்டும்" என்னும் பேச்சும் எழுத்தும் யாண்டும் பெருக்கெடுத் தோடுகின்றன. ஆனால் செயலிலோ சாதி வேற்றுமையோடு சாதிப்பூசலும் வளர்ந்து வருகிறது. சாதிப் பூசலால் நாட்டுக்கு நலன் உண்டா தீமை உண்டா என்பதை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. சாதி வேற்றுமை யுள்ளமட்டும் சாதிப் பூசல் கனன்று கொண்டே யிருக்கும். சாதி வேற்றுமை அறவே யொழிந்தாலன்றி நாட்டுக்கு நலன் விளைதல் அரிது. சாதிக்குள் சாதியாக வேர் விட்டுள்ள வேற்றுமைகள் எளிதில் ஒழியுங்கொல்! என் செய்வது?

இளைஞர்கள் மனங் கொண்டால் சாதி வேற்று மையைத் தகர்க்கலாம். நமது நாட்டின் விடுதலை சாதி வேற்றுமை யழிவில் இருப்பதை இளைஞர் உலகம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. அவ்வுலகில் தேசபக்தி பெருகப் பெருகச் சாதிவேற்றுமை தானே மறைந்து போகும். தேசபக்தி யூட்டத் தக்க இயக்கங்களிலேயே இளைஞர்கள் சேர்தல் வேண்டும். பிளவையும், பிரிவையும், காழ்ப்பை யும் உண்டுபண்ணும் நச்சியக்கங்களில் இளைஞர் கள் சேர்தலாகாது. இவ்வுறுதி இளைஞர்கள் உளத்தில் பசுமரத் தாணிபோல் பதிதல் வேண்டும்.

'நாட்டில் சாதியுள்ள மட்டுஞ் சாதி இயக்கங் கள் தோன்றுதல் இயல்பு' என்று சிலர் வாதிக் கிறார். சாதி இயக்கந் தோன்றாதிருப்பது நலன்; சில காரணம்பற்றித் தோன்றினும் அது சாதிப் பூசலுக்கு நிலைக்களனாயிருத்தல் கூடாது. சாதி இயக்கங்களால் சாதிகள் வலுப்பட லாகாதென் பது எனது உள்ளக்கிடக்கை.

இளைஞர்களே! பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு குறிக் குஞ் சாதி வேற்றுமையைத் தொலைக்க உங்கள் வாழ்வில் கொள்ளத்தக்க சில முறைகளை ஈண்டுப் பொறிக்கிறேன்.

(க. எக்காரணம் பற்றியும் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதாதேயுங்கள்.

௨. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதி எவரை யுங் குருவாகக் கொள்ளாதேயுங்கள்; அக்கருத் துடன் எவர்க்கும் வந்தனை வழிபாடு செய்யா தேயுங்கள்.

௩. தீண்டாமையை முற்றும் விலக்குங்கள்.

௪. பிறப்பில் சாதி வேற்றுமை குறிக்கும் எவ் வினைகளிலுந் தலைப்படாதேயுங்கள்; எவ்விடத் துக்கும் ஏகாதேயுங்கள்.

௫. கலப்பு மணத்தில் கருத்திருத்தி அதை வினையில் ஆற்றுங்கள். கலப்பு மணம் நாட்டில் பெருகப் பெருகச் சாதி வேற்றுமை தானே சாய்ந்துபடும்.

இன்னோரன்ன பல சீர்திருத்த முறைகளை, நீங்கள் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தொழுக முயன் றால், சாதிப்பேய் நாட்டை விடுத்தோடுதல் ஒருதலை.

இளைஞர்கள் ஓய்வு நேரங்களில் வெளி நாடு களுக்குச் சென்று திரும்புவரேல், அவர்கட்குச் சாதி வேற்றுமையில் வெறுப்புத் தோன்றும். பல நாட்டார் கூட்டுறவு சாதி யழிவுக்கு ஓர் ஏதுவாகும்.

பெண்ணுலகு

உலகத் தோற்றத்துக்கும், ஆக்கத்துக்கும், பிற வற்றுக்கும் முதலா யிருப்பவர்கள் பெண்மக்கள்.

பெண்ணுலகின் பெண்மையும், தாய்மையும், இறைமையுமே உலகை நடாத்தி வருகின்றன. அப்பெண்ணுலகின் நிலை கொண்டே ஒரு நாட்டின் நாகரிகத்தை அளந்துணரல் வேண்டும்.

நமது நாட்டின் பெருமையை அடிக்கடி நாம் பேசி மகிழ்வடைகிறோம். அப் பெருமையை நமது நாடு எப்பொழுது பெற்றிருந்தது? பெண் உரிமை பெற்றிருந்த காலத்திலன்றோ? பெண் உரிமையிழந்த நாள் தொட்டு நமது நாடு அடிமைக் குழியில் விழுந்து வருந்துகிறது. தாயை அடிமைப் படுத்திய பாவம் நாட்டைச் சூழ்ந்து நிற்கிறது.

கடவுளை அம்மையப்பராகப் போற்றிய இந் நாட்டில் பெண்ணடிமை எங்ஙனே நுழைந்து விட்டது. வேதகாலத்தில் பெண்மக்கள் உரிமை பெற்றிருந்தார்கள். சங்க காலத்தில் அம்மக்கள் உரிமையின்பம் நுகர்ந்தார்கள். கம்பர் காலம் வரை பெண்ணுரிமைக்குப் பெருங்கேடு நிகழவில்லை. தமிழ் நாட்டில் பெண்ணுரிமைக்கு ஊறு நேர்ந்த காலம் பின்னைய காலமேயாகும்.

பெண்மக்கட்கு விதித்துள்ள கட்டுப்பாடுகளை உன்ன உன்ன உள்ளம் உருகுகிறது. அவைகளை விதித்தவர்களின் நெஞ்சைக் கல்லெனக் கழறுவதா? இரும்பென இயம்புவதா?

பெண் கல்வி மறுப்பு, இளமை மணம், நாயகனைப் பெண் தானே தெரிந்தெடுக்கும் முறை அழிவு, இளங் கைம்மையரையும் மொட்டையடித்துச் சிறையிடல், அவர்களை இயற்கையினின்றுஞ் செயற்கைக் கொடுமையால் பிரித்தல், அவர்களைப் பட்டினியால் மெலிவித்தல், அவர்களை மூதேவிகளாகக் கருதல், ஒருவன் பல பெண்மக்களை மணத்தல், நரைமூதாளன் கட்டழகுக் கன்னியை மணத்தல், பெண் விபசாரத்துக்கு மட்டுந் தண்டனை, அத்தண்டனை ஆணுலகிற்கின்மை, திருமணம் என்னும் பெயரால் பெண்ணை விற்றல் வாங்கல், இன்னோரன்ன சிறுமைக் கொடுமைகள் நாட்டிடைப் புகுந்து நாட்டைக் குலைக்கின்றன. இக்கொடுமைகள் இளைஞர் உலகில் முற்றுங் களையப்படல் வேண்டும்.

(எதற்குஞ் சட்டங்களை எதிர்பார்த்தல் கூடாது. சமூகங்களே சீர்திருத்தஞ் செய்து கொள்வது நலன். சமூகங்கள் அந்நிலையெய்தாவிடின் சட்டங்கள் புதுக்குவது அறம். சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பிறக்கும் வேளையில் அவைகட்குத் தடைகிளத்தல் முன்னேற்றத்தை நாடுவதாகாது. இப்பொழுதுள்ள ஹிந்து சட்டங்களிற் பல - சிறப்பாகப் பெண்மக்களின் உரிமையைக் கட்டுஞ் சட்டங்கள் - கால நிலைக்கேற்ற முறையில் சீர்திருத்தஞ் செய்யப்பெறல் வேண்டும்.)

மேலே குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளுள் சில உங்கள் வகுப்பில் இல்லை. இல்லையேனும் பெண்ணுலகச் சீர்திருத்தத்துக்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பும் வேண்டற்பாலதே.

பெண்ணுலகச் சீர்திருத்தம் பெரிதும் ஆண் இளைஞர் மனோ உறுதியைப் பொறுத்து நிற்பது. ஆணுலகம் பெண்ணைக் காமக்கூடாகக் கருதிக் கொண்டிருக்குமட்டும், பெண்ணுலகம் வளர்ச்சியுறாது. பெண்ணுலக வளர்ச்சி யில்லையேல் மற்ற உலகத்துக்கும் வளர்ச்சியில்லை. இனியாதல் ஆணுலகம் பெண்ணுலகிற்கு மதிப்பும் உரிமையும் நல்க முந்துவதாக.

கோயில்

மிகப் பழைய காலத்தில் கோயில் வழிபாடு கிடையாது. அந்நாளில் இயற்கை வழிபாடொன்றே வழக்கிலிருந்தது. மீண்டும் அவ்வழிபாட்டைப் புதுக்க வேண்டுமென்பது எனது தணியா வேட்கை. இப்பொழுது அவ்வழிபாட்டைப்பற்றி நூற்களில் எழுதும் அளவோடு நின்றுகொண்டிருக்கிறேன். கண்ணுக்குப் புலனாகும் இயற்கை வழிக் கண்ணுக்குப் புலனாகாத இறையை வழிபடலே சிறந்த வழிபாடென்று எனது ஆராய்ச்சியும் அடைவும் அறிவுறுத்துகின்றன. உலகில் பின்னாளில் தோன்றிய பலதிற

வழிபாடுகளெல்லாம் இயற்கை வழிபாட்டினின் றும் பிறந்தனவேயாகும். இது நிற்க.

நமது நாட்டில் கோயில் வழிபாடு பெருகியதற் குப் பல காரணங்களுண்டு. அவைகளுள் சிறப் பாகக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று பௌத்த மத வழிபாட்டமைப்பு; மற்றொன்று ஓவிய வுணர்வுப் பெருக்கு.

தொடக்கத்தில் கோயில் அமைப்பும், வழி பாடும் பொருளுடையனவாகவே யிருந்தன. 'இயற்கையின் உறைபுள் இறைவன்' என்னும் உண்மையை அறிவுறுத்துங் கருவிகளாகவே அவைகள் துணைபுரிந்து வந்தன. நாளடைவில் அவைகள் தங்கள் நோக்கினின்றும் வழுவி வீழ்ந் தன. எருசலேமில் கோயில்களின் பாழ்பட்ட நிலையைக் கண்ட கிறிஸ்து பெருமான், கோயிலைக் "கள்ளர்குகை" என்று சொற்றதையும், தற் போது நமது கோயில்களின் சீர்கெட்ட நிலையை நோக்கி, மகாத்மாகாந்தி, கோயிலை "வேசையர் விடுதி" என்று கூறியதையும் ஈண்டு உங்கட்கு நினைவூட்டுகிறேன். சில குக்கிராமங்களில் மிகச் சில கோயில்கள் ஆண்டவன் நினைவூட்டும் அன்பு நிலையங்களாக இன்றும் நிற்கின்றன.

இழிநிலை யுற்றுள்ள "பெருங் கோயில்கள்" மீண்டுஞ் சீர்திருத்தமுறுமா என்பது ஐயம். இதைப்பற்றிப் பலதிறக் கருத்து வேற்றுமைக

ளுண்டு. கோயில்களைச் சீர்திருத்த முயல்வோர் முயல்க.

கோயில்கட்கென நிதி ஏற்பட்ட நாள் தொட்டுக் கோயில்களின் உண்மை நிலைக்கு ஊறு ஏற்பட்டது. நிதியுள்ள விடத்தில் நீதி நிலவுமோ? (கோயில்களில் சாதிப் பேய் தாண்டவம் புரிகிறது. பிறப்பை யொட்டிய சாதி வேற்றுமை கோயிலில் என்று நுழைந்ததோ, அன்றே அங்கு ஆண்டவன் அருள்மணமுங் குலைந்தது. எங்கும் நிறைந்த ஆண்டவனை வழுத்தற்கென அமைக்கப்பெற்ற ஒரு நிலையத்தில் கூடவா சாதிப் பாகுபாடு? (இக்கோமேமையுள்ள நாட்டில் கடவுள் திருவருள் கோழிக்குமோ?) இளைஞர்களே! உங்கள் முன்னோர்கள் முயற்சியாலுஞ் செல்வத்தாலுங் கட்டப்பெற்ற இப்பாண்டி நாட்டுக் கோயில்களில் உங்கட்கு இப்பொழுது இடமிருக்கிறதா? என்ன கொடுமை! பன்றிக்கு அருள் சுரந்த பரமன் - கருக் குருவிக்குக் கருணைசெய்த கடவுள் - நாரைக்கு முத்தி கொடுத்த நாதன் - ஆறறிவுடைய மக்கள் வரவையா தகைவன்? இக்கொடுமையைப் பேசிப் பேசி எனது நாவும் மரத்துவிட்டது; எழுதி எழுதி எனது கையுங் காப்பேறிவிட்டது. பேச்சாலும் எழுத்தாலும் இனி விளைவதொன்றுமில்லை.

இக் கொடுமைகளுடன் வேறொரு கொலை கோயில்களில் நடைபெறுகிறது. கோயில்கள் ஏற்பட்டபோது, அவைகளில் தொண்டாற்ற ஆண் அடியவர்களைப் போலப் பெண் அடியவர்களும் போந்தார்கள். சில பெண் மக்கள் தங்கள் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் கோயில் வழிபாட்டிற் கென்றே அர்ப்பணஞ் செய்தார்கள். நாளடைவில் கொழுத்த கோயில் குருக்கண்மாரும், கோயில் அதிகாரிகளும் அவ் வடியார்களைக் காமக் கிழத்தியர்களாகக் கொண்டு, அவர்களை ஒரு தனி வகுப்பார்களாகவு மாக்கி விட்டார்கள். அவர்கள் வழி வழி வருவோர் ஆண்டவன் பெயரால் பொட்டுக் கட்டிக்கொண்டு மானம் விற்கும் விலை மாதராகிறார். அப்பொட் டுக் கட்டுதலைச் சட்டத்தால் தகைய முயன்றால், சமயத்தின் பெயரால் மறுப்புகள் புறப்படு கின்றன. இப்பாழும் நாட்டேக்கு உய்வுமுண்டோ? இளைஞர்களே! நாம் எந்நாட்டில் வதிகிறோம்? புத்தர் பிறந்த நாட்டிலா? திருவள்ளுவர் பிறந்த நாட்டிலா? இல்லை; இல்லை. அந்நாடுகள் மறைந்து போயின. நாம் இப்பொழுது வதிவது பேய் நாடு; நோய் நாடு. நரகக்குழியில் நாம் வதி கிறோம். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெண் ணுலகின் ஒரு பகுதியை ஆண்டவன் பெயரால் அலகை யாக்குவதைக் கொடுமை யென்று சொல்

வதா? அல்லது கொலையென்று சொல்வதா? சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! உன்னுங்கள்; உன்னுங்கள்.

சாதிக் கொடுமையும் பெண் கொலையும் நிகழும் ஓரிடத்தில் நீதிக் கடவுள்-அன்புக் கடவுள்-அறக்கடவுள் வீற்றிருப்பனோ? இக்கொடுமையும் கொலையும் நிகழுங் களத்துக்கு அன்பர்கள் ஏகலாமோ? இக்கொடுமை கொலைகளைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு, எழுதிவிட்டு, மகாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டுக் கோயில்கட்குப் போவதால், அப்பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் தீர்மானங்கட்கும் ஆண்டவன் அருள்செய்வனோ?

சாதிக் கொடுமையினின்றும் - பெண் கொலையினின்றும் - கோயில்களை விடுதலை செய்யப் பலர் பல வழி கூறுகின்றனர். சிலர் மூர்க்க சக்தி துணை கொள்ள வேண்டுமென்கிறார்; சிலர் சத்தியாக்கிரகமே சாலச் சிறந்ததென்கிறார். இரண்டில் பின்னையதே சிறந்தது என்று யான் சொல்வேன். கோயில் கொடுமை போக்கப் பேசுவோர் அனைவரும், அக்கோயில் புகாதிருக்கவும், விழா செய்யாதிருக்கவும், பிற நிகழ்த்தாதிருக்கவும் உறுதிகொண்டால் நலன் விளையாமற்போகாது. ஆனால் உறுதி கொள்வோர் எத்துணை பேர்?

உங்கள் பெரியோர்கள் சில விடங்களில் புதுக் கோயில்கள் அமைத்து வருவதாக அறிகிறேன்.

அக்கோயில்களில் சமரசத் தெய்வம் தாண்டவம் புரியுமாறு செய்யவேண்டுவது உங்கள் கடமை.

ஆண்டவன் வழிபாட்டிற்கெனக் கோயில் ஏற்பட்டது. அதன் நோக்கத்துக்குக் கேடு நேரின், முறையை மாற்றிக்கொள்வதே அறிவுடைமை. தற்காலக் கோயில் வழிபாட்டால் இயற்கை எண்ணமும், உயிர்கள் வழிபாடும் அருகுகின்றன. கோயில்முறை கோணிய காரணங்கொண்டு ஆண்டவன் அருள் நெறியை எவரும் விடுத்தலாகாது.

எவரெவர்க்கு எவ்வெச்சமய வேதத்தில் அன்பு நிகழ்கிறதோ, அவரவர் அவ்வவ்வேதத்தைப் படிக்கலாம். ஆண்டவன் அருள்பெற்ற அடியார் மொழிகளே நமது வாழ்வுக்குக் கொழுக்கொம்பு. அவர்கள் அருண்மொழித் துணையால் நமது உள்ளத்தையே கோயிலாக்கிக் கொள்ளலாம். உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கிக் கொள்வோர் உயிர்கள் வழிபாட்டிலேயே உறைந்து நிற்பர்.

"காயமே கோயி லாகக் கடிமன மடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை யாக மனமணி யிலிங்க மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய வாட்டிப்
பூசனை யீச ஞர்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே"
—அப்பர்

"உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானுர்க்கு வாய்கோ புரவாசல்

தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே"

—திருமூலர்

அரசியல்

இளைஞர்களாகிய உங்கட்கு அரசியல் தொடர்பு வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றிப் பல திறக் கருத்து வேற்றுமைகளுண்டு. இளைஞர் கட்கு அரசியல் ஞானம் வேண்டுமென்றே யான் சொல்வேன். ஈண்டு அரசியல் ஞானம் என்பது அரசியல் கிளர்ச்சியையாதல் அரசியல் கட்சிகளை யாதல் குறிப்பதன்று.

நமது நாடு உரிமை யிழந்த நாடு. உரிமை யிழந்த நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் பல தோன்று தல் கூடாது. நாடு உரிமை பெற்ற பின்னைப் பன்னூறு அரசியல் கட்சிகள் தோன்றலாம். உரிமை யில்லா நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் தோன்றுமேல், அவைகளால் நாட்டில் உட்பகை, குழப்பம், பிளவு, பிணக்கு முதலிய தீங்குகளே விளையும். இத்தீங்குகளை விளைவிக்கும் அரசியல் கட்சிச் சேற்றிலா இளந்தளிர்களைப் புரளுமாறு யான் சொல்வேன்?

"நாட்டின் விடுதலைக்கு உழைக்கத் தக்கவர் இளைஞரல்லரோ" என்று அரசியல் அறிஞர் கள் கேட்கலாம். இதற்கு "ஆம்" என்று உடன்

பாட்டு முறையிலே விடையிறுக்கிறேன். நாட்டின் விடுதலைக்கு உழைக்கத்தக்கவர்கள் இளைஞர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. நமது நாட்டின் விடுதலைக்குரிய வழி எதுவோ அவ்வழி நின்று இளைஞர்கள் தொண்டாற்றலாம்.

நாட்டுக்கு உரிமை வழங்கல் என்னும் முழக்கத்துடன் பற்பல கிளர்ச்சிகள் தோன்றின. அவை யாவும் சிலர்க்குப் பதவி பட்டம் வழங்குவனவாகவே முடிந்தன. ஒன்றுமட்டும் நாட்டுக்கு உண்மையில் உரிமை வழங்கும் நோக்குடன் தோன்றி இயங்கிற்று. அதுவே "ஒத்துழையாமை" என்பது. அப்பேரியக்கமாதல் வெற்றிபெற்றதா? இல்லை. இதனால் விளங்குவதென்னை? முழு உரிமைக்கு நாடு இன்னுந் தன்னைப் பண்படுத்திக்கொள்ளவில்லை யென்பதே. எனவே இந்நிலையில் நாட்டுக்கு நாம் ஆற்றத்தக்க முதற்கடமை யாது? நாட்டை முழு உரிமைக்குப் பண்படுத்தத் தொண்டு புரிவதேயாகும்.

பதவி பட்டங்களைக் குறிக் கொண்டு, அரசியல் கட்சிகளை வகுத்து, வெறுங் கிளர்ச்சி மட்டுஞ் செய்வதால் நாடு ஒருபோதும் பண்படாது. அக் கிளர்ச்சி செய்வோர் செய்க. அதைப் பெரியோர்கட்கு விடுத்துவிடலாம். இளைஞர்கள் ஏன் அவ்வெரியில் மூழ்கிக் கரிதல் வேண்டும்? பின்னை இளைஞர்கள் நாட்டுக்கு என்செய்தல் வேண்டும்?

விடுதலைக்கு நாட்டைப் பண்படுத்துந் துறையி லிறங்கி அவர்கள் உழைத்தல்வேண்டும்.

ஒத்துழையாமை யோடுக்கத்துக்குத் துணை நின்ற கொடுமைகளைக் களைய முயல்வதே நாட்டின் விடுதலைக்கு வழி தேடுவதாகும். அக்கொடுமைகள் யா? பிறப்பு வழி வகுப்பு வேற்றுமை கருதல், மக்களுக்குள் தீண்டாமை திகழ்தல், பெண்ணடிமை, இன்னோரன்ன பிற. இக் கொடுமைகளைக் களையப் புகுவதே இளைஞர்க் குரிய தற்காலத் தொண்டெனத் தோன்றுகிறது. கதர்த் தொண்டையும் உடன்சேர்த்துக்கொள்க. ஆதலால், இளைஞர்கள் வெறுங் கிளர்ச்சி எரியில் வீழாமலும், கட்சிச் சேற்றில் நெளியாமலும், நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்கவல்ல சீர்திருத்தத் தொண்டில் தலைப்பட்டுழைப்பார்களாக. இத்தொண்டே ஆக்க வேலை யென்பது. அவ்வாக்க வேலையே தற்போதைக்குச் சிறந்த தேசப் பணியாகும். இளைஞர்க்குரிய பணி இதுவே.

இறுவாய்

இளஞ் சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! இதுகாறும் எனது புல்லிய உரையைப் பொறுமையுடன் செவி மடுத்த உங்கள் பெருந் தகைமைக்கு வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன். நீங்கள் இளமை யின்பத்தில் திளைக்கும் பேறு பெற்

றிருக்கிறீர்கள் ; பகைமை பொருமை யறியாத இளமை நிலத்தில் தக்க விதைகளை விதைத்துக் கொள்ளுங்கள் ; உடலை நல்வழியில் ஓம்புங்கள் ; கற்பனைகற்றுக் கடவுள் நெறி நில்லுங்கள் ; கடவுள் நெறி நின்று நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களையுந் தொண்டி லிறங்குங்கள் ; அத்தொண்டுக்கு இன்றியமையாத குணமெனுங் குன்றேறி நில்லுங்கள் ; பொறுமையைப் பூணுங்கள் ; பொறுமையின் ஆற்றலை யுணருங்கள் ; உணர்ந்து உலகை நோக்குங்கள் ; நமது நாட்டை நோக்குங்கள். நமது நாடு நாடாயிருக்கிறதா ? நம் அன்னைக்கு முடியுண்டா ? உடையுண்டா ? போதிய உணவுண்டா ? தாய் முகம் நோக்குங்கள் ; அவள் முகத்தில் அழகு காணோம். அவள் இதயந் துடிக்கிறது. சாதி வேற்றுமை, தீண்டாமை, பெண்ணடிமை, உட்பகை முதலிய நோய்கள் அவளை அரிக்கின்றன ; எரிக்கின்றன. இந்நோய்களால் அவள் குருதியோட்டங் குன்றிச் சவலையுற்றுக் கிடக்கிருள் ; இளஞாயிறுகளை நோக்கி நிற்கிருள். இள ஞாயிறுகளே ! உங்கள் தொண்டெனும் ஒளியே அவள் நோய்க்குரிய மருந்து. அவ்வொளி வீசி எழுங்கள் ; எழுங்கள். ஆண்டவன் உங்கட்கு அருள் செய்வான்.

திரு. வி. க.

[யாழ்ப்பாண மாணுக்கர் மகாநாடு ;
காங்கேயன்துறையில் கூடியது ;
1929ஆம் ஏப்ரல்மீ 10, 11, 12உ]

"ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்"—**திருமூலர்.**

தோற்றுவாய்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!!

இயற்கை வளனுஞ் செயற்கை நலனுஞ் செறிந்து, செம்மை கொழிக்கும் இலங்கா தேவியின் எழின் முகமா யிலங்குவதும், தொன்மை வாய்ந்ததும், தமிழ்த் தாய்க்கோர் உறையுளாய்ப் பொலிவதுமாய யாழ்ப்பாணத்தில், தெய்விகம் நிரம்பிய காங்கேயன்துறை யென்னும் இத்திருப் பதியில், இன்று குழுமியுள்ள இம் மகாநாட்டில், தலைமை வகிக்கும் பேற்றை எனக்கு வழங்கிய உங்கட்கு எனது நன்றியறிதலைச் செலுத்துகிறேன். யான் ஆற்றப்புகும் பணியில் குற்றங் குறைகள் நிகழுமேல் பொறுத்தருளுமாறு உங்களை வேண்டுகிறேன்.

இம்மகாநாடு மாணுக்கர்களுடைய தென்பதும், இம் மகாநாட்டினர் கொண்டுள்ள நோக்கங்களின் விழுப்பமும், அந்நோக்கங்களுள் ஒன்றாய நாட்டுக் கல்வியின் வேட்கைக் குறிப்பும், பலதிற வேலைச் சூழலிடை மூழ்கிக் கிடக்கும் என்னைத் தமிழகத்

தின் ஒரு பாங்கரினின்றும் மற்றொரு பாங்கர்க்குப் போதருமாறு முடுக்கின. இம்மகாநாட்டை முன்னிட்டு, மீண்டுமொருமுறை ஈழநாட்டுத் தமிழ் மக்களைக் கண்டின்புறும் பேறு பெற்றதைக் குறித்துக் கழிபேருவகை எய்துகிறேன்.

யாழ்ப்பாணத்தைத் தமிழகத்தின் ஒரு பாங்கரென்று மேலே குறிப்பிட்டுள்ளேன். யாழ்ப்பாணம் தமிழகத்தின் ஒரு பாங்கரே. பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர்த் தமிழகத்தின் எல்லை, இப்போதைய தமிழ்நாட்டையும் உளப்படுத்தித் தென்னாப்பிரிக்காவரை நீண்டு பரந்து விரிந்து நின்றதென்று ஆராய்ச்சிக்காரர் கூறுப. இப்பொழுது நீர்ப் பரவைக் காட்சியளிக்கும், "இந்துமகா சமுத்திரம்" அப்பொழுது நிலப் பரப்புக் காட்சி யளித்தது. அப்பெரு நிலப் பரப்பைக் கடல்கொண்டபோது சில நிலக்கூறுகள் எச்சமாக நின்றன. அக்கூறுகளுள் ஒன்று இவ்வீழமாகும். பின்னை இந்நிலத்தில் எத்துணையோ மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன.

இப்பழமை ஆராய்ச்சியை விடுத்துச் சரித்திர உலகில் நுழைந்து பார்ப்பினும், யாழ்ப்பாணத்துக்குந் தென் தமிழ்நாட்டுக்குமுள்ள தொடர்பு இனிது புலனாகும். தென்னாட்டினின்றும் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சில தமிழ் மக்கள் குடி புகுந்ததைச் சரித்திரஞ் சாற்றுகிறது. தமிழ்நாட்டுப்

பதிகளின் சில பெயர்களை யாழ்ப்பாணத்துள்ள சில பதிகள் தாங்கி யிருத்தலும், யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களின் வழக்க ஒழுக்கங்களும், பிறவும் இரண்டு நாட்டுக்குமுள்ள தொடர்பை வலியுறுத்துஞ் சான்றுகளாக நிற்கின்றன.

இயற்கையின் ஒருகூறு இருநாட்டையும் பிரித்திருப்பினும், மற்றொரு கூறு அவ்விரண்டையும் இணைத்துப் பாலமிட்டிருக்கிறது. அப் பாலங் கண்ணுக்குப் புலனாவதன்று. அது கருத்துக்குப் புலனாவது. அதுவே தமிழ்த்தென்றல் என்னும் பாலம்.

அப்பாலத்தை ஒழுங்குபடுத்திச் செப்பஞ் செய்து, இருநிலத்துக்குமுள்ள தொடர்பிற்குப் பேராக்கந் தேடிய பெருமை, ஞானப்பிரகாசர், ஆறுமுக நாவலர், தாமோதரம் பிள்ளை, சபாபதி நாவலர் முதலிய தமிழ்ச் செல்வர்கட்குண்டு. அப்பாலங் குலையாதவாறு காக்கவேண்டுவது நம்பெருங் கடமை.

மாணுக்கர் இயக்கம்

இதுபோழ்து உலகில் தோன்றியுள்ள இயக்கங்கள் பலப்பல. அவைகளுள் சிறந்தன சில. அச்சிலவற்றுள் ஒன்று மாணுக்கர் இயக்கமென்பது. நிகழ்கால உலகைக்கொண்டு வருங்கால உலகைப் படைக்கும் பொறுப்பு மாணுக்கர்

பாலுளது. அப்படைப்பில் நிகழ்கால உலகிலுள்ள குறைபாடுகள் பல களையப்படுதற்கு இடனுண் டாகும்.

ஐரோப்பாப் போருக்குப் பின்னர் யாண்டும் அமைதி நிலவல் வேண்டுமென்றும், ஒரு நாட் டார் மற்றொரு நாட்டாருடன் பொருதல் பொன் றல் வேண்டுமென்றும், அதன்பொருட்டு வல் லரசுகள் போர்க் கருவிகளின் பெருக்கையும், படைகளின் பெருக்கையுஞ் சுருக்குதல் வேண்டு மென்றும் காலஞ்சென்ற டாக்டர் வில்சன் உள் ளிட்ட அறிஞர் பலர் அறிவுறுத்தினர். அமைதிக் காப்புக்கெனச் சர்வதேச சங்கம், உலகத் தொழி லாளரியக்கம் முதலிய அமைப்புகளுங் காணப் பட்டன.

அவ்வமைப்புகளின் நோக்கங்கள் செவ்வியன. ஆனால் அவைகள் முற்றும் நிறைவேறாது தூரப் பிடித்துக் கிடக்கின்றன. அங்ஙனங் கிடப்பதற்குக் காரணம் பலபடக் கூறலாம். அவைகளுள் சிறந்த ஒன்று, முதியோர்கள் உள்ளத்தில் ஆன்மநேய மெனும் உலக சகோதர நேயம் எளிதில் அரும் பாமையேயாகும். அவர்கள், நாட்டு வேற்றுமை, நிற வேற்றுமை, வழக்க ஒழுக்க வேற்றுமை முத லிய வேற்றுமைகளையே பாராட்டும் பயிற்சியில் தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நெஞ்சில் உலக சகோதர நேயம் எளிதில் படிதல் அருமை.

அத்தகை நெஞ்சுடைய முதியவர்கள் காணும் இயக்கங்களால் எங்ஙனம் ஆன்மநேயம் விளையும்?

மாணக்கர்களுடைய இளைய நெஞ்சில்-மாசிலா நெஞ்சில் - பெரிதும் வேற்றுமை யுணர்வு தோன்றுவதில்லை. அந்நெஞ்சில் வேற்றுமை கடந்த ஆன்மநேயம் அல்லது சகோதர நேயம் எளிதில் வளர்தல்கூடும். அந்நிலம் பண்படுதற்கு ஏது உண்டு.

தற்போதைய மாணக்கருலகில் புறவேற்றுமை யுணர்வு ஓரளவு அருகியும், உலக சகோதர நேயம் அவ்வளவில் ஒருவாறு பெருகியும் வருதல் கண்கூடு. இஃது இயற்கையன்னையின் திருவருள்.

வருங்கால உலகில் ஒரு பெரும் மாறுதல் நிகழப் போதல் உண்மை. அதை, இயற்கை யன்னையின் நோக்கைக் கொண்டும், தற்கால உலக நிலையைக் கொண்டும் அளந்து கூறுதல்கூடும். அம்மாறுதலை அன்பு வழியில் நிகழ்த்தற்குரிய இயக்கம் எதுவாயிருக்கலாம்? இப்பொழுதுள்ள இயக்கங்களைப் பார்த்தால், அது மாணக்கரியக்கமாகவேயிருக்கலாமென்று கூறலாம்.

பெரு நோக்குடன் தோன்றியுள்ள உலக மாணக்கரியக்கத்துக்கு ஆக்கந்தேட ஆங்காங்குள்ள மாணக்கர்கள் முயன்று வருகிறார்கள். யாழ்ப்பாண மாணக்கர்களாகிய நீங்களும் அம்

முயற்சிக்குத் துணை செய்யவே ஈண்டுக் கூடியிருக்கிறீர்கள்.

அப்புனித இயக்கத்துக்கு ஆங்காங்குள்ள மாணக்கர்கள் எவ்வெவ்வழியில் துணைபுரிதல் வேண்டும்? முதலாவது தங்கள் நாட்டிலுள்ள குறைகளைப் போக்கவும், ஆங்குக் காலதேச வர்த்தமானத்துக்கேற்ற அறங்களை ஆக்கவும் முயலல் வேண்டும். உங்கள் மகாநாட்டின் நோக்கங்களில் அவ்வழிவு ஆக்கம் என்னும் இரண்டுமிருக்கின்றன.

க. "மானம் பாராட்டும் உயர்ந்த நாடாய் நம் ஈழம் நிலைக்க வேண்டுமாயின் எமக்கு நமது தாய் நாட்டுக் கல்வித் (ஓவியம், சிற்பம், மொழி, இசை, ஞானம்,) தேர்ச்சி இன்றியமையாத தென்பதும்;

உ. நமது நாட்டுக்குத் தன் அரசை மீண்டும் நிறுவுதல் எமக்குப் பெரியதொரு கடனும் என்பதும்;

ங. நமது நாட்டிலுள்ள பலவேறு சாதியாருக்கும், அரசியல் நிலையினும், மக்கட் கூட்டவாழ்வினும், ஒரு வேறுபாடும் இல்லையென்பதும்;

ச. சாதிபேதம் பாராட்டுதல், நமது நாட்டாரின் மக்கட்டன்மைக்குப் பெரியதோர் இழிவாம் என்பதும்;

ரு. பிறநாட்டுப் பொருட்களை வரவழைத்துப் பயன்படுத்துதல், பிறர் பொருட்களுக்கு அடிமையாந் தன்மையை நாட்டில் நின்று நிலவச்செய்து வருகின்றதென்பதும்"

இவைகள் உங்கள் நோக்கங்கள். இந்நோக்கங்களைக் குறிக்கோளாக் கொண்டே எனது பணியாற்றலாமெனக் கருதுகிறேன்.

இயற்கை

மாணுக்கரியக்கத்தின் நோக்கம் இனிது நிறைவேறுதற்கு, மாணுக்கர்கள் கொள்ளத்தக்க பொது அறம் ஒன்றுண்டு. அஃது இயற்கையோடியைந்து வாழ்வது. இயற்கையின் திருவருள் எல்லாவற்றிற்கும் வேண்டற்பாலது.

இயற்கையின் நோக்கமும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று. இயற்கையின் நோக்கம் உயிர்களைப் பண்படுத்தி மேன்மையுறச் செய்யவேண்டுமென்பது. மக்களின் விலங்கு நீர்மையைச் செகுத்துத் தெய்வ நீர்மையைப் பெய்ய இயற்கை அன்னை விரைந்து நிற்கிறுள். மக்கள் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு நடாத்துவரேல், அவர்கள் எளிதில் இயற்கை அன்னையின் திருவருள் பெறுதல் கூடும். மக்கள் வாழ்வில் இயற்கைக்கு மாறுபட்ட வினைகள் இடையிடையே நிகழ்ந்து விடுகின்றன. அந்நிகழ்ச்சியான் மக்கள் இயற்கை அன்னையின் கண்ணேட்டத்துக்குச் சிறிது சேய்மையராகிறுர்கள். ஆகவே, மாணுக்கர்கள் இயற்கையோடியைந்து வாழத் தங்களைப் பண்படுத்திக்கொள்வார்களாக.

வருங்கால உலகைப் படைக்கும் பொறுப்பு வாய்ந்த மாணுக்கர்கள், தங்கள் வாழ்வில் கொள்ளத்தக்க அறத்துறைகள் பலவுள. அவைகளுள் சிலவற்றை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்லப்புகுகிறேன்.

ஒழுக்கம்

மாணுக்கர் என்னுஞ் சொல் விழுமிய பொருளுடையது. பின் வாழ்விற்கு வேண்டப்படும் மாண்பொருளை ஆக்குதற்கு ஒழுக்கநெறி நிற்போர் மாணுக்கராவர். மாணுக்கருலகிற்கு முதல் முதல் வேண்டற்பாலது ஒழுக்கம். ஒழுக்கம், கல்வி யறிவிற்கு அடிப்படை. ஒழுக்கத்தால் 'ஒரைந்துங் காக்கும் உரன்' பெறலாம். அக் காப்பு, அமைதியென்னுந் தெய்வ இயல்பை நிலைபெறுத்தும். அமைதியில் அறிவு விளக்கமுறல் இயல்பு. எல்லா நலனுக்கும் வித்து ஒழுக்கம் ஒழுக்கமேயாகும்.

முன்னை நாளினும், இந்நாளில் பள்ளியென்னும் கட்டடத்துக்குப் பலர் செல்கிறார். ஆனால் அவருள் எத்துணை பேர் "மாணுக்க"ராயிருக்கிறார் என்பதுமட்டும் ஐயம். காப்பி, டீ, சுருட்டு, சிகரெட், புலால், இளமை மணம், களியாடல் முதலியன இக்கால மாணுக்கர் உலகை அரித்தும் எரித்தும் வருதலை ஈண்டு எம்மொழி

யால் இயம்பவல்லேன்! இம்மாணுக்கருடலில் என்புந்தோலுங் காட்சி யளிக்கின்றனவேயன்றி அழகுக் கடவுள் காட்சியளிப்பதில்லை. அழகிலா இளமை, இளமையாகுங்கொல்! மாணுக்கர் ஒவ்வொருவரும் அழகுக்கடவுள் போலல்லவோ உலவுதல் வேண்டும்? "கந்தனையனையவர் கலை தெரி கழகம்" என்றார் கம்பரும்.

மாணுக்கர்கள் உடலில் அழகுநிலவு காலல் வேண்டும். அதற்கு இன்றியமையாதது ஒழுக்கம். ஒழுக்கமுள்ள விடத்தில் அழகு ஒளி செய்யும். "ஒழுக்கம் உயிருனும் ஓம்பப்படும்" "ஒழுக்க முடைமை குடிமை" "நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்" எனவரூஉந் திருவள்ளுவர் மொழிகளை ஊன்றி நோக்குக.

கல்வி

மாணுக்கர்கள் இளமையில் ஈட்டத்தக்க மாண் பொருள் கல்வி. அப்பொருள் கற்பகம் போன்றது. அது வாழ்விற்கு வேண்டப்படும் மற்றப் பொருள்களை யெல்லாம் உதவும்.

கல்வி என்பது வெறும் ஏட்டுப் படிப்புமட்டு மன்று. பட்டம் பதவிகளைக் குறிக்கொண்டு படித்தலுங் கல்வியாகாது. கல்வியென்பது அறியாமையை நீக்கி அறிவை விளங்கச் செய்வது.

தொழிற்கல்வி முதலியனவும் கல்வியின்பாற்பட்டனவே.

மொழி : கல்விப் பயிற்சிக்கு எம்மொழியைக் கொள்வது என்னும் ஆராய்ச்சி, தற்காலப் "பெரியோர்"களிடை நிகழ்ந்து வருகிறது. இந்தியாவும் இலங்கையும் இழைத்த பாவந்தான் என்னையோ தெரியவில்லை.

உலகைப் பல நாடுகளாக இயற்கை பிரித்திருக்கிறது. நாடுகள் பலவும் மொழிப் பெயரால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வந் நாட்டின் இயல்புக்கேற்ற வண்ணம் அவ்வம்மொழி அங்கங்கே அமைந்திருக்கிறது. அவ்வந்நாட்டார் அவ்வம் மொழியை முதலில் பயில்வதே அறம். அஃதே இயற்கையோடியைந்து நிற்பதுமாகும். பின்னை போதிய வாய்ப்பும் ஓய்வும் பிறவுங் கிடைப்பின், வேறு மொழிகளையும் பயிலலாம்.

இவ்வீழம் தமிழ்நாட்டின் ஒரு கூறு. ஈழத்துக்குரிய இயற்கை மொழி எது? அம்மொழி வாயிலாக மாணாக்கர்கள் கல்வி பயிற்றப்படுகிறார்களா? தொடக்கத்திலேயே மாணாக்கர்கள் இயற்கையினின்றும் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வநியாயத்தை யாண்டுச் சென்று முறையிடுவது?

ஈண்டு ஈண்டியுள்ள மாணாக்கர்களே! யாழ்ப்பாண மாணாக்கர்களே! என்னருமைத் தமிழ் மாணாக்கர்களே! உங்கள் பொறுப்பை யுணருங்

கள் ; உங்களுக்குள்ள பொறுப்புச் சாலப்பெரிது. உலகிலுள்ள தாய்மார்களையும் நோக்குங்கள் ; உங்களை ஈன்ற தாயையும் உற்று நோக்குங்கள். அத்தாய்மார்கள் உரிமை யென்னும் அரியாசனத்தில், முடியணிந்து, கோல் தாங்கி, தங்கள் கலை பூண்டு, இறுமாப்புடன் வீற்றிருக்கிறார்கள். உங்கள் தாயோ- நம் பெருந்தமிழ் அன்னையோ-எல்லார்க்கும் மூத்த நம் அம்மையோ - எந்நிலையிலிருக்கிறாள் ? அவள் முடி யெங்கே ? அவள் செங்கோ லெங்கே? அவள் கலைகளாம் அணிகளெங்கே ? அவள் யாண்டுறைகிறாள் ? அவட்குப் போதிய உணவுண்டா ? உடையுண்டா ? உன்ன உன்ன உள்ளங் குழைகிறது ; கண்ணீர் பெருகுகிறது. நந்தமிழ்த் தாய் துச்சிற் கிடந்து துயருறுகிறாள் ; அலமருகிறாள். இப்போதைய தமிழுலகம் தாய்மீது பெரிதுங் கருத்துச் செலுத்துவதில்லை. அதன் கவலை யீனத்தால் நந்தாய் சவலையுற்றிருக்கிறாள். அவள் சவலையை நீங்கள் போக்கப்போகிறீர்களா அல்லது அவட்கு ஈமக்கடனாற்றப் போகிறீர்களா என்று வினவுகிறேன்.

இளைஞர்களே ! உங்கள் தமிழ்த்தாய் நேற்றுப் பிறந்தவளல்லள்; இன்று பிறந்தவளல்லள். அவள் மிகமிகத்தொன்மை யுடையவள் ; கலைகளையுடையவள். அவளையா கொல்வது ? தாய்க் கொலை புரிவதா தமிழர் வீரம் ? வீரத்துக்குரிய

உங்கள் இளமுகம் நோக்கிக் கேட்கிறேன். நேற்றும் இன்றும் பிறந்த நாடுகளையுங் கலைகளையும் ஓம்பவும் பெருக்கவும் அவ்வந்நாட்டார் முயன்று வருகிறார். நாமோ - பாவிகளாகிய நாமோ - பழம்பழம் பெருநாட்டை மறைக்கப் பார்க்கிறோம். தமிழ் இறந்தபின் "தமிழ் மண்" மட்டுமிருந்தென்? மொழியன்றோ நாடு? கலைகளல்லவோ நாட்டின் உயிர்? மொழி இறந்துபடின் நாடும் இறந்துபடுமன்றோ? உலகிற்கே ஒருபோது நாகரிகத்தை வழங்கிய மாண்பு வாய்ந்த ஒருபெரும் நாட்டையா மறப்பது? அதனையா மறைப்பது? ஈழத்திளைஞர்களே! தமிழுலகின் இழிந்த நிலையை ஒருங்கள்; ஓர்ந்து உங்கள் பொறுப்பை யுணருங்கள்; தமிழ்த் தாயைப் புதுப்போர்வையால் ஒப்பனைசெய்து, அரியாசனத் தமர்த்தச் சூள்கொண் டெழுங்கள்; எழுங்கள்; பழந்தமிழ் வீரத்துடன் எழுங்கள்.

"'தமிழ் தமிழ்' எனில் தமிழில் போதிய நூல்களில்லையே" என்று சிலர் கேட்கிறார். இச் சகோதரர் நிலை இரங்கற்குரியதே. காலதேச வர்த்தமானத்துக் கேற்ற கலை நூல்கள் தமிழில் இல்லையேல், அவைகளை யாக்கப்புகுவதே அறிவுடைமை. நில நூல், வான நூல், உயிர் நூல், பொருள் நூல் முதலியவற்றைப் பிற மொழிகளினின்றும் பெயர்த் தெழுதிக் கொள்ளலாம்.

ஜெர்மானியர், பிரஞ்சுக்காரர் முதலியோர் எம்மொழியில் கல்வி பயில்கிறார்? அவர் தத்தம் தாய் மொழியிலேயே கல்வி பயில்கிறார். தமிழன் மட்டும் ஏன் பிறமொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறல் வேண்டும் என்பது விளங்கவில்லை. தமிழன் அடிமைப் பேய் வாய்ப்பட்டுக் கிடக்கிறான்.

ஆங்கில நூல்கள் யாவும் முதல் நூல்களல்ல. அவைகளிலும் மொழி பெயர்ப்பு நூல்களிருக்கின்றன. ஜெர்மானியன் ஒருவன் ஏதாயினும் ஒரு புதுமை காண்பனேல், அவன் அதை ஆங்கிலத்திலா எழுதுகிறான்? அவன் அதைத் தன் தாய்மொழியிலேயே எழுதுகிறான். ஆங்கிலேயர் அதைத் தமது தாய்மொழியில் பெயர்த்தெழுதிப் பயில்கிறார். இவ்வாறு தமிழர் ஏன் செய்தலாகாது?

கலைகள் இருவிதம். ஒன்று பொது; மற்றொன்று சிறப்பு. நில நூல், வான நூல், உயிர் நூல், பொருள் நூல் முதலிய அறிவியல் நூல்கள் பொதுமையின்பாற் பட்டன. சிறப்புக் கலைகள் என்பன அவ்வந்நாட்டுக் காவியங்கள்.

பொதுக் கலைகள் முதல் முதல் எம்மொழியிலாதல் பிறக்கும். அம்மொழியினின்றும் மற்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் தாய் மொழியில் பெயர்த்தெழுதி அவைகளைப் பயன்படுத்தல் மரபு. நியூட்டன், போஸ் முதலிய பேரறிஞர்கள்

ஆராய்ந்து கண்ட உண்மைகள் உலகிற்குரிய பொது உடைமைகள். அவர்கள் ஆராய்ச்சியிற் போந்த உண்மைகளின் கருத்தையே உலகங் கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாராய்ச்சியாளரது மொழிமீது, உலகம் தன் கருத்தைச் செலுத்தல் வேண்டுவதில்லை.

சிறப்புக் கலைகளாகிய காவியங்களை மட்டும் அவ்வம்மொழியிலேயே பயிலுதல் வேண்டும். அவைகள் மொழி பெயர்ப்பில் அடங்கா? காவியங்களிலுள்ள சொற்களை வேண்டுமேல் மொழி பெயர்க்கலாம். காவியங்களிலுள்ள இயற்கை இன்பத்தை எங்ஙனம் மொழி பெயர்த்தல்கூடும்? அவ்வின்பத்தை அவரவரே துய்த்தல் வேண்டும்.

ஷேக்ஸ்பியரை ஆங்கிலத்தில் படிப்பதே பொருத்தம். காளிதாசன் சாகுந்தலத்தை அவன் எழுதிய வடமொழியில் பயில்வதே சால்பு. இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்தை அவர் யாத்த தமிழில் கற்பதே சிறப்பு.

தமிழில் இல்லாத பொதுக் கலைகளைப் பிற மொழியினின்றும் பெயர்த்தெழுதிப் பயின்றும், சிறப்புக்கலைக்கு நாட்டுக் காவியங்களைப் பயின்றும் தமிழுலகை வளர்த்து வரலாம். இவ்வியற்கை முறையால் விளையும் பயன்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று பள்ளிப்பயிற்சியின் காலச் சுருக்கம். இப்பொழுது பள்ளிப் பயிற்சிக்கென

ஏறக்குறைய பதினைந்தாண்டுகள் கழிகின்றன. இத்துணை ஆண்டுகள் எற்றுக்கு? தாய் மொழி வாயிலாகக் கல்வி பயின்றால், இத்துணைச் காலம் வேண்டுவதில்லை.

நாட்டு மொழியைப் பற்றிப் பலதிறத் தடைகள் கிளத்தப்படுகின்றன. அவைகளை இம்மகா நாட்டுத் தலைமையுரையில் விரித்தல் வேண்டுவதில்லை. ஆயினும் இன்றியமையாத மூன்றை மட்டும் ஈண்டுப் பொறிக்கிறேன்.

க. இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பல மொழியினர் இருத்தல்;

உ. ஆங்கிலம் உலக மொழியாகப் பரவி வருதல்;

ங. தமிழில் குறியீடுகளின்மை.

(க) இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பல மொழியின ரிருத்தல் உண்மையே. அதனால் அவ்வத் தாய் மொழிகளைக் கொலை செய்தல் வேண்டும் போலும்! ஒரு கண்டத்தில் ஒரு மொழியின ரிருக்கிறாரா? பல மொழியின ரிருக்கிறாரா? உலகத்திலேயே ஒரே மொழியினரிருத்தல் வேண்டும் என்றும் வாதஞ் செய்தல் கூடும்! இயற்கையின் நோக்குணர்ந்து நடப்பதே அறிவுடைமையும் அறவொழுக்கமுமாகும். இயற்கை வழியே மக்கட்கு மொழி, வழக்க ஒழுக்கம், நிறம் முதலியன அமைகின்றன. இவைகளுள் மொழி

யைமட்டும் ஏன் நெகிழ விடுதல் வேண்டும்? இவ்வினை இயற்கை நோக்கிற்கு அரண் செய்வ தன்று.

இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகள் பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ் வம் மாகாணத்துக்கெனத் தனித்தனி மொழியும் அமைந்திருக்கிறது. அவ்வம் மொழியினர் அவ் வம்மொழி வழிக் கல்வி பெறுவதே இயற்கை.

இவ்வீழம் இலங்கையின் ஒரு பகுதி. ஈண்டு வதிவோருள் பெரும்பான்மையோர் தமிழர். ஈண்டுக் குடிபுகுவோரும் நாளடைவில் தமிழ ராகிறார். ஆதலால், தமிழ் மக்களுக்குரிய வழக்க வொழுக்கம், கலைகள் முதலியவற்றை இவண் வளரச் செய்வதே இயற்கையோடியைந்து வாழ் வதாகும்.

உ. ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று யான் கூறு கிறேனில்லை. ஆங்கிலம் தற்கால உலக மொழி யாக வளர்ந்து வரலால், அதனைச் சில உலகியல் வினைகட்கும், உலகத்தோடொத்த வினைகட்கும் பயன்படுத்துவது பண்பாகும். தமிழ்க் கல்லூரி யில் ஆங்கிலம் ஓர் இஷ்டபாடமாயிருக்கலாமென் பது எனது உட்கிடக்கை. விரும்புவோர் அம் மொழியைப் பயில்வாராக. அறிவு வளர்ச்சிக்கு இன்னும் பல நாட்டு மொழிகளையும் பயிலலாம்.

௩. குறியீடுகளைப்பற்றி இரண்டோர் உரை பகர்கிறேன். தமிழில் குறியீடுகளை உண்டுபண்ண முயலல்வேண்டும். தமிழில் பொருந்திய சொற்கள் பெரிதுங் கிடைக்கும். கிடையா தொழியின் மூலக்குறியீட்டை அங்ஙனே ஆண்டு கொள்ளலாம். ஆங்கில நூல்களிலுள்ள குறியீடுகளிற் பெரும்பான்மையன ஆங்கிலமல்ல. அவை லத்தீன் என்பது உங்கட்குத் தெரியும்.

இனித் தமிழ்க் கல்வித் துறைமீது சிறிது கருத்தைச் செலுத்துவோம். தமிழர்கட்கேனக் காவிய மாளிகைகளிருக்கின்றன; ஓவியக் கூடங்களிருக்கின்றன; இசைப்பொழில்கள் உள்ளன; வேறு பல ஞான நிலையங்களும் உள்ளன. அக் காட்சிச் சாலையைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே!

காவியம்: பல மொழிகளில் இயற்கைக் காவியங்கள் அமையவில்லை. மிகச் சில மொழிகளிலேயே அவை அமைந்திருக்கின்றன. அம்மொழிகளுள் நந்தமிழ் மொழியும் ஒன்றெனக் கூற யான் வரம்பிலா இறும்பூது எய்துகிறேன். தமிழனாகப் பிறந்தமை குறித்தும் யான் இறுமாப்படைகிறேன். யான் தமிழனாகப் பிறவாதிருப்பனேல் - பாட்டில் - ஆ! ஆ!! தேனென இனிக்குந் தீந்தமிழ்ப் பாட்டில் - கடல் முழக்கங் கேட்பேனா? செஞ்ஞாயிற் றொளியில் மூழ்கு

வேனு ? வெண்டிங்கள் நிலவில் தோய்வேனு ?' இளந்தென்றலில் படிவேனு ? அப்பாட்டுள், பசுங்கடல் பொங்கி எழுந்தாலெனவும், கருங்கடல் பெருகி எழுந்தாலெனவும் வானளாவி நிற்கும் மலைக் குலங்களைக் காண்பனே ? வெயில் மறைத்து மென்கால் வீசும் பூம்பொழிற் பந்தரிடைப் புகுவனே ? மரகதக் கதிர்ப் பரப்போ வெனப் பரந்து விரிந்த பசும்புல்லணையில் கிடப்பனே ? தமிழ்ப்பாவில் பொலியும் - "புயல் சுமந்து விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக் கொடி''களென்ன! "யாழுங் குழலும் அமிழ்துங் குழைந்த'' மழலைக் குழந்தைகளென்ன ! தமிழ்க் காவிய உலகில் எத்துணை மேக மண்டிலங்கள் ! எத்துணை ஏரிகள் ! எத்துணை வயல்கள் ! ஊர்கள் எத்தனை ! நகரங்கள் எத்தனை ! நாடுகள் எத்தனை! உழவு ஒருபால் - வாணிபம் மற்றொருபால் - அரசு இன்னொருபால் - அறம் வேறொருபால்! யாண்டும் விருந்தோம்பல் - யாண்டுங் கொடை - எங்கணும் விழா ! நம் பெருங் காவியங்களில் உலகைக் காணலாம் ; உயிரைக் காணலாம் ; கடவுளைக் காணலாம். காவிய இன்பம் பேரின்பம் ; பேரின்பம்.

தொல்காப்பியர் பொருளின்பமும், திருவள்ளுவர் அறமும், இளங்கோவின் எழிலும், திருஞான சம்பந்தர் பண்ணும், சேக்கிழார் அன்பும், கம்பர்

கவியுமல்லவோ நம்பெருஞ் செல்வம் ? இவையே நமது கருவூலம் - அழியாச் சேமநிதி. இந்நிதி யருகே இக்காலத் தமிழர் பலர் அணுகவும் அஞ்சு கிறார். அதனால் அவர் வாழ்வுப்பொருளிழந்து வறியராய் வாடுகிறார். அப்பெருஞ் செல்வத்தைப் பயன்படுத்த மாணுக்கர்களே ! முந்துங்கள் ; முந்துங்கள்.

ஓவியம் : மக்கள் இயற்கையுடன் கலந்து வாழ்வதற்கு வேண்டப்படுங் கல்வித் துறைகளுள் ஓவியமும் ஒன்று. வாழ்வை இயற்கையுடன் ஒன்றுபடுத்தற்கு ஓவியம் பாலம்போலத் துணை செய்யும். அவ்வோவியத் துறையிலும் நமது பழைய நாடு கைபோயதா யிருந்தது. இயற் கையைக் காவியங்களாக எழுதிய நம் முன்னோர் கள், அதை ஓவியங்களாகவும் வரைந்தார்கள். ஓவியத்தில் உளம் பதித்த ஒரு நாடு நமது நாடு.

நந்தமிழ் மக்கள் எழுதிய ஓவியங்கள் இன் னும் பல விடங்களில் உருக்காட்டிக்கொண்டிருக் கின்றன. அவ்விடங்களுள் ஈண்டு ஒன்றைமட் டுஞ் சிறப்பாகக் குறிக்க விரும்புகிறேன். சென் னைக்கணித்தாக மாவலிபுரம் என்றொரு பதியிருக் கிறது. அப்பதியை ஓவிய வைப்பு என்றுஞ் சொல்லலாம். பண்டைத் தமிழர் நாகரிகத்துக்கு அஃதோர் இலக்கியமாகவும் இலங்குகிறது. மாணுக் கர்களே ! அவ்வோவியப் பெற்றியை விளக்கும்

ஆற்றல் எனக்கில்லை. அதைக் காண உலகின் பல பாங்கரினின்றும் அறிஞர்கள் போதருகிறார்கள்.

அங்கு மலைகளில் தேர்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; விலங்குருவங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; மக்கள் வடிவங்கள் வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; வேறு பல சிறு சிறு ஓவியங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ் வோவியங்களை ஊன்றிப் பார்ப்பின், அவைகளின் நுண்ணிய அருமைப் பாடுகள் புலனாகும். வடிவங்களில் திகழும் சிறு சிறு நுண்ணிய எடுப்புகளும், அரும்புகளும், இதழ்களும் வியக்கத்தக்கனவா யிருக்கின்றன. கண்களும், விரல்களும், அவைகளைச் சுற்றியுள்ள சிற்றரும்புகளும் ஓவியப் புலவர்களின் நுண்ணறிவைப் புலப்படுத்துகின்றன. யாழ்ப்பாண மாணுக்கர்களாகிய நீங்கள், ஓய்வு நாட்களில் மாவலிபுரம் போந்து, ஆண்டு மலிந்துள்ள தமிழ் ஓவிய விருந்தைப் பருகுமாறு உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடவுள் நினைவூட்டும் இடங்களில் நம்மவர்கள் ஓவியம் அமைத்ததையும் ஈண்டு உன்னுதல் வேண்டும். நமது நாட்டுப் பழைய கோயில்கள் யாவும் ஓவியக் கூடங்களாகவே போலிகின்றன. அவைகளின் மதிலெலாம் ஓவியம்; தூணெலாம் ஓவியம்; கோபுரமெலாம் ஓவியம். கோயில் முழுதும் ஓவியம்; ஓவியம். இவ்வளவில் நமது ஓவியம்

6

நின்றுவிட்டதோ? கடவுளிலும் ஓவியம் உருக் கொண்டது. "குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்-பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும் - இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமும்" உடைய தில்லைக்கூத்தன் வடிவமென்ன? அழ கிய ஓவியமன்றோ? பச்சைமேனியும், பவளவா யும், கமலக்கண்ணும், கிடந்த கோலமும் உடைய அச்சுதன் உருவமென்ன? அழகிய ஓவியமன்றோ? நீலக்கடலில் செஞ்ஞாயிறெழுதல் போல நீலச் சிகியில் எழுந்தருளுஞ் சேவ்வேள் செம்மை யென்ன? அழகொழுகும் ஓவியமன்றோ? இயற்கை யழகை ஓவியத்தில் அமைத்து அமைத்து, அவ்வழகுடன் இரண்டறக் கலந்து, அழகாகிய மக்கள் நந்தமிழ் மக்கள்.

அழகைச் சொல்லும் போதெல்லாம் தமிழர் கள் ஓவியத்தைக் குறிப்பிடத் தவறமாட்டார்கள். பரவையார் வனப்பை வருணிக்கப் புகுந்த தெய் வச் சேக்கிழார், "ஓவியநான் முகனெழுத ஒண் ணுமை யுள்ளத்தான் - மேவியதன் வருத்தமுற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ" என்று ஓவிய நினைப்புக் கொண்டார். பெண்மக்களைக் குறிப் பிடுமிடங்களில் தமிழ்ப் புலவர்கள் "எழுதுபூங் கொடி" என்றே பெரிதுஞ் சொல்வது வழக்கம்.

இவ்வாறு ஓவியத்தில் மூழ்கி ஓவிய மயமாகப் பொலிந்த நமது நாடு, இப்பொழுது எந்நிலையுற்றிருக்கிறது? ஓவியத்தைக் கொலை செய்யும் ஒரு நாடாகவன்றோ நமது நாடு மாறிவிட்டது? கோயில்களில் நடக்குங் கொடுமைகளை என்னென்று கூறுவேன்? அவ்விழிவுகளை என்னென்று இயம்புவேன்? அவைகளைக் கொலைகளென்றே சொல்வேன்.

கோயில் "பிரசாதம்" என்பதை விளாப்புடைக் கத்தின்று - பாவிகள் - எச்சிற்கையை, அழகிய முகங்காட்டிக் குழந்தைகள் போல் நிற்கும் ஓவிய உருவங்கள்மீது துடைக்கிறார்கள். இஃது ஓவியக் கொலையன்றோ? ஓவிய நுட்பம் முகிழாத உள்ளத்தில் அன்பேது? அருளேது? அந்தோ! நாட்டில் ஓவிய அறிவு நுட்பம் மாண்டுவிட்டது! ஓவியம் கல்லாக-மண்ணாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. இதைவிட நாட்டுக்கு வேறோர் இழிவு உண்டோ?

இந்நாளில் சிலர் ஓவியம் என்னும் பெயரால் தமிழர் நாகரிகத்துக்கே கேடு சூழ்ந்து வருகிறார். இவர்கள் பழைய கோயில்களை இடித்துப் புதிய கோயில்களைக் கட்டப் புகுகிறார்கள். அக்கட்டடங்களில் "ஓவியம்" (ஓவியம் என்று நினைக்கவும் மனம் நடுக்குறுகிறது) என்னும் பெயரால் சில ஆபாச - அநாசார - இழிவுகள் பொறிக்கப்படுகின்

றன. இவ்விழிவுகள் ஓவியங்களாம்! எத்தகை நெஞ்சம் தமிழ் மக்களுக்கு உண்டாயிருக்கிறது! அச்சோ! நாம் எங்கிருந்தோம்? இப்பொழுது எங்கிருக்கிறோம்? மாணாக்கர்களே! நீங்கள் ஓவி யத்துறை யோம்பப் புகுதற்கு முன்னர், இடை யில் முளைத்த இழிவுகளைக் களைந்தெறியுங்கள். மறைந்த தமிழ் ஓவிய உலகை உயிர்ப்பிக்கும் பொறுப்பும் உங்களுடையதே. ஓவியமென்பதும் நாகரிகத் துறைகளுள் ஒன்று. தமிழ் மக்கள் ஒரு பெரும் நாட்டினராக உலகர் முன்னர் ஒளிசெய்ய வேண்டுமேல், அன்னார் ஓவியத்துறையை உயிர்ப் பிக்க உறுதி கொண்டே தீர்தல் வேண்டும்.

இசை: இறைவன் இசை மயமாயிருக்கிறான். இயற்கை இசைமயமா யிருக்கிறது. நாமும் இசை மயமாயிருத்தல் வேண்டும். இசையிலா வாழ்வில் இன்பமில்லை. அது வசையுடையதாகும். ஒரு வன் இசைப் புலவனாயிருத்தல் வேண்டும்; அல் லது இசையை மடுத்து இன்புறுவோனா யிருத்தல் வேண்டும். இரண்டுமிலா ஒருவன் கொலையஞ்சா அரக்கனாவன்.

இசைக் கல்வியில் தமிழர்கள் பேரூக்கஞ் செலுத்தினார்கள் என்பதற்குப் பல சான்றுகளும் எடுத்துக்காட்டுகளும் வேண்டுவதில்லை. இசைப் புலமை இன்னும் ஆட்சியிலிருத்தல் ஒன்றே

சாலும். ஆயினும், அதனூடுஞ் சில கறைகள் படிந்துவருகின்றன.

தமிழர்கள் இசை யுலகின் எல்லையைக் கண்டவர்கள் என்று கூறல் மிகையாகாது. தமிழர்கள் கண்ட யாழுங்குழலும் பண்ணளவும் இசையுலகின் எல்லையை அளந்து காட்டுவன என்று அறிஞர் கூறுப. சிலப்பதிகார மென்னும் "நெஞ்சையள்ளும்" நூலில், அரங்கேற்று காதையில், தமிழ் மக்கள் கண்ட இசையுலகந் திகழ்கிறது. தேவாரப் பண்களிலும் தமிழர்களின் இசைத்திறன் விளங்குகிறது. "ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்" என்று தமிழ் மறை முழங்குதல் காண்க. தமிழ் இசை வரலாற்றை நன்கு ஆய்ந்து, காலஞ்சென்ற ஆபிரகாம் பண்டிதரென்பார் "கருணாமிர்த சாகரம்" என்னும் ஓர் அரிய நூல் இயற்றினார். அந்நூல் இசையாராய்ச்சியில் இறங்குவோர்க்குப் பெருந்துணை செய்யும் என்பது எனது கருத்து.

இப்பொழுது மாணாக்கர்பலர் இசை பயில்கிறார். ஆனால் அவர் இசைஆழியில் மூழ்கியெழுவதில்லை. அவர் சிற்றோடையில் - அதிலும் பாசி படர்ந்த சிற்றோடையில் - படிந்தெழுகிறார். இதனால் இசையுலகம் வளர்ச்சியுறாது.

இந்நாளில் யாழ்வாசிப்போர் தொகை அருகிவிட்டதென்றே சொல்லலாம். தமிழ் உலகில் யாழ்வாசிப்பவர் ஒருவரோ இருவரோ இருக்கிறார்

என்பதை ஆறாத் துயருடன் தெரிவிக்கிறேன். முறைப்படி குழல் ஊதுவோர் தொகையும் அருகி வருகிறது. தேவாரப் பண்களோ மிகச் சிலவிடங் களில் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. இவைகளை யோம்ப மாணுக்கர் உலகங் காப்புக் கட்டிக்கொள் ளல் வேண்டும். 'ஹார்மோனியம்' முதலிய சிறு மைக் கருவிகள் இசையுலகைக் கறைப்படுத்துகின் றன. அக்கருவிகளில் மாணுக்கர்கள் கருத்துச் செலுத்தா திருப்பார்களாக.

நாடகம் : ஒரு நாட்டின் நலம் பெரிதும் நாட கத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. நாடகம், இயல் - இசை போன்றதன்று. அஃது எல்லார்க்கும் பயன் படுவது. எல்லார்க்கும் பயன் தரக்கூடிய அக்கல்வி தூய்மை வழியில் வளர்ந்துவரல் வேண்டும். அது நல்வழியில் வளராது, வேறு வழியில் வளர்ந்து வருமேல், உலகம் பாழ்படுதல் ஒருதலை.

இப்பொழுது தமிழ் நாடக உலகம் எந்நிலையி லிருக்கிறது ? சொல்லவும் வேண்டுமோ ? இப் போதைய நாடக உலகில் மாணுக்கர்கள் 'நாட்டஞ் செலுத்தலாகாது; எக்காரணம்பற்றியுஞ் செலுத்த லாகாது' என்று சொல்வேன். ஆனால் நாடக உலகைப் பண்படுத்தாமல் வாளா கிடத்தலுங் கூடாது. நாடகத்தால் நாடு நலமுறல் வேண்டும். மாணுக்கர்கள் நாடகத்தை - நன்முறையில் - நாடு ஆக்கமுற்று வளர்ந்தோங்கும் முறையில் -

பயின்று நடாத்தக் கடமைப்படல் வேண்டும். தமிழுலகிற்குப் புதுப்புது நாடகம் வேண்டும்.

உடலோம்பல் : இக்கல்வி எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை. மாணுக்கர்கள் இதன்மீது பெருங் கவலை செலுத்துவார்களாக. சுவரை வைத்தே சித்திரமெழுதல் வேண்டும். உடலோம்பு முறை களை ஈண்டு விரிக்கிற்பெருகும்.

உடலோம்பல் மருந்திடை யுண்டு என்னும் எண்ணமே உடலைக் கெடுக்கும். உடலோம்பலுக் கென மேல்நாட்டுத் தண்ணீரும் வேண்டாம்; மாத்திரையும் வேண்டாம்; கீழ்நாட்டுப் பற்பமும் வேண்டாம்; இலேகியமும் வேண்டாம்.

மாணுக்கர்கள் உடற்பயிற்சிக்கெனச் சில ஆடல் கள் ஆடுகிறார்கள். அவைகளிற் சில, மாணுக் கர்கட்குப் பெருங் கவலை யுண்டாக்குகின்றன. பந்தாட்டம் முதலியன, சிலவேளைகளில் வெற்றி - தோல்விக் கவலையை யூட்டுகின்றன. கவலை உடல் நலத்தை அரித்து அரித்து எரிக்கும் நஞ்சு. கவலையிலா உளத்தினின்றும் பிறக்கும் மகிழ்ச் சியே அமிழ்தாய், உடலைச் செந்நெறியில் ஓம்பி வரும். ஆகவே, கவலையூட்டக்கூடிய எண்ணமோ சொல்லோ செயலோ ஒன்றும் தங்கள்பால் உறாத வாறு தங்களை மாணுக்கர்கள் காத்துவரல் வேண் டும். மகிழ்ச்சி, என்றும் மனத்தில் கோயில் கொள்

ளத்தக்க வினைகளை நிகழ்த்த அவர்கள் பயிலல் வேண்டும்.

'உடற்பயிற்சி உடற்பயிற்சி' என்று சிலர் உடலைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார். முரட்டுப் பயிற்சிகள் முற்றும் விலக்கற்பாலன. கதிரொளிபடராக் காற்றில் முறைப்படி உலவுதல் நற்பயிற்சி. நம் முன்னோர் உடற்பயிற்சிக்கென ஆசன முறைகள் கோலினர். அம்முறைகள், மேல்நாட்டு நாகரிகம் நாட்டில் நுழைந்தபொழுது எள்ளி நகையாடப்பட்டன. பின்னை ஆசனங்களின் நுட்பங்கள் ஆராயப்பட்டன. அவைகள் ஒவ்வொரு முதலுறுப்புக்கும், சினை உறுப்புக்கும் உரமூட்டுதல் காணப்பட்டது. இப்பொழுது மேல்நாட்டறிஞர் சிலர் அவைகளைப் பயின்று வருகிறார். வடஇந்தியாவில் அப்பயிற்சி காட்டுத் தீப்போல் பரவி வருகிறது. ஆசனங்கள் எல்லாவற்றிலும் மாணாக்கர்கள் பயிற்சிபெற வேண்டுவதில்லை; இரண்டொன்றில் மட்டும் பயிற்சி பெறுவது சாலும்.

பிராணயாமப் பயிற்சியும் நலன் தரும். இப்பயிற்சியைத் தக்கார்மாட்டுப் பயிலுமாறு மாணாக்கர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிராணயாமம் என்னும் பெயரால் சில கயவர்கள் போலியோகங்களைச் சிறுவர்கட்குச் சொல்லி அவர்கள் வாழ்வைப் பாழ்படுத்துகிறார்கள். மாணாக்கர்கள் அப்

போலி யோகிகளின் மாயவலையிற் சிக்குற்று இடர்ப்படாதிருப்பார்களாக.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னமே நம்மவர்கள் காற்றின் பேற்றியுணர்ந்து, அதை ஈர்த்து விடும் முறையை ஒழுங்குபடக் கோலியது ஈண்டுப் பெரிதுங் கருதற்பாற்று. "புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை - நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில் - உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் கறுக்கும் - புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே." "ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங் - காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை - காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வார்க்குக் - கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே" என்று திருமூலனார் பிராணாயாமத்தால் விளையும் நலத்தை விளக்கியிருத்தல் காண்க.

உணவில் மாணாக்கர்கள் பெருங் கவலை செலுத்தக் கடமைப்படல் வேண்டும். இரண்டு வேளை பொருந்திய உணவு கொள்வது சால்பு. ஒரு நாளைக்கு நான்கு ஐந்து முறை சாப்பிடுவது நோய்க்குக் கால்கொள்வதாகும். காப்பி, டீ, ஓவல்டைன், புலால், தீட்டிய அரிசி முதலிய உணவுப் பொருள்கள் பொருந்தியனவல்ல. கைக்குத்தரிசி, கீரை, மோர், பழம், தேங்காய், வாதுமை, நிலக்கடலை முதலியவற்றை முறைப்படி அளவாக உண்பது நலன்.

தீய எண்ணங்கட்கு எக்காரணம் பற்றியும் இடந்தரலாகாது. எண்ணும் எண்ணம் தூயதாயிருத்தல் வேண்டும். தீய எண்ணம் நஞ்சினுங் கொடியது. நல்லெண்ணம் அமிழ்தென உடலையோம்பும். இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

சேலவு : இயற்கைப் படங்களாகிய காவியம், ஓவியம் முதலியவற்றின் வாயிலாக இன்பம் நுகர்வதோடு, நேரே இயற்கை வாயிலாக இன்பம் நுகரவும் மாணுக்கர்கள் பயில்வது நலம். இவ்வுலகம் பெரிய பல்கலைக்கழகம். மலையுங் காடும் ஆறுங்கடலும் பெருங்காவிய ஓவியங்களல்லவோ? அவைகள்பால் அணுகி இயற்கை அன்னையுடன் உறவு கொள்வதால் விளையும் இன்பம் சொல்லுந் தகையதன்று. இதற்குத் தரைச் சேலவும், கடற்சேலவும் வேண்டற்பாலன. மாணுக்கர்கள் ஓய்ந்த வேளைகளில் தரை வழியாலோ கடல் வழியாலோ சென்று பல பதிகளைப் பார்த்தல் வேண்டும்; பல மக்களோடு பழகல் வேண்டும்; உலக இயல்களை நன்கு தெளிதல் வேண்டும். இச்செலவால் அவர்கள் இயற்கைக் கல்வியறிவும் பெறுதல்கூடும். மாணுக்கர் வாழ்விற்கு இச்செலவு மிக இன்றியமையாதது.

சமயம் : சமயக் கல்வியின் இன்றியமையாமையை ஈண்டு எவ்வுரையால் இயம்புவேன்?

மனிதனை விலங்கினின்றும் பிரித்து மேம்படுத்துவது சமயம்.

மனிதன் சமய வாழ்வை விடுவனேல், அவன் என்னுவன்? விலங்காவன் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? மனிதனை விலங்கினின்றும் பிரிக்க வல்ல சமயக்கல்வி, மாணுக்கர்க்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்று ஆராயப் புகுவதே அறியாமை. வாழ்வே எற்றுக்கு? அவ்வாழ்விற்கெனக் கல்வி பயிறல் எற்றுக்கு? தொழில் புரிதல் எற்றுக்கு? சமயஞானப் பேற்றிற்கன்றே?

எச்சமய ஞானத்தை மாணுக்கர்கட்கு அறிவுறுத்துவது? எச்சமயஞானத்தையாதல் மாணுக்கர் பெறுதல் வேண்டும். தொடக்கத்தில் சமயம் பல பல போலத் தோன்றும். ஆராய்ச்சி முடிவில் எல்லாம் ஒன்ருகவே புலப்படும்.

தமிழர்கள் அறிவுறுத்திய சமயம் ஓர் எல்லேக்குள் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதன்று. அஃதொரு சிறைப்பட்ட சமயமுமன்று. "உலகுக்கு ஒருவனுய் நின்ருய் நீயே" என்றும், "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்" என்றும், "இது ஆகும் அது அல்ல எனும் பிணக்கதின்றி - நீதியினுல் இவை யெல்லாம் ஓரிடத்தே காண நிற்பது யாதொரு சமயம் அதுசமயம்" என்றும், "வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கில் விளங்குபரம் பொருளே நின்விளையாட்டல்லால் -

மாறுபடுங் கருத்தில்லை" என்றும் நந்தமிழ்மக்கள் அருளிய சமரச மொழிகளை நோக்குக. இச்சமரசத்தையே உலகம் இப்பொழுது வேட்டு நிற்கிறது.

உலக நேயம் யாண்டும் பேசப்படுகிறது ; எழுதப்படுகிறது. அந்நேயம் பரவாமைக்குக் காரணம், நாடு-மொழி-நிறம்-வகுப்பு முதலிய புறவேற்றுமைகளில் மக்கள் கருத்தைப் பதித்திருப்பதேயாகும். அக்கருத்தைச் சிறிது அகமுகமாகத் திருப்பி, ஆன்ம ஆராய்ச்சியிற் செலுத்தின், அங்கே எவ்வேற்றுமையுங் காணப்படா. அவ்வான்ம ஆராய்ச்சியே சமயக்கல்வி யென்பது. மற்றக் கல்வித்துறைகள்யாவும் சமயக் கல்விக்கு உடல்போன்றன.

"சமயப் பெயராலும் உலகில் பல போர்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றனவே" என்று சிலர் வினவுதல்கூடும். பல சமய உணர்வும், பல கடவுளர் உணர்வும், அவை காரணமாக முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கர்பாலெழுஞ் சமய வெறியும் "சமயம்" என்னும் பெயரால் உலகில் பல போர்களை மூட்டின. மனிதன், பல நாடு - பல மொழி - பல நிறம்-பல வகுப்பு முதலிய பன்மைகளை நினைந்து நினைந்து, காழ்ப்பேறிய நெஞ்சங்கொண்டவனாதலால், அவன் சமயத்தை நோக்கும்போதும் அவனுக்குப் பன்மையே புலனாகிறது. இது மகன்பாலுள்ள குற்றம். தொடக்கத்தில் தோன்

றும் பன்மை யுணர்வைப் போருக்குப் பயன் படுத்துவது அவனது அறியாமையேயாகும். சமயம் என்பது ஒன்றே. இது குறித்து, "மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்" என்னும் நூலில், 'சமய வாழ்வு' என்னும் பகுதியிலும், "சைவத்தின் சமரசம்" என்னும் நூலிலும் விரித்துக் கூறியுள்ளேன்.

பன்மையுணர்வால் உலகம்பட்டபாடு போதும். உலகம் அயர்ந்து அயர்ந்து, இப்பொழுது சகோதர நேயமெனும் ஒருமையைக் குறிக்கொண்டு நிற்கிறது. அக்குறிக்கோளை மிக எளிதில் நிறைவேற்ற வல்லது சமய ஞானம் ஒன்றே என்பது எனது உட்கிடக்கை. சமய ஞானம் பெருகப் பெருக ஆன்மநேயமும் முருகியெழுந்து பன்மைப் பகையைப் பாற்றும்.

நாம், நாம் பிறந்த நாடு, உலகம் ஆகிய மூன்றையும் பிணித்து நிற்பது சமயமென்பதைக் கூர்ந்து உணர்வோமாக. பிற, இம்மூன்றையும் பிரித்து நிற்றல் வெள்ளிடைமலை. ஆகவே, சகோதர நேயம் என்பதை எளிதில் கூட்டவல்லது சமயம் என்று தெளிக. அச்சமயக் கல்வி, இனி வரும் உலகைப் படைக்கப்போகும் உங்களுக்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்று நீங்களே உன்னிப் பாருங்கள். "எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க

நினைப்பதுவே - அல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பராபரமே" என்பதே சமய ஞான நிலை.

சமய ஞானம், மக்களுக்குச் சோம்பல்-துறவில் எண்ணம் - வாழ்வில் வெறுப்பு முதலியனவற்றைத் தோற்றுவித்தலால், அஃது எற்றுக்கு என்று இந்நாளில் சிலர் கருதுகிறார். சமய ஞானம் சோம்பலையாதல் பிறவற்றையாதல் உண்டு பண்ணும் என்று எவருங் கருதவேண்டுவதில்லை.

ஆன்மாவின் அறியாமையைப் போக்கவேண்டுமென்னும் நோக்குடன் ஆண்டவனால் இவ்வுடல் இவ்வுலகம் முதலியன வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்டவன் கொடையாகவுள்ள இவ்வுடலையும் இவ்வுலகையும் துறப்பது, ஆண்டவனை மறப்பதாகும். பெறற்கரிய இவ்வுடலைக் கொண்டு, இவ்வுலக இன்பத்தைச் செம்மை நெறியில் நுகர்ந்து, தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழுமாறு சமயம் அறிவுறுத்துகிறது. எல்லாவற்றையும் விடுத்து ஓடுமாறு உண்மைச் சமயம் அறிவுறுத்தவில்லை. ஆண் பெண்ணை வெறுத்தலும், பெண் ஆணை வெறுத்தலும் இயற்கைக்கு மாறுபட்டு நடப்பதென்பதை யான் எழுதியுள்ள நூல்களிலெல்லாம் ஒல்லும் வகை விளக்கியிருக்கிறேன். துறவு, நீத்தல் என்னுஞ் சொற்கட்குப் பின்னாளில் கொள்ளப்பட்ட பொருள், முதல் நூல்களின் கருத்துக்கு அரண் செய்வதன்று. தன்னலத்துக்குக் காரணமாக

வுள்ள அழுக்காறு அவா முதலிய தீநீர்மைகளைத் துறந்து, எவ்வுயிரையும் தன்னைப்போல் கருதித் தொண்டு செய்யுமாறே நம்முன்னோர் அறிவுறுத்திச் சென்றார். 'நீத்தார் பெருமை' அருளிய திருவள்ளுவனார், எல்லாவற்றையும் விடுத்துக் காட்டுக் கோடி மூக்கைப் பிடித்துக்கொண் டிருக்குமாறு யாண்டாயினுங் கூறியிருக்கிறாரா? "அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் - செந் தண்மை பூண்டொழுக லான்" என்று 'நீததார் பெருமை'க்கண், பயன் கருதாத் தொண்டை அவர் வலியுறுத்தி யிருக்கிறார். "எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணியிரங்கவும் நின் - தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே" என வரூஉந் திருவாக்கையோர்க.

தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்தல் வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தை விதைப்பது சமயஞானமாகும். சமயஞான மில்லையேல், ஒப்புரவு முதலிய நல்லியல்புகள் அருகும். புறக்கோலங்களையும், வழக்க வொழுக்கங்களையும் சமயமாகக் கருதிச் சிலர் சமயத்தையே நிந்திக்கிறார். கோலங்கட்கும், வழக்கவொழுக்கங்கட்கும், சமயத்துக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை. கோலம், வழக்க ஒழுக்கம் முதலியன நாட்டுக்கேற்றவாறு பலபடக் கிடக்கும். அவை, காலதேச வர்த்தமானத் துக்கேற்ற வண்ணம் மாறுந்தகையன. சமயமோ

எல்லா நாட்டார்க்கும் பொதுவாயிருப்பது. அது மாறுந் தன்மையதுமன்று. மக்கள் எந்நிலையில் நின்றும், எவ்வேடங் கொண்டும் சமய வாழ்வு நடாத்தலாம். அறவொழுக்கம் அதற்கு அடிப் படை. " எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும் - மன்னியசீர்ச் சங்கரன் தாள் மறவாமை பொருளன்றே * * * " என்றார் சேக்கிழார்.

" தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் வாழ்வே " தன்னுரிமை நல்கும்; தன்னரசளிக் கும்; உலக சகோதர நேயத்தையுமுதவும். அப் பெரு வாழ்வைக் கூட்டும் சமயம், உலக சகோ தர நேயத்தை வளர்க்கும் பொறுப்பேந்தியுள்ள மாணுக்கர்கட்கு எவ்வளவு இன்றியமையாத தென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துச் சமய நிலையில் ஒரு பெரும் மாறுதல் விரைவில் நிகழின் நலன் விளையும். அது பெரிதும் மாணுக்கருலகைப் பொறுத்து நிற்பது. யாழ்ப்பாணத்தில் சைவர்கட் கும், கிறிஸ்துவர்கட்கும் சமயப் போர் முன்னே அடிக்கடி நிகழ்ந்து வந்தது. அப்போர் இப் பொழுது எழுநாவிட்டெரியவில்லை. ஆயினுங் கனல் இன்னுந் தணியவில்லை. பெரும்போர் நிகழ்ந்த காலநிலைக்கும் இக்காலநிலைக்கும் வேற் றுமையுண்டு. அந்நாளைய சைவர் கிறிஸ்துவை

நன்கு உணராதிருந்தார். அவ்வாறே கிறிஸ்துவரும் நால்வரை நன்கு உணராதிருந்தார். அந்நாளில் ஒருவரையொருவர் நன்கு உணர்தற்குப் போதிய வாய்ப்புமில்லை. இப்பொழுது சைவ அறிஞர் பலர் கிறிஸ்துவை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். கிறிஸ்துவ அறிஞரும் நால்வரை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். நன்மனங் கொண்டு இருவர் அருளுரையையும் ஆய்ந்தால் "அன்பே கடவுள்" என்னும் முடிவிற்கு வருதல்கூடும். அம்முடிவிற்கு வந்தவருஞ் சிலருளர். மாணிக்கவாசகனார் திருவாசகத்துக்கும், கிறிஸ்து பெருமான் சுவிசேஷத்துக்குமுள்ள கருத்து வேற்றுமை எனக்கு விளங்கவில்லை. மொழி வேற்றுமையும், வழக்கத்தில் வருஞ் சில கண்மூடி வேற்றுமையுந் தவிர பிறிதொரு வேற்றுமையிருத்தல் எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகவே, சைவர் கிறிஸ்துவையும், கிறிஸ்துவர் நால்வரையும் போற்றும் ஓர் அன்பு வாழ்வு யாழ்ப்பாணத்தில் கால்கொள்ளவேண்டுமென்பது எனது வேணவா. அக்கால்கோள் விழா நடாத்த மாணாக்கர்கள் உறுதி கொள்வார்களாக.

மற்றும் பல சமயங்களுடன் உறவுகொண்டு, உலகில் சமரச ஞானத்தை வளர்க்க முயல்வதே அறிவுடைமை. உலக சகோதரநேய முழக்கம் யாண்டும் எழுந்துள்ள இவ்வேளையில் பல சமய உணர்வு, ஒரு சமயம் விட்டு இன்னொரு சமயம்

7

புகல், அதற்குச் சடங்குகள் முதலியன கொள்ளல் நாகரிகமாகாது.

தன்னரசு

கல்வித்துறைகள் பல பயில்வதால் மக்கட்கு உரிமையில் வேட்கையும், உயிர்களிடத் தன்பும் உண்டாகும். உரிமை வேட்கை இல்லாத இடத்தில் உயிர்களிடத்தன்பு நிகழல் அரிது. உரிமைக்கும் அன்புக்கும் பெருந்தொடர்புண்டு. உரிமையில்லா வாழ்வு வாழ்வாகாது. வாழ்விற்கு அழகளிப்பது உரிமை உரிமையே.

உலக சகோதர நேயம் என்பது குறிக்கோள். அதற்குத தன்னரசு இன்றியமையாதது. தன்னரசில்லா நாடு தன்னைக் கெடுத்துக் கொள்வதுடன் பிறரையுங் கெடச் செய்கிறது. அதனால் சகோதர நேயத்தை வளர்த்தல் இயலாது.

இலங்கையும் இந்தியாவும் சுயராஜ்யம் இழந்த நாடுகள். இவைகள் தங்கள் நலன்களை இழந்து வரல் கண்கூடு. இவைகளை ஆள்வோருக்குப் பல வழியிலும் நலனிருத்தலால், அவர் வலிந்து சுயராஜ்யம் வழங்க எளிதில் ஒருப்படார். ஆசை எவரை விடும்? பெரிய இரண்டு நாடுகளைப்பற்றி, ஒரு நாட்டார் ஆட்சி புரிவதைக் காணும் மற்ற நாட்டார்க்கு அழுக்காறெழுதல் இயல்பே. அவ்

வாசையும் இவ்வழுக்காறும் வாளா கிடக்குமோ? விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

இவ்வளவிற்குங் காரணமா யிருப்பது எது? இரண்டு நாடுகளும் சுயராஜ்யமிழந்து நிற்பதே யாகும். உலக சமாதானத்துக்கே கேடு விளைத்து வருவோர் இலங்கையரும் இந்தியருமென்று இங்கே கூறல் மிகையாகாது. ஆகவே, இருநாட்டாரும் விடுதலை பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார். உலகில் சில நாடுகள் உரிமையிழந்து கிடக்கும்வரை உலக சகோதர நேயத்துக்கு இடனில்லை என்பது பெரிதுங் கருதற்பாலது.

தன்னரசு பெறுதற்கு இதுகாறும் உலகில் கொள்ளப்பட்ட முறையை இனி எவருங் கொள்ளுதலாகாது. எவ்வுயிர்க்குந தீங்கு செய்யா அருண் முறையே இனிக் கொள்ளப் பெறல் வேண்டும். நெப்போலியனும் கெய்ஸருங்கொண்ட கொலைமுறை இனி வேண்டாம். காந்தியடிகள் அறிவுறுத்தும் அறமுறையே இனி வேண்டும். மாணுக்கர்கள் இம்முறையில் பயிற்சி பெறுவார்களாக.

காந்தியடிகள் உலகுக்கு அறிவுறுத்தும் முறைகள் உங்கள் நோக்கங்களில் மிளிர்கின்றன. பின் மூன்று நோக்கங்களும் தன்னரசுக்கு வழிகோலுவன என்பதில் ஐயமில்லை. அவைகளைச செய

வில் கொணர்ந்தால், தன்னரசு தானே அரும்பும். தன்னரசு, பிறர் கொடையிலில்லை யென்பதும், அது தன் முயற்சியால் தன்னகத்திருந்தே எழுதல் வேண்டுமென்பதும் உணரற்பாலன.

"மாணுக்கர்கள் அரசியலில் தலைப்படுதலாகாது" என்று சில விடங்களில் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மாணுக்கர்கள் செவி சாய்த்தலாகாது. அரசியற் போராட்டத்தில் - அதிலும் உரிமை யிழந்த நாட்டிலெழும் அப்போராட்டத்தில் - மாணுக்கர்களே பெரிதுந் தலைப்படுதல் வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. உலக சரித்திரமும் அவ்வாறே கூறுகிறது. இதாலி, ஜப்பான், துருக்கி, சீனம் முதலிய நாடுகளின் விழிப்புக்கும் விடுதலைக்கும் காரணராக நின்றவர் யாவர்? மாணுக்கரல்லரோ? கடந்த ஐரோப்பாப் போரில் தத்தம் தாய் நாட்டுக்காக உயிர் துறந்தவர் யாவர்? மாணுக்கரல்லரோ? தேசபக்தி என்னும் மணிவிளக்கு ஒளிவிட்டெரியுமிடம் மாணுக்கருள்ளமே யாகும். அவ்வுள்ளமுடையார் ஏன் உரிமைப் போராட்டத்தில் கலத்தலாகாது?

அரசியலுக்கென ஒரு தனிக்கூட்டம் நாளை கூடப்போவதால், யான் அது குறித்து இன்று இங்கே விரிவுரை நிகழ்த்த வேண்டுவதில்லை.

இலங்கை

உங்கள் தாய்நாடு இலங்கை. இலங்கை யெனில் இலங்கைத் தரையா? இலங்கை என்பது வெறுந்தரையன்று. இலங்கையின் இயற்கை, கலை, நாகரிகம், அரசு முதலியன சேர்ந்த ஒன்றே இலங்கை என்பது. இத்தாய் நாட்டை, ஈன்ற தாயைப் போலவே நேசித்து வரல் வேண்டும்.

இலங்கையில் பலவேறு மொழியினர், பல வேறு வகுப்பினர், பல வேறு சமயத்தினர் இருக்கிறார். அவரனைவரையும் இலங்கையராகக் கொள்வதே தேச பக்தியாகும. மொழி வேற்றுமையோ பிற வேற்றுமைகளோ வீறிட்டெழுந்து இலங்கையர் என்னும் எண்ணத்துக்குக் கேடு விளைப்பின், தன்னரசுத் தோற்றமுஞ் செய்த்தே யோடி மறைவுறும்.

எக்காரணம் பற்றியும் வகுப்பு வாதம் தலை காட்டலாகாது. வகுப்பெண்ணம் தேசபக்தியை விழுங்கிவிடும். இலங்கையில் பிறந்தவர் தமிழ ராயினுமாக; சிங்களவராயினுமாக; மற்றவ ராயினுமாக, அவரனைவரையும் இலங்கையராகவே கருதுதல் வேண்டும். ஆகவே, முதலில் இலங்கைய ராக இருங்கள்.

நாட்டில் தன்னரசை நிறுவுதற்கு முதலில் நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைய முயலல்

வேண்டும். அம்முயற்சியுடன் நாட்டுக்கலை, நாட்டுத் தொழில் முதலியவற்றையும் வளர்க்க ஊக்கங்கொள்ளல் வேண்டும். குறைபாடுகள் பல படக் கிடக்கின்றன. அவைகளுள் சிலவற்றை மட்டும் ஈண்டுக் குறித்துச் செல்கிறேன்.

பிறப்பு: பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டுதல் இந்தியாவிலும் உண்டு; இலங்கையிலுஞ் சில பகுதிகளிலுண்டு. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் ஒரு நாடு தன்னரசை இழத்தல் இயல்பு. எல்லாரையுஞ் சமமாகப் படைக்கும் ஆண்டவன் நோக்குக்கு மாறுபட்டு நடப்பவர் ஒறுக்கப்படுதலும் இயல்பு. தன்வினை தன்னைச் சுடாது மற்றெவரைச் சுடும்?

பண்டை நாளில் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுங் கொடுமை யிருந்ததில்லை. பின்னாளிலேயே அக்கொடுமை எங்ஙனமோ நுழைந்து இடர் விளைக்கலாயிற்று.

பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவதை மன்பதையினின்றுந் தொலைக்கப் புத்தர் பெருமான் முயன்றார். நாளடைவில் அவர் முயற்சியும் பாழ்பட்டது. இலங்கையில் புத்தர் அறவுரை புகுந்து நீண்ட நாளாகியும், இலங்கை இன்னும் பிறப்பில் வேற்றுமை கருதுங் கொடுமைக்கு இடந்தந்து வருகிறது!

யாழ்ப்பாண மாணக்கர்களிற் பெரும்பான்மை யோர் தமிழராக விருத்தலான், தமிழ் நாட்டு நிகழ்ச்சிகளிற் சில கூறுகிறேன். பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் இழிவு பழந்தமிழர் காலத்திலில்லை. பின்னரே இவ்விழிவு தமிழ் அகத்தில் நுழைந் தது. இவ்விழிவைப் போக்க அவ்வப்போது தமி ழறிஞர்கள் முயன்றார்கள். திருவள்ளுவர் "பிறப் பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப் பொவ்வா - செய் தொழில் வேற்றுமையான்" என்று பிறப் பில் உயர்வு தாழ்வின்மையை அறிவுறுத்திச் சென்றார்.

தமிழ் மக்களிடைச் சாதிப்பேய் தாண்டவம் புரிந்த காலத்திலேயே நாயன்மார் தோன்றி னர். அவர், சாதிக் கோட்டையைத் தகர்க்கக் கடவுளன்பு என்னுங் கருவி கொண்டனர். கலப்பு மணம், உடனுண்ணல், பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதாமை முதலிய அன்போ ழுக்கத் துறைகள் நாயன்மார் காலத்தில் ஆக் கம் பெறலாயின. பல வகுப்புகளில் பிறந்த நாயன்மாரைப் பார்ப்பனர் குலத்திற் றோன் றிய வன்றொண்டப் பெருந்தகையார் "அடியார்க் கும் அடியேன்" என்று வழுத்தியதும் ஈண்டு உன்னற்பாற்று. சாதியைத் தொலைக்க எழுந்த அவ்வன்பியக்கமும் நாளடைவில் மறைந்து போயிற்று. சாதிக்கொடுமை ஓங்கி வளர்ந்து

வளர்ந்து முடிவில் தன்னரசையே வீழ்த்திற்று. தன்னரசு வீழ்ந்தும் இன்னும் நம்மவர்கள் நல்லறிவு பெருதிருக்கிருர்கள். இஃதெதைக் காட்டுகிறது ? இன்னும் தேசபக்தி இன்மையையே காட்டுகிறது. ஆகவே பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவதை ஒழியுங்கள் ; ஒழியுங்கள்.

தீண்டாமை : தீண்டாமை என்ருெரு நோய் நம்மைத் துன்புறுத்துகிறது. மக்களுள் தீண்டாமை வகுத்தது எத்தகைக் கொடுமை ! பிறப்பில் தீண்டாதான் என்று சொல்லப்படுவோனுக்கும், மற்றவனுக்கும் என்ன வேற்றுமை இருக்கிறது ? பின்னைத் தீண்டாமை யாண்டிருந்து முளைத்தது? மக்கள் செய்த கற்பனை என்னே ! அக்கற்பனையால் விளைந்துள்ள கேடுகளைக் கண்ணூரக் கண்டும் இன்னுமா தீண்டாமை பாராட்டுவது ? நாட்டின் கலை, செல்வம், நாகரிகம், அரசு எல்லாம் போயின. நாடு வறுமைக்குழியில் வீழ்ந்து வருந்துகிறது. இன்னுமா தீண்டாமை !

தீண்டாதாரிடை ஒழுக்கமில்லை என்று சிலர் சொல்கிருர். "மற்றவரெல்லாரும் ஒழுக்கமுடையரா ?" என்று அச்சகோதரர்களைக் கேட்கிறேன். தீண்டாதார் என்று சொல்லப்படுவோருள் எத்தனையோ பேர் ஒழுக்கச் சீலரா யிருக்கிருர். உயர் வகுப்பாரென்று சொல்லப்படுவோருள் எத்துணையோ பேர் ஒழுக்க ஈனரா யிருக்

கிறார். அவரைப் பார்ப்பன ரென்றும், இவரைத் தீண்டாதா ரென்றும் ஏன் கொள்ளுதல் கூடாது? பிறப்பில் தீண்டாமை கருதுவது கொடுமை; வன்கண்; அநாகரிகம். பிறப்பில் தீண்டாமை கருதப்படுமிடத்தில் "தேச பக்தி" எங்ஙனம் இடம்பெறும்?

தீண்டாமையை வேரோடு கல்வி எறிதற்கு மகாத்மா காந்தி முயன்று வருவது உங்கட்குத் தெரியும். அவர் ஓர் ஆதிதிராவிடப் பெண்ணை வளர்த்து வருகிறார்; தமது ஆசிரமத்தில் தீண்டாதா ரெனப்படுவோரைச் சேர்த்துக் கொள்கிறார். அப்பெண்மணியும், மற்ற ஆசிரமப் பிள்ளைகளும் ஒழுக்கமுடையராய் ஒளிர்கிறார்கள். மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு ஒதுங்கி ஓடுவதைப் பார்க்கிலும், அவர்களுடன் கலந்து பழகி அவர்களை உயர்த்துவதே அருளுடைமையாகும். அப்பொழுதே மக்கள் ஒழுக்கமுடையராய் மேல்நிலையுறுதற்கு வழியுண்டாகும். ஒதுங்கி ஒதுங்கி, "ஒழுக்க ஈனம்" என்னுங் குற்ற மட்டும் சுமத்திக்கொண்டிருப்பது அறியாமை. ஒதுங்கி ஓடுவோர்க்குப் போதிய அன்பொழுக்க மென்னும் இரக்கமில்லை என்று கூறல் மிகையன்று.

பெண் மக்கள்: பெண்ணடிமை மற்றுமொரு கொடுமை. உலகம் பெண் ஆணால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகின் ஒரு கூறாகிய பெண்

ணினம் மட்டும் தாழ்த்தப்பட்டதற்கு ஏதாயினும் பொருளுண்டோ? பெண்ணுலகந் தாழ்த்தப்பட்டால் ஆணுலகமுந் தாழ்த்தப்படும். இரண்டும் உரிமை பெற்றுள்ள இடத்திலேயே உரிமை ஞாயிறு ஒளி செய்துகொண்டிருக்கும். ஒன்று அடிமைப்படின் மற்றொன்றும் அடிமைப்பட்டு, முடிவில் நாடே அடிமைக்குழியில் வீழ்ந்துபடும்.

வடமொழியில் உபநிடதங்களை அருளிய பெண்ணரசிகள் - தமிழிற் காவியங்களை யாத்த பெண் தெய்வங்கள் - வழி வழி வந்த பெண்மணிகளின் அறிவைக் குலைத்து அடிமைக் குழியில் வீழ்த்திய பாவம் நம்மைச் சூழ்ந்து நிற்கிறது. "ஒத்த நலனும் ஒத்த குணனும் ஒத்த கல்வியுமுடைய ஒருவனும் ஒருத்தியும்" எனவரூஉம் நக்கீரனார் உரையை நோக்குக. ஒத்த கல்வி பெறத் தோன்றிய பெண்ணுலகம் அடிமைப்படின் ஆணுலகிற்கு இன்பமேது? யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்மக்கள் தளை அறுபட்டு வருகிறது. இது நற்குறியாகும். இன்னும் முற்றும் அறுபட மாணாக்கர்கள் முயல்வார்களாக. பெண்ணுலகின் விடுதலை நாட்டின் விடுதலை என்பதை யாழ்ப்பாண மாணாக்கர்கள் உணர்வார்களாக.

பெண்ணுரிமை என்னும் பெயரால் சில குப்பைகளைக் கொணர்ந்து பெண்ணுலகில் குவிப்பதும் நாட்டுக்குப் பெருங்கேடு விளைப்பதாகும்.

பெண்மக்களிடம் பெண்மை, தாய்மை, இறை மை ஆகிய மூன்று இயல்புக ளிருக்கின்றன. அவை முறையே மலர்ந்து, காய்த்து, கனியும் முறையில் அவர்கள் வாழ்வு நடாத்துதற்கு ஆணுலகந் துணைபுரிதல் வேண்டும். இறைமை கனியாதவாறு பெண்ணுலகைக் கெடுத்தல் பாவம். விரிவு யான் எழுதிய "பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை" என்னும் நூலிற் பார்க்க.

கண்மூடி வழக்கங்கள்: கண்மூடி வழக்கங்கள் பல, நாட்டுக்கேற்றவாறு ஆங்காங்கே ஆட்சி பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளைப் படிப் படியாக இறக்குவதே அறிவுடைமை. கல்வி யறி வுக்குறைபாடே கண்மூடி வழக்கங்கட்குக் கார ணம். கல்வி யறிவு ஒளி படரப்படரக் கண்மூடி வழக்கங்களென்னும் இருட்குழாம் தானே இரிந் தோடும். ஆகவே, கல்வியறிவு நாட்டிடைப் பெரு கல்வேண்டும்.

சுதேசியம்: குறைபாடுகளைக் களைவதுடன் சுதேசியத்தை யோம்பி வருவது சிறப்பு. இல்லை யேல் நாடு நலனுறுது. ஒல்லும்வகை நாட்டுப் பொருளைப் பயன்படுத்தவே மக்கள் உறுதிகொள் ளல்வேண்டும். நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன் படுத்தப் பயன்படுத்த வேறு நாட்டுப் பொருள் கள் தாமே அகன்றுபோய்விடும்.

இந்தியாவில் காந்தியடிகள், நாட்டுடையில் கருத்துச் செலுத்தி வருவது உங்கட்குத் தெரியும். நீங்களும் அம்முயற்சியில் தலைப்படலாம். நாட்டுக் கதருடை, நாட்டில் ஒருவித நாட்டுணர்ச்சியை எழுப்பும். எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய நாட்டுப் பொருள்களை விடுத்து, அவைகட்குப் பதிலாகப் பிற நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவது தாய்க் கொலையாகும். வேறு நாட்டுப் பொருள்களில் கருத்தைப் பதியவைத்துக்கொண்டு, 'நாட்டுரிமை நாட்டுரிமை' என்று வாயினால் பேசினால், யாண்டிருந்து உரிமை வரும் ? நாட்டுரிமை, நாட்டுப் பொருளைக் காத்தலிலும், வேறு நாட்டுப் பொருளை விலக்கலிலுமிருத்தலை உணர்ந்து நடப்பது உரிமை வேட்கைக்கு அறிகுறியாகும். இவ்வேட்கை மாணக்கர் உலகில் முருகியெழுவதாக. நாட்டுடை, நாட்டுக்கலை, நாட்டுத் தொழில் முதலியவற்றை யோம்ப மாணக்கர்கள் முனைந்து தொண்டாற்றுவார்களாக.

இவ்வழிவு ஆக்கத் தொண்டால் இலங்கையன்னை விடுதலை பெறுவாள் என்பது ஒருதலை.

இறுவாய்

சகோதரிகளே ! சகோதரர்களே ! இதுகாறும் எனது புன்மொழியைப் பொறுமையுடன் செவிமடுத்த உங்கள் பெருந்தகைமைக்கு எனது நன்றி

யறிதலான வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன். யாழ்ப்பாணத்தில் புத்துயிர் பிறப்பிக்கவேண்டுவது உங்கள் கடமை. கதிரும் மதியும் ஒருங்கு திரண்டு காட்சி யளித்தாலென இருபாலாருந் திரண்டு, மகாநாட்டைச் சிறப்பிக்கப் போந்துள்ளது யாழ்ப்பாணப் புத்துயிர்ப் பேற்றிற்கு அறிகுறியாகும்.

யாழ்ப்பாண இளைஞர்களே! வருங்கால உலகம உங்களை நோக்கி நிற்கிறது; உங்கள் தாய் நாடு உங்களை நோக்கி நிற்கிறது; உங்கள் தமிழ்த்தாய் உங்களை நோக்கி நிற்கிருள். உலகில் சகோதர நேயம் பெருகல் வேண்டும்; நாடு தன்னரசின்பம் நுகரல் வேண்டும்; தமிழ்த் தாய் அரியாசன மேறல் வேண்டும். இத்துணைக் கடன்கள் உங்களைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. அக் கடன்களாற்ற எழுங்கள்; எழுங்கள்.

நாட்டுக் கலைமகளும், திருமகளும், பிறமகளிரும் உங்களை நினைந்த வண்ணமா யிருக்கிருர்கள். தங்களை யோம்பவல்ல கல்வி, அறிவு, அன்பு, ஒழுக்கம், திறன் முதலியவற்றை நீங்கள் பெற்று வருகிறீர்களா என்னும் ஏக்கம் அவர்கட்குண்டு. அவ்வேக்கம் நீங்கும் முறையில் நீங்கள் கல்வியறிவு முதலியன பெற எழுங்கள்; எழுங்கள்; இலங்கையின் இருள் இரிந்தோடக் கதிரொளி பரப்பி எழுங்கள்.

செங்கதிர்களே ! உங்கள் ஒளியால் இலங்கைக் கட்டவிழ்ந்து மலர்வதாக. அம்மலர் பிலிற்றும் உரிமையின்பத் தேனை, நீங்கள் நுகர, எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் உங்கள் பால் நிலவு வதாக.

உலகில் அன்பு பெருக ; இலங்கை செழிக்க ; யாழ்ப்பாணம் ஓங்க ; தமிழ் வாழ்க.

திரு. வி. க.

[தமிழ் மாணுக்கர் மகாநாடு ;
துறையூரில் கூடியது ;
1932ஆம் ஆகஸ்ட்மீ 6உ]

அன்பார்ந்த சகோதரிகளே ! சகோதரர்களே !

தஞ்சையும் - திரிச்சியும் ஒன்றிக் கூட்டிய தமிழர் மகாநாட்டுச் சார்பில், இன்று இவண் ஈண்டியுள்ள தமிழ் மாணுக்கர் மகாநாட்டில் தலைமைவகிக்கும் பேற்றை எனக்கு வழங்கிய உங்கள் அனைவர்க்கும் எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன். தமிழர் மகா நாட்டுக்கு *ஓர் அமைச்சரும், தமிழ்ப்புலவர் மகா நாட்டுக்கு †ஒரு புலவரும் தலைமைபூண்டது சால்பேயாகும். தமிழ் மாணுக்கர் மகாநாடும் சிறப்புடைய ஒருவர் தலைமையில் கூடுவது முறைமை. உடல் உரமும், உள்ளக் கிளர்ச்சியுங் குன்றியுள்ள எனது தலைமையை நீங்கள் விழைந்தது எற்றுக்கு என்பது விளங்கவில்லை. உங்கள் துணை கொண்டு நீங்கள் குறித்த கடனாற்ற ஒல்லும்வகை முயல்கிறேன். குற்றங் குறைகள் திகழுமேல் மன்னிப்பீர்களாக.

---

*ஸர். எஸ். குமாரசாமி ரெட்டியார்.

†திரு. கா. ரா. நமசிவாய முதலியார்.

சோழ நாடு

இக்காலத் தஞ்சை - திரிச்சி ஜில்லாக்களின் பரப்பு, இடைக்காலச் சோழநாட்டின் பெரும் பகுதியைக் கொண்டது என்பது உங்கட்குத் தெரியும். இக்காரணம் பற்றி இம்மகாநாட்டைச் சோழநாட்டு மகாநாடு என்று கொள்ளுதற்கும் இடமுண்டு.

சோழநாடு தொன்மை வாய்ந்தது ; மாண்புடையது ; நாகரிகத்தில் முதிர்ந்தது. அதன் வளன், அரசு, வண்மை, வீரம், கல்வி, தொழில் முதலியன சரித்திர ஆழியில் பதிந்து கிடக்கின்றன.

சோழநாட்டின் இயற்கை போற்றற்குரியது. மக்கள் வாழ்விற்கு ஏற்ற பெற்றியில் அஃது அமைந்திருக்கிறது. வெம்மையால் வெந்து எரிதலும், தண்மையால் நடுக்கி வீழ்தலும் சோழநாட்டு இயற்கையிலில்லை. குறிஞ்சியும் முல்லையும் மருதமும் நெய்தலும் சோழநாட்டுச் செல்வங்களாய் மக்களுக்கு இன்பூட்டுகின்றன.

'வான் பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா'க் காவிரி, பாட்டேனப் பரந்து, கிளை கிளையாய்ப் பிரிந்து, கால் காலாய் விரிந்து சோழநாட்டை அணி செய்கிறது. காவிரிப்பயனைச் சோழநாடு நுகர்தலால், அது புனல்நாடாய்ச் சோறுடைத்தாயதுபோலும்!

சோழநாட்டு மன்னர்களின் வீரமும், வண்மையும், பிறவும் ஆட்சிமுறைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இலங்குவன. சோழமன்னர் வீரம் இமயம்வரை முட்டியது ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது. சோழமன்னரின் மாண்புக்குக் கரிகாற்பெருவளத்தான் வரலாறு ஒன்று சாலும்.

கண்ணகி என்னும் வீரத்தாயையும், மணிமேகலை என்னும் அறச்செல்வியையும் ஈன்ற பெருமை சோழநாட்டிற்கு உண்டு. அவர்கள் வழிச் சிலப்பதிகாரமென்னுங் கற்பகமும், மணிமேகலை யென்னுங் காமதேனுவும் பிறந்தன. காதலின்பமும், அதன்வழிக் கடவுளின்பமும் ஒன்றித் தேங்கும் அமிழ்தக்கடல் நம் பெருஞ்சிலப்பதிகாரம். அஃதீன்ற மகவு மணிமேகலை.

சோழநாட்டிற் றோன்றிய அன்பர் பலர்; அறவோர் பலர்; பாவலர் பலர்; வீரர் பலர். அவர்தம் மொழிகளும் செயல்களும் உலகைப் பலவழியிலும் வளர்த்து வருகின்றன. சோழநாட்டை ஓர் ஓவியக் கூடல் என்றுங் கூறலாம். சோழநாட்டுப் பழம்பெருங் கோயில்கள் ஓவியக் காட்சி வழங்குதல் வெள்ளிடைமலை. வேறு பல சிறப்புகளும் சோழநாட்டை அழகு செய்கின்றன.

சிலம்பையும் மேகலையையுந் தந்த சோழநாடு இப்பொழுது இருக்கிறதா? அச்சோழநாடு

மறைந்துவிட்டது. அதன் நிலப்பரப்பு மட்டும் இப்பொழுது இருக்கிறது. நாடு என்பது வெறும் நிலப்பரப்பை மட்டுங் குறிப்பதன்று. அரசு-கல்வி-வாழ்வு - நாகரிகம் முதலியன சேர்ந்த ஒன்று நாடு என்பது. மறைவுற்ற சோழநாட்டைச் சரித்திரத் திற் பரக்கக் காணலாம். சரித்திரத்தால் அக்காலச் சோழநாட்டையும் இக்காலச் சோழநாட்டையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிச் சோழநாட்டை நன்முறையில் பண்படுத்தல் வேண்டும்.

சரித்திரம் வீணுக்கு ஏற்பட்டதன்று. அது பாடத்துக்கும் பட்டத்துக்கும் மட்டும் ஏற்பட்ட தன்று. முற்கால தற்கால நலந் தீங்குகளை யுணர்ந்து, தீங்கைக் களைந்து, நலத்தைக்கொண்டு, ஒழுங்குபட்ட வாழ்வு நடாத்த வழிகோலிக் கொள்ளுதற்குச் சரித்திர உலகம் ஏற்பட்டது. சரித்திரக் கண்கொண்டு எதையும் ஆராயவேண்டு வது நம் பெருங் கடமை.

ஆராய்ச்சித்துறை நண்ணாது, ஒன்றைப் பழமை என்றதும் அதனைப் போற்றவோ தூற் றவோ புகுவதும், அவ்வாறே ஒன்றைப் புதுமை என்றதும் அதனைத் தூற்றவோ போற்றவோ புகுவதும் பகுத்தறிவுச் செயல்கள் ஆகா. பழமை யில் நல்லனவும் இருக்கலாம்; தீயனவும் இருக்க லாம். அங்ஙனே புதுமையிலும் தீயனவும் இருக்க

லாம் ; நல்லனவும் இருக்கலாம். பழமை புதுமை என்னும் அளவில் நின்று, ஒன்றைத் தள்ளல் கொள்ளல் விதிப்பது அறிவுடைமையாகாது. அதன் அதன் தன்மைகளை நன்கு ஆராய்ந்து உணர்ந்த பின்னரே தள்ளல் கொள்ளல் விதிப்பது அறிவுடைமை.

தற்கால உலகிற்கு ஆராய்ச்சி இன்றியமையாதது. அவ்வாராய்ச்சிக்குரிய பலதிறக் கல்வித் துறைகளைப் பயிலும் பருவம் எது? உங்கள் சீரிய செம்மைப் பருவம் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? வருங்கால உலகுக்குரிய ஆக்கங்களைத் தம் மாட்டு மாணுற ஆக்கும் முயற்சியில் தலைப்பட்டுள்ளோர் மாணுக்கராவர் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். இப்பருவமுடைய நீங்களல்லவோ நாட்டின் செல்வம்?

வருங்கால உலகை ஆக்கும் வாய்ப்பு உங்களிடமிருக்கிறதெனில், உங்கள் பொறுப்பு எத்தகைத்து என்பதை உன்னுங்கள். உங்கள் பொறுப்பு, பெரிது! பெரிது! கடலினும் பெரிது! இப்பொறுப்பு வாய்ந்த மாணுக்கர்கட்குரிய கடமைகள் பலப்பல. அவைகளை இம்மகா நாட்டுத் தலைமை யுரையில் எங்ஙனம் விரித்துரைப்பது? இன்றியமையாத மிகச் சிலவற்றை மட்டும் எண்டுச சுருங்கச சொல்ல முயல்கிறேன்.

உடலோம்பல்

'சுவரை வைத்தே சித்திரம் எழுதல்வேண்டும்' என்பது பழமொழி. எதற்கும் உடல் நலன் வேண்டற்பாலது. பெரும் பொறுப்பை ஏற்கப்போகும் நீங்கள் உடல் நலனைப் பேணுதல் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை உன்னுங்கள். கிளர் ஈரலும், தடைபடாக்குருதி யோட்டமும், எஃகு நரம்பும், ஏக்கழுத்தும், பீடுநடையும் உடையவர்களாக நீங்கள் திகழ்தல் வேண்டும்.

"இஃதென்ன மாயும் உடல்; இவ்விழிந்த உடலைப் போற்றி ஓம்பப் புகுதல் அறியாமை" என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. அருமை மாணாக்கர்களே! இப்போலிக் கூற்றுக்குச் செவி சாயாதேயுங்கள். உடலை வெறுத்தல், பெண்ணை வெறுத்தல், மண்ணை வெறுத்தல், பொன்னை வெறுத்தல் முதலியவற்றைக் கொண்ட வெறுப்புத் துறவு, நாட்டிற்கு என்புருக்கி நோயாய், நாட்டை அலைத்து அரித்துக் குலைத்து வருகிறது.

தனு கரண புவன போகங்கள் ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்டன. அவைகளை ஏன் நீத்தல்வேண்டும்? அவைகளை நீத்தல் என்பது ஆண்டவன் படைப்பையே அவமதிப்பதாகும். தொல்காப்பியனார், திருவள்ளுவனார் முதலிய அறிஞர்களின் மொழிகளை எடுத்துக்காட்டிப் பொல்லாத் துறவுக்

கோளை நிறுத்தச் சிலர் முயல்வதை யான் அறி வேன். அவர்தங் கூற்றுக்கு உரையாசிரியர்களின் கூற்றுகள் துணை நிற்குமே யன்றித் தொல்காப் பியனார் திருவள்ளுவர் கூற்றுகள் துணை நில்லா.

தொல்காப்பியனார் திருவள்ளுவனார் உள்ளிட்ட பெரியோர்கள் பொல்லாத "வெறுப்புத் துறவை" அறிவுறுத்தவில்லை என்பதையும், இயற்கையோ டியைந்த இன்ப அன்பு வாழ்வை நடாத்தி, உல குக்கு நலஞ்செய்யும் பேரறத்தை ஓம்புமாறு அவர்கள் அறிவுறுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்பதை யும் என்னுடைய நூல்கள் பலவற்றில் ஒல்லும் வகை விளக்கி யிருக்கிறேன். "பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை" என்னும் நூலிலும், "முருகன் அல்லது அழகு" என்னும் நூலிலும் சிறப்பாக இயற்கை யறத்தை வலி யுறுத்தி, "வெறுப்புத் துறவு" இயற்கைக்கு மாறு பட்ட தென்பதைக் கடா விடைகளான் நிறுவிக் காட்டியுள்ளேன். விரிவு ஆண்டுக் காண்க.

சில மாணாக்கர்கள் உடலை ஓம்பாது, இரவும் பகலும் ஏடுகளைக் கட்டி யழுவதைப் பார்த்திருக் கிறேன். அவர்கள் வாழ்வு இரங்கத்தக்கதாக முடி யும்; சிலவிடங்களில் அவ்வாறு முடிந்ததும் எனக் குத் தெரியும். ஆண்டவன் அளித்த அரிய உடலை நல்வழியில் ஓம்பாதாரை இயற்கை யன்னை ஒறுத்தே தீர்வாள். அவ்வொறுத்தலுக்கு ஆளா

காத வழியில் உடலை ஓம்ப வேண்டுவது உங்கள் கடன்; தலையாய கடன் என்றுங் கூறுவேன்.

மாணுக்கர் பார்வைக்கு இனியரா யிருத்தல் வேண்டும். இளமை அழகுள்ளவிடத்தில் இனிமை யுண்டு. மாணுக்கர் உடலில் இளமை மணங் கமழின் அதன்கண் அழகொளி வீசும். "கண் கொள்ளாக் கவின் பொழிந்த திருமேனி கதிர்விரிப்ப - விண்கொள்ளாப் பேரொளியான்" எனவரூஉஞ் சேக்கிழார் மொழியின் பொருளாக மாணுக்கர் இலங்க விரும்புவர் என்றே நினைக்கிறேன். கம்பனும் "கந்தனை யனையவர் கலைதெரி கழகம்" என்று கூறியதும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று.

இளமை அழகுக்கு இயற்கை வாழ்வு வேண்டற்பாலது. அதற்கு முதலாவது ஒழுங்கு வேண்டும். இயற்கை நிகழ்ச்சி ஒவ்வொன்றும் ஒழுங்கு என்னுங் கோட்டின் வழியே இயங்குகிறது. ஆகவே, இயற்கையோ டியைந்த வாழ்விற்கு ஒழுங்கு இன்றியமையாதது.

நம்மிடத்தில் ஒழுங்கில்லை என்று உலகமே நம் மீது பழி சுமத்துகிறது. லார்ட் ரார்த்கிளிப் என்பவர், "கண்ட இடங்களில் எச்சில் துப்புதலும், வாழ்வில் ஒழுங்கீனமும் இந்தியரைவிட் டகலாத குற்றங்கள்" என்னுங் கருத்துப்பட ஒருபோது சொற்றனர். இக்குற்றங்கள் நம்பால் ஊடுருவிக் குருதியிற் கலந்து நிற்றல் உண்மையே. "ஒழுங்கு

ஊராளும்" என்பது பழமொழி. ஐரோப்பியாது வாழ்வில் ஒழுங்கு என்பது ஊடுருவிப் பாய்ந்து நிற்கிறது. அவர்தம் ஒழுங்கு, ஊரையும் ஆள் கிறது; உலகத்தையும் ஆள்கிறது. அவரிடத் திருந்து நாம் கற்கத்தக்கனவற்றுள் ஒழுங்கும் ஒன்று.

ஒழுங்கை மாணுக்கர்கள் உறுதியாகக் கடைப் பிடித்து ஒழுகுவார்களாளுல், வருங்காலத்தில் நாடே நன்னிலை எய்தும். படுக்கைவிட் டெழுதல், உலவல், உண்ணல், படித்தல், ஆடல், உறங்கல் முதலியன குறித்த காலத்தில் நிகழுமாறு பயிற்சி செய்யின், அவைகளினின்றும் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் ஒழுங்கிற்கு வரும்.

காலையிலும் மாலையிலும் உலவுதல் நல்லது. உலாவரலில் கதிரோளியில் மூழ்கலும், காற்றில் தோய்தலும் நிகழ்கின்றன. உலவ இயலாதார் ஏதாயினும் வேறு விதப் பயிற்சி செய்யலாம். அன்னார் குதிரை ஏற்றம், நீச்சு, சிலம்பம், ஆச னம் முதலியவற்றில் ஏதாவதொன்றைக் கொள்ள லாம். பயிற்சியின் பின்னை நீராடுதல் சிறப்பு.

தீட்டிய அரிசியைத் தள்க; கோழியல் குத்தரிசி யைக் கோள்க. கீரை காய் கனிகளை உண்க. காப்பி, தீ, கொக்கோ முதலிய பானங்கட்குப் பதி லாக நீர், மோர், இளநீர் முதலியவற்றை அருந்துக. வாதுமை, நிலக் கடலை, தேங்காய் இவைகளில்

கொழுமையுண்டு. எதையும் அளவறிந் துண்பது சால்பு. மட்பாண்டச் சமையல் நல்லது. பசி யெழுந்த பின்னை உண்ணும் பயிற்சி உடலோம் புவதாகும். வேளைக்கு வேளை பசியெழும்புவது உடலோம்பு முறையைப் பொறுத்திருக்கிறது. சுருட்டு, பீடி, சிகரெட் முதலியவற்றைக் கனவி லுங் கருதாதேயுங்கள். தரைச் செலவு, கடற் செலவு முதலியனவும் உடலோம்பலுக்குத் துணை செய்வன.

உடற்பயிற்சியை ஒழுங்காகச் செய்தும், பொருந்திய உணவைத் திருந்த உண்டும், நல் லெண்ணங்களை நெஞ்சில் உலவச் செய்யப் பயி லல் வேண்டும். இல்லையேல், உடல் நலனுறாது. தீய எண்ணங்கள் நரப்புக் கட்டைக் குலைத்து, நரப்புக் குழாய்களில் நஞ்சூட்டி, உறுப்புகளை அரிக்கும்.

மனிதன் எவன்? அவன் எதனால் ஆக்கப்படு கிறான்? 'மனிதன் எண்ணம்'. அவன் எண்ணத் தால் ஆக்கப்படுகிறான். எண்ணங்கட்கு நுண் ணிய உருவங்கள் உண்டென்பதும், நிறங்கள் உண் டென்பதும் இந்நாளில் ஆராயப்பட்டு வருகின் றன. இங்கே சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கவர் பிரான்சு தேசத்து டாக்டர் பாரடக் என்பவர். எண்ணமே மனிதனைக் காரியப்படுதலால், எத் தகை எண்ணம் நெஞ்சில் எழுதல் வேண்டும்?

நல்லெண்ணங்களைப் பற்றிப் பேசலாம்; எழுதலாம். பேச்சும் எழுத்தும் என் செய்யும்? மன்பதையைச் சுற்றி எத்துணையோ தீமைகள் சூழ்ந்து நிற்கின்றன! 'ஜனநாயகம்' என்னும் 'நாகரிகத் தாய்' ஈன்றுவரும் நச்சுக் குழவிகள் பெருகிக்கொண்டே போகின்றன. பத்திரிகை யுலகிலும், தேர்தல் திருவிழாவிலும் ஈடுபட்டவர்கட்கு அக்குழவிகளின் இயல்பு நன்கு தெரியும். மன்பதையை அடிமையாக்கும் பேய்கள் கோடிக் கணக்கில் நடமாடுகின்றன. அவைகளிடையில் மக்கள் நல்லெண்ண முடையவர்களாக வாழ்தலின் அருமையை விளக்க வேண்டுவதில்லை. பின்னை எங்ஙனம் நல்லெண்ணங்களை நெஞ்சில் பிறக்கச் செய்வது?

உள்ளத்தின் இயல் ஒன்றைச் சார்ந்து நிற்பது. அச்சார்பு தீயதாயிருந்தால் தீய எண்ணம் பிறக்கும். நல்லதா யிருந்தால் நல்ல எண்ணம் பிறக்கும். தீய எண்ணத்துக்குரிய சார்புகள் பல உண்டு. நல்லெண்ணத்துக்கும் சார்பு வேண்டுமன்றோ? "மனநெடுந் தேரேறிப்" பாருங்கள்.

தீய எண்ணங்கட்குத் தாயகமாயுள்ள தத்துவங்களைக் கடந்து கடந்து அறிவாய் அன்பாய் இன்பாய் நிற்கும் ஒன்றிருக்கிறது. அவ்வொன்றைப் பல மொழியில் பலவாறு பலர் அழைத்

துப் போந்தனர். "ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்று மிலாற்கு ஆயிரம் - திருநாமம் பாடி நாம் தெள் ளேணங் கொட்டாமோ" (திருவாசகம்) எனவும், "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்" (திரு மந்திரம்) எனவும் வரூஉம் ஆன்ருேர் மொழிகளை யும் நோக்குக. பேர்களைப் பற்றிப் பெரும் போர் களும் அறியாமையால் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அப்போராட்டங்களும் தீய எண்ணங்களை உண்டு பண்ணுவனவேயாகும். சமயப் போரிடுவோரைப் பார்க்கினும் நாத்திகர் நல்லவர் என்பது எனது கருத்து. உலகில் இழிந்த ஒன்று சமயப் போரே யாகும். உண்மைச் சமயம், போரிடுமாறு அறி வுறுத்தவில்லை. சமயம் வேறு; சமயவாதம் வேறு. சமய வாதத்தைச் சமயமாக் கொண்டு சிலர் சம யதையே தாக்குகிருர். அது தவறு. இது நிற்க.

நல்லெண்ணத்துக்குக் கொழுக் கொம்பாக அன்புக் கடவுளைக் கொள்வது சிறந்த வழி. நெஞ் சம் மேலான பொருளை நினைந்து நினைந்து பண் படும்போது, அதன் பால் அம்மேலான பொருள் களின் இயல்கள் படிகின்றன. அவைகள் படியப் படிய நல்லெண்ணங்களே பெருகும். இம்முறை யின் இன்றியமையாமை, உள்ளத்தின் இயலை நன்கு ஆராய்ந்துணர்ந்த வில்லியம் ஜேம்ஸ் முத லிய பேரறிஞர்கட்கும் விளங்கி யிருக்கிறது.

"அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனோர் கைம்மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுர தரைசே"

—மாணிக்கவாசகர்

"நினைந்துநினைந் துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்த அன்பே நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங்கண் ணீரதனு லுடம்பு, நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான நடத்தரசே என்னுரிமை நாயகனே என்று, வனைந்துவனைந் தேத்துதுநாம் வம்மின்உல கியலீர் மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர், புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல்கின்றேன் பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருணம் இதுவே"

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

இச்செம்மொழிகளை நோக்கி, உண்மையுணர்ந்து, இளமை தொட்டே தியானப் பயிற்சி செய்தால், நல்லுடற்பேறும், வாழ்வில் நலனும் விளையும்.

தியானம் என்பது பொது. அதற்குரிய முறைகள் அவரவர் அறிவு ஆற்றல் இயல்பு முதலியவற்றிற் கேற்ற வண்ணம் தாமே அமையும். எல்லாங் கடந்து அறிவாய் அன்பாய் இன்பாய் யாண்டும்

நீக்கமற நிறைந்துள்ள பரம்பொருளை அவரவர் விரும்புமாறு நினைக்கலாம்.

மக்கள் அனைவரும் ஒரு நெறிபற்றி நடப்ப தில்லை. ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொருவித விருப்பம் நிகழ்தல் இயல்பு. எல்லாரும் ஒருவித உணவு கொள்கிறாரில்லை; எல்லாரும் ஒருவிதக் கல்வி பயில்கிறாரில்லை; எல்லாரும் ஒருவித உடையணிய விரும்புகிறாரில்லை. இப்பல வகையால் விளையும் பயன் மட்டும் ஒன்றே. அவ்வாறே தியான முறைகள் அவரவர் இயல்புக் கேற்பப் பல படினும், விளைவு மட்டும் ஒன்றே என்பது உன்னற்பாலது. விரிவஞ்சி இவ்வளவில் நின்று மேற்செல்கிறேன்.

கல்வி

உடலோம்பலுடன் அறிவோம்பலும் நிகழ்ந்து வரல்வேண்டும். இல்லையேல் வாழ்வில் அறிவியற் கூறுகள் இடர்ப்பட நேரும். அறிவோம்பலுக் குக் கல்வி வேண்டற்பாலது. அறியாமையை நீக்கி அறிவை விளக்குவது கல்வி எனப்படும். அக்கல்விப் பயிற்சிக்குரிய பருவம் இளமை என்பதை விளக்க வேண்டுவதில்லை. இதுபற்றியே "இளமையிற் கல்" என்னும் முதுமொழி பிறந்தது.

இந்நாளில் பெரிதும் ஏட்டுக் கல்வியே கல்வி என்னும் ஒரு கொள்கை யாண்டும் நிலவி வருகிறது. ஏட்டுக்கல்வி மட்டுங் கல்வியாகாது. தொழிற்கல்வி முதலியனவுங் கல்வியின்பாற் பட்டனவே.

கல்வித் துறைகள் பலதிறத்தன. அவைகளுள் ஒவ்வொன்று ஒவ்வொருவர் இயல்புக்குப் பொருந்தியதாகத் தோன்றும். அப்பொருந்திய ஒன்றில் சிறப்பு அறிவு பெறவும், பிறவற்றில் பொது அறிவு பெறவும் அவரவர் முயல்வது ஒழுங்காகும்.

இக்காலத்தில் கல்லூரியில் படிப்போர் தொகை நாளுக்கு நாள் பெருகுதல் கண்கூடு. கல்விப் பெருக்குப் போற்றற்குரியதே. ஆனால் பெரும்பான்மையோர் அக்கல்வியை எந்நோக்குடன் பயில்கிறார்? உத்தியோக நோக்குடன் என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. அந்நோக்குடன் கல்வி பயின்றோர் நிலை எவ்வாறிருக்கிறது? அவர்தம் நிலை இரங்கத்தக்கதா யிருக்கிறது. வேலையின் பொருட்டு இளங்கொழுந்துகள் படுந்துன்பம் அளவிடற்பாலதன்று. இவ்வேளையில், உத்தியோக நோக்குடன் கல்வி பயிலுதல் வேண்டாமென்றும், அறிவு விளக்கத்தின் பொருட்டுக் கல்வி பயிலுதல் வேண்டுமென்றும் இயற்கை அன்னை எச்சரிக்கை செய்தவண்ணமா யிருக்கிறாள். அவ்வெச்சரிக்கைக்கு மாணாக்கர்கள் செவிசாய்த்து நடப்

பார்களாக ; செவிசாய்த்து அறிவு விளக்கத்துக் கெனக் கல்வி பயின்று, அவ்வறிவை நாட்டுத் தொழிற்றுறைகளைப் புதிய முறைகளில் வளர்க்கப் பயன்படுத்துவார்களாக.

நமது நாட்டில் பலதிற ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்ந்த வண்ணமா யிருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்று, எம்மொழியிற் கல்வி பயிலவேண்டுமென்பது. சீர்குலைந்த ஒரு நாட்டில் - கட்டில்லா ஒரு நாட்டில் - கலையறிவிழந்த ஒரு நாட்டில் - தலைகீழா ராய்ச்சிகள் பல, நாளுக்குநாள் பெருகுதல் இயல்பு போலும் !

தாய் மொழியில் கல்வி பெறுவது இயற்கை. தாய்மொழிப் புலமை நிரம்பப்பெற்ற பின்னை வேறு பல மொழிகளைப் பயிலலாம் ; ஆராயலாம். முதல் முதல் தாய்மொழி வாயிலாகவே கல்வி பயிலுதல் வேண்டும். "தாய்நாடு" என்னும் பெயர், தாய் மொழியைக்கொண்டே பிறப்பது. அத்தாயை வஞ்சிப்பது பாவம் அன்றோ ?

மேல் நாட்டினர் ஒவ்வொருவரும் தாய்மொழிப் பற்றுடையராய் வாழ்தல் கண்கூடு. காலஞ்சென்ற அறிஞர் கிரிபத்தைப் பற்றி நீங்கள் கேள்வியுற் றிருக்கலாம். அவர் ஐர்லந்து தேசபக்தர் ; ஐரிஷ் மொழியில் புலவர். ஐரிஷ் மொழியின் ஆக்கத் தால் ஐயர்லந்துக்கு நலன் விளையும் என்று உறுதிகொண்டு, அதை வாழ்விடை நடாத்தி,

அவர் வெற்றியும் பெற்ருர். வடஇந்தியரும் தாய் மொழிப் பற்றுடையவராகவே வாழ்கிருர். கவி மன்னராகிய ரவீந்திரநாதர், கீதாஞ்சலி என்னும் உலகம் போற்றும் ஒரு நூலை முதல் முதலில் எம்மொழியில் யாத்தனர்? தந் தாய் மொழியாக உள்ள வங்கத்திலன்ருே அச்சீரிய நூலை அவர் முதல் முதல் யாத்தனர்? பின்னரே அவர் அதனை ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்தெழுதினுர். கல்விக்கடல் என்று போற்றப்பெற்ற பாலகங்காதர திலகரை நீங்களறிவீர்கள். அவர் ஆங்கிலத்தில் புலமை வாய்ந்தவர்; அம்மொழியிலுள்ள பல கலைகளை ஆய்ந்தவர். அப்பெரியார் மூன்ருமுறை சிறை புகுந்தபோது, சிறைக்கோட்டத்தில் கீதா ரகசியம் என்னும் ஒரு சிறந்த நூலை இயற்றினுர். அவர் அதை எம்மொழியில் எழுதினுர்? தந் தாய் மொழியாக உள்ள மகாராஷ்டிரத்திலன்ருே அவர் அதை எழுதினுர்? காந்தியடிகளை நோக்கு வோம். அவரும் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்ற வர். அவர் எழுதும் ஆங்கிலம் ஆங்கிலேயரா லேயே போற்றப்படுகிறது. 'ஹிந்தி இந்திய நாட்டு மொழியாதல் வேண்டும்' என்று முயன்று வருவோருள் அவர் தலையாயாரென்ப தும் உங்கட்குத் தெரியும். இக்காந்தியடிகள் தமது வரலாற்றை எம்மொழியில் எழுதினுர்? ஆங்கிலத்தில் எழுதினுரா? அல்லது ஹிந்தியில்

எழுதினரா? அவர் எற்றுக்குத் தமது வரலாற்றைத் தம் தாய் மொழியாக உள்ள கூர்ஜரத்தில் எழுதிக் காட்டினர்? இப்பெரியார்களின் வாழ்வுஞ் செயலும் பிறவும் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக நின்று துணை செய்வன. தாய்மொழிப் பற்றே தாய் நாட்டுப் பற்று என்பதை அவர்கள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல உணர்ந்தே தாய்மொழிக்கு ஆக்கந் தேடினர்கள். ஆங்கிலம் பயின்ற இக்காலத் தமிழன் ஒருவன், ஒரு துறையில் பெரியனுய்த் தன் வரலாற்றைத் தான் எழுதும் வாய்ப்பு, தனக்கு நேருமேல், அவன் அதைத் தாய் மொழியாகிய தமிழில் எழுதப் புகுவானு அல்லது ஆங்கிலத்தில் எழுதப்புகுவானு என்று கேட்கிறேன். நீங்களே விடை இறுத்தல் வேண்டும். தமிழனுக்குத் தாய்மொழிப்பற்றுப் போதிய அளவிலில்லை யென்பது உலகறிந்ததொன்று. தமிழனுக்குத் தாய் மொழியினிடத்துத் தணியா வேட்கை என்று எழுகிறதோ, அன்றே அவன் வாழ்வு மணம் பெறும்.

"கலைகளை எல்லாம் தமிழிலேயே போதிக்கத் தமிழில் போதிய கலைகளில்லையே; சிறப்பாக விஞ்ஞானக் கலைகள் இல்லையே" என்னுங் கேள்வி பிறக்கிறது. இஃது அறிவுசெறிந்த கேள்வியாகாது. இக்கேள்விக்கு அறிஞர்கள் செவ்வனிறையும் அவ்வப்போது இறுத்திருக்கிருர்கள்.

தமிழைக் குறைகூறும் ஆங்கிலம் பயின்றவர்களை நோக்கி, "விஞ்ஞானக் கலைகள் எல்லாம் முதல் முதல் ஆங்கிலத்திலா முகிழ்த்தன? விஞ்ஞானக் கலைகளிலுள்ள குறியீடுகளெல்லாம் ஆங்கிலமா?" என்று வினவுகிறேன். விஞ்ஞானத் துறையில் சில புதுமைகள் பிரஞ்சுக்காரரால் காணப்பட்டன; சில ஜர்மானியரால் காணப்பட்டன; சில ஆங்கிலராலுங் காணப்பட்டன; மற்றுஞ் சில மற்ற மற்றவர்களாலுங் காணப்பட்டன. அவரவர் தாம்தாம் கண்ட புதுமைகளை முதல் முதல் தம் தம் தாய் மொழியில் வரைந்து விடுகிறார். அவைகள் பின்னே பல மொழிகளில் பெயர்த்தெழுதப்படு கின்றன. இம்முறையில் மேல்நாட்டில் விஞ் ஞானம் வளர்ந்து வருகிறது. அம்மொழிபெயர்ப்பு முறையைத் தமிழர்கள்கொண்டு ஏன் தாய்மொழி யை வளர்த்தல் கூடாது?

குறியீடுகளுக்குப் பல மொழிகளினின்றுங் கடன் வாங்குவது தமிழுக்கு இழுக்காகாது. கலப் பில் வளர்ச்சியுண்டென்பது இயற்கை நுட்பம். இக்காரணம்பற்றியே கலப்பு மணம் முதலியன உலகுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகின்றன. கலப் பென்று தமிழையே மறைக்க முயல்வது தமி ழுக்கு ஆக்கந்தேடுவதாகாது. தமிழை வளர்க் கும் முறையிலும் அளவிலும் கலப்பைக் கொள் வது சிறப்பு. ஆகவே, "தமிழ்மொழியில் அறி

வுக் கலைகள் இல்லை" என்னும் பழம்பாட்டை நிறுத்தி, "அக்கலைகளைத் தமிழில் பெயர்த்து எழுதித் தாய் மொழிக்கு ஆக்கந் தேடுவோம்" என்னும் புதுப்பாட்டைப் பாடுமாறு சகோதரர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறைபாடுகள் பலவுடைய) அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகம் இத்துறையில் சிறிது நாட்டஞ் செலுத்தி வருவது உவகை யூட்டுகிறது. கலைகள் யாவும் தாய்மொழி வழி மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தப்பெறுங்காலமே, தமிழ்த் தாய் மீண்டும் அரியாசன மேறுங் காலமாகும். பலதுறைக் கலைகள் தாய்மொழி வாயிலாகப் போதிக்கப்பட்டால் மாணுக்கர் பலர் விரைவில் எளிதில் அவ்வக்கலைகளில் வல்லவராவர். இப்பொழுது கலைகளைப் பயிலுதற்கு வேறு மொழிப் புலமையும் தேவையாயிருக்கிறது. அதனுல் கலைகளின் அறிவு, தமிழ் மக்களிடைப் பரவாமற் போகிறது. மாணுக்கர்கள் அறிவுக் கலைகளைப் பயில்வதில் பேருக்கஞ் செலுத்துவார்களாக. அவைகளால் வாழ்வுக்கும் நாட்டுக்கும் பல வழியிலும் நலன் உண்டு.

தமிழ் மொழியில் காவியக் கலைகள் நிரம்பி இருக்கின்றன. தமிழர்தம் பண்டைச் செல்வங்களைக் காவியங்களிற் காணலாம். வித்துவான் பரீட்சை முதலியன இப்பொழுது தோன்றியிருத்தலால், மாணுக்கர்களுக்குத் தமிழ்க் காவி

யங்களைப் பயிலும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. தமிழ்க் காவியப் பயிற்சியில் சில புது முறைகள் கொள்ளப்பெறுதல் நலம். கதைக்கும், பதவுரைக்கும், இலக்கணக் குறிப்புக்கும் மட்டும் காவியங்களைப் பயில்வதால் காவியங்களின் நோக்கம் நிறைவேறாது. ஆங்கிலமுந் தமிழும் பயின்றவர்கள் அடிமை யுணர்வின்றிக் காவியங்களை ஆராய்ந்து பல நுட்பங்களை இப்பொழுது வெளியிட்டு வருவது ஆறுத லளிக்கிறது. இடைக் காலத்தில் வீழ்ந்துபட்ட தமிழ்க் காவிய உணர்வுக்கு இந்நாளில் புத்துயி ரளித்தது ஆங்கில உணர்வு என்பதை மறத்தலாகாது.

காவியங்களிலுள்ள கதைகள்மீது கருத்திருத்திச் சிலர் காவியங்களைக் குறை கூறுகிறார். காவியங்கள் கதைக்காக மட்டும் எழுதப்பட்டன அல்ல என்பதை அச்சகோதரர்கட்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கதை ஒரு திருடனைப் பற்றியதாகவு மிருக்கலாம். அவன் வரலாற்றைக் காவியமாக எழுதும் வாய்ப்பு ஒரு சிறந்த புலவருக்குக் கிடைக்கலாம். அவர் அக்கதையை ஒரு சார்பாகக் கொண்டு அக்காலத்து நிலைமையும் வாழ்வும் பிறவும் பொதுள, இயற்கை யின்பஞ் செறியத் திறம்படப் பாடுவார். திருடன் செயலைப் புலவர் எவ்வாறு வருணித்துள்ளார் என்பதை நோக்கி இன்புற வேண்டுவது நமது கடமை. காவியமெழுதிய

புலவரைக் குறைகூறுவது அறியாமை. காவிய ஓவியம் எழுதவேண்டுவது அவர்தங் கடமை. புகைப்படங்களில் திருடன் படம் எடுப்பதில் லையோ? படக்காரனுக்குத் திருடனானல் என்ன? மற்றவனானல் என்ன? அவன் படம் நன்றாயிருக் கிறதா இல்லையா என்பதையே அறிஞர் நோக்கு வர். திருடன் கதை எழுதுவோருந் திருடுமாறு எவர்க்கும் அறிவுறுத்த மாட்டார். திருட்டின் இழிவு திருடன் கதை வாயிலாக வெளிவரும் முறையிலேயே கதை எழுதப்படும்.

ஒரு கல்லில் பொருள் பொதிந்த ஓர் அழகிய ஓவியம் வரையப் பட்டிருக்கிறது. அறிஞர் பலர் அவ்வோவிய வனப்பையுஞ் சிறப்பையுங்கண்டு ஓவியமாகிறார். அவ்வேளையில் அவ்வழியே ஓவிய நுட்ப உணர்வில்லாத ஒருவன் போந்தான். ஓவி யத்தை மகிழ்ச்சியுடன் நோக்கி, அதன் பெற்றி யைப் பேசுவோரை அவன்கண்டு, " இக்கல்லை இவர்கள் இவ்வளவு போற்றிப் புகழ்கிறார்களே " என்று எள்ளிப் போனான். அவன் நிலையும், காவி யங்களைக் கதைக்காக மட்டும் பார்ப்பவன் நிலையும் ஒன்றே.

மனத்துக்கு இயற்கை இன்பமூட்டி ஆறுத லும் அமைதியும் அளிக்கவல்ல முறையில் பழம் பெருந் தமிழ்க்காவியங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

பரபரப்பு மிகுந்த இக்கால உலகில் அத்தகைக் காவியங்கள் அமைதல் அரிது. இளமைக் காவியப் பயிற்சி பின்னே வாழ்வில் பெருந்துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஓவியத் துறையிலும் மாணுக்கர்கள் பயிற்சி பெற முயல்வார்களாக. ஓவியத்துக்கும் காவியத்துக்கும் வேற்றுமை பெரிதும் இல்லை. இயற்கை நுட்பங்கள் ஓவியமாக வரையப்படுகின்றன. காவியங்களில் அவைகள் எழுத்தால் எழுதப்படுகின்றன. இரண்டும் இயற்கைப் படங்களே யாகும். இவைகள் நம்மையும் இயற்கையையும் ஒன்றுபடுத்தப் பாலம்போலத் துணை செயயும்.

நீங்கள் ஏடுகளைப் பயில்வதுடன் நில்லாது, ஓய்ந்தநேரங்களில் இயற்கை நிலையங்களிற புகுந்து, இயற்கைக் கழகத்தில் நின்று, இயற்கைக் கல்வி பயில்வீர்ளாஞல், இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு நடாத்த வல்லவர்களாவீர்கள்; காடு செறிந்த ஒரு மலைமீதிவர்ந்து, ஒரு மரத்தடியில் நின்று, மண்ணையும் விண்ணையும் நோக்குங்கள்; ஆண்டவன் இயற்கை ஓவியத்தைக் கண்டு கண்டு மகிழுங்கள்; மண் வழங்கும் பரந்த பசுமையிலும், வெண்மையிலும், நீலத்திலும், விண்வழங்கும் நீலத்திலும் தோய்ந்து திளையுங்கள்; காலையில் இளஞாயிறு, கடலிலும் வானிலும் சேக்கர் உமிழ்ந்து எழுங்காட்சியை நெஞ்சில் எழுதுங்கள்; அருவி

முழவும், குயில் குரலும், வண்டிசையும், மயில் ஆலவும், மலர் மணமும், தேனினிமையும், தென்றல் வீசலும் புலன்களுக்கு விருந்தாக, இயற்கை அன்னையைப் பாருங்கள்; ஆங்கே சூழ்ந்துள்ள செடி கொடி மரங்களையும் பறவைகளையும் விலங்குகளையும் உற்று நோக்கி, "சில செடிகள் பூமியிற் பரந்தும், சில செடிகள் எழுந்து நின்றும், சில கொடிகள் நீண்டு நீண்டு மடிந்தும், சில கொடிகள் சுருண்டு சுருண்டு படர்ந்தும் இருப்பதற்கும், சில மரங்கட்கு நீள்கிளையும், சில மரங்கட்கு வீழும், கிளிக்கு வளைந்த மூக்கும், யானைக்குத் துதிக்கையும், மானிற்குக் கொம்பும் அமைந்திருப்பதற்கும் என்ன காரணம்?" என்று உன்னுங்கள்; அந்தியில் ஞாயிறு அமருங்கோலத்தையும், பறவைகள் பறந்து செல்வதையும், கால் நடைகளின் மணியோசையையுங் காணுங்கள்; கேளுங்கள்; நீலவானில் வெண்திங்கள் தோன்றித் தண்ணிலவு பொழிவதை நோக்குங்கள்; அந்நிலவு, பசுமைக்கானிலும் பைங்கூழிலும் வெண்மணலிலும் நீலக்கடலிலும் படிந்து வழங்கும் அழகுக் காட்சியில் மூழ்குங்கள்; மூழ்கி இன்புற்று, மலையினின்றும் இழிந்து, வென்றி அடல்விடைபோல் நடந்து வீடு சேருங்கள்; இவ்வாறு இயற்கைக் கழகத்தில் பயின்று பயின்று, சங்கப்புலவர்கள், இளங்கோ, திருத்

தக்கதேவர், திருஞானசம்பந்தர், ஆண்டாள், சேக்கிழார், கம்பர், பரஞ்சோதி முதலியோர் இயற்கைக் கோலத்தை எவ்வாறு எழுத்தோவியத்தில் இறக்கியிருக்கிறார்கள் என்று ஆராயுங்கள்; பழைய கோயில்களிலும் மன்றங்களிலும் நுழைந்து, இயற்கைத் திருக்கோலத்தைச் சிற்பர்கள் எவ்வாறு ஓவியங்களில் வடித்திருக்கிறார்களென்பதையும் வரைந்திருக்கிறார்களென்பதையும் உணர ஓவியங்களை ஊன்றி நோக்குங்கள்; நந்தமிழ்க் காவியங்களும் ஓவியங்களும் இயற்கை அமிழ்தாய் உயிரையும் உடலையும் ஓம்புவதை உணர்வீர்கள்.

இசைப் பயிற்சியும் இன்றியமையாதது. இசைபாட, இயற்கை சிலர்க்குத் துணைசெய்யும்; சிலர்க்குத் துணைசெய்வதில்லை. அத்துணை பெறுதார் இசை இன்பத்தையாதல் நுகரப் பயில்வாராக. இரண்டுமில்லா வாழ்வு கொலை வாழ்வாகும்.

பழைய தமிழர்கள் இசைத்துறையின் நிலைகண்டவர்கள் என்று ஈண்டு இறுமாந்து கூறுகிறேன். தமிழ் யாழையும் குழலையும் என்னென்று சொல்வது? அந்த 'ழ'கரங்களை நினைக்கும்போதே அமிழ்தூறுகிறது. கொடிய காட்டு வேழங்களையும் பாணர்தம் யாழ் மயக்குறச் செய்யுமாம். அவ்யாழ் எங்கே? இறந்துபட்டது என்று சொல்ல விரைந்து நிற்கிறோம். பழந்தமிழர்கள் நமக்கு

வழங்கிய உயிர்ச் செல்வங்களை அழிக்கவோ பிற் காலத் தமிழர்களாகிய நாம் பிறந்தோம்? போன கலைகள் போக. உள்ள கலைகளையாதல் காக்கும் எண்ணமாவது தற்காலத் தமிழர்களிடை எழு கிறதா? ஆவேசத்துக்கும், பரபரப்புக்கும், தீக் கிளர்ச்சிக்கும் இரையாகும் பாழ்நெஞ்சம் கலைகள் மீது செல்லுமா? தமிழ்த்தாயின் யாழுங் குழலும் சிறுமையுற்றுக் கிடக்கின்றன. 'ஹார்மோனிய' ஒலி கேட்குங் காது, யாழ்குழலிசை கேட்க விரும் புங் கொல்!

இசைப் புலவர் தொகை நாட்டிற் பெருகப் பெருக, நாடு, பல வழியிலும் ஒழுங்கு பெறுதல் ஒருதலை. ஆகவே, அத்துறை மீதும் மாணாக்கர்கள் கருத்துச் செலுத்துவார்களாக.

நாடகக் கல்வி, வாழ்விற்கு வேண்டாம் என்று யான் கூறேன். இடைக் காலத்தில் நாடகக் கல்வி யால் தீமை விளைந்தபோது அதைச் சிலர் அழிக்க முயன்றதுண்டு. தற்போது நாடகம் நன்னிலையி லில்லை என்பதை ஈண்டு விளக்க வேண்டுவதில்லை. நாடகத்துக்கு நல்வழியில் புத்துயிர் வழங்க மேல் நாட்டு நாடகக் கல்வியின் கூட்டுறவும் வேண்டற் பாலது. நாடகத்தை நல்வழிப்படுத்தி மாணாக்கர் களை அதன்கண் தலைப்படுமாறு செய்யத் தமிழ்ப் பெரியோர்கள் முயல்வார்களாக.

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே"—அப்பர்

தமிழர் யார்?

தமிழ் நாட்டில் தற்போது தமிழர் எவர் என்னும் போர் நிகழ்ந்து வருதல் உலகறிந்ததொன்று. இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு காண வேண்டுவது அறிஞர் கடமை. அம்முடிவு காண்டற்கு இங்கே இன்று வாய்ப்பு நேர்ந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

ஈண்டுத் தமிழர் என்னும் பெயரால் ஒரு பெரும் மகா நாடும், அதன் சார்பில் வேறிரண்டு மகா நாடுகளுங் கூடி யிருக்கின்றன. இம்மகா நாடுகளின் நோக்கம் என்னை? தமிழர்களின் முன்னேற்றத்தை நாடுவது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். தமிழர்கள் முன்னேற்றம் இன்றியமையாதது. அம்முன்னேற்றம் தமிழர்களின் ஒருமைப்பாட்டைப் பொறுத்துநிற்றலை எவரும் மறத்தலாகாது. தமிழர் எவர் என்பதிலேயே கருத்து வேற்றுமை இருக்கும்பொழுது, தமிழர் எப்படி முன்னேற்றம் அடைதல் கூடும்? கருத்து வேற்றுமையால் தோன்றும் பிணக்கும் பிரிவும் பிளவும் வாளா கிடக்குமோ? அவைகள் தத்தங் கடன்களை ஆற்றிக்கொண்டே யிருக்கும்; ஆற்றிக்கொண் டிருத்த

லையும் நாம் பார்த்து வருகிறோம். எரியும், பகையும், பூசலும் தமிழ் நாட்டை அலைத்து அரித்துப் பாழ்படுத்தல் கண்கூடு. இக்குறைபாட்டை நீக்கித் தமிழர்கட்குள் ஒற்றுமை நிலவச் செய்து, தமிழ் நாட்டை ஒரு சிறந்த நாடாகச் செய்ய அறிஞர்கள் முற்படுவார்களாக.

தமிழர்கள் தொன்மை வாய்ந்தவர்கள் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. அதுபற்றி எழுந்துள்ள ஆராய்ச்சிகள் பலப்பல. அப்பரந்த ஆராய்ச்சி ஈண்டைக்கு வேண்டுவதில்லை. தமிழர்களது தொன்மை, சரித்திர காலத்தையுங் கடந்து, அதற்கு மேலும் மேலுந் துருவிச்சென்று நீண்டு போவது. அதை ஒருகால எல்லைக்குள் கட்டுப் படுத்தல் இயலாது.

இமயம் நீரிடை மூழ்கிக் கிடந்தபோதும், இந்து மகா சமுத்திரம் நிலப்பரப்பாக இருந்தபோதும் தமிழ் மக்கள் வாழ்வு நடாத்தினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு நிலநூல், நீர்நூல், உயிர்நூல் முதலியவற்றில் வல்லார்தம் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

தமிழ் மொழியின் இயலே தமிழின் தொன்மைக்குப் பெருஞ் சான்றாக நிற்கிறது. உலகில் நிலவும் பல மொழிகளுள் நந்தமிழ் மொழி மெல்லோசையுடைய தென்பது வெளிப்படை. மெல்லோசை மொழி நேற்று இன்று தோன்றியிராது.

மொழியோசை, நாளுக்குநாள் மென்மையினின்றும் வன்மையிலேயே வளர்ந்துபோகும் நீர்மையது. ஆதலின் மென்மைமொழி தொன்மை வாய்ந்ததாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

உள்ள தமிழ் நூல்களை நோக்குவோம். அவைகளுள் தொன்மை வாய்ந்தது தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியக் காலத்தைப்பற்றிப் பலதிறக் கருத்துகள் வெளி வந்திருக்கின்றன. வேதம, இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் பாகுபாடு பெறுதற்கு முன்னரே, தொல்காப்பியம் யாக்கப்பட்டதென உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார். "........நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளும் உடைமையான் நான்மறையென்றார். அவை தைத்திரியமும் பௌடிகமுந் தலவகாரமுஞ் சாமவேதமுமாம். இனி இருக்கும் யசுவும் சாமமும் அதர்வணமு மென்பாருமுளர். அது பொருந்தாது ; இவர் இந்நூல் செய்த பின்னர் வேதவியாதர் சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர் உணர்தற்கு நான்கு கூறாக இவற்றைச் செய்தாராதலின்........" என்று அவர் கூறியிருத்தல் காண்க. தொல்காப்பியர் காலம் இற்றைக்கு எண்ணாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் என்றும், ஐயாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் என்றும், மூவாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் என்றும் ஆராய்ச்

சிக்காரர் பலவாறு கூறுப. பிந்திய காலத்தையே நாம் கொள்வோம்.

தொல்காப்பியத்தின் மொழிநடையும், உள்ளுறையும் தமிழரின் தொன்மைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகத் துணை செய்யும் என்று நம்புகிறேன். தொல்காப்பிய மொழி மிகவும் வளமுடையது ; பண்பட்டது ; விழுமிய கருத்துக்களை இழுமென் மொழியால் எளிதில் மலர்விக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அவ்வளமும் பண்பும் ஆற்றலும் மொழிதோன்றிய நாளிலோ அல்லது சற்றுப் பின்னோ உருக்கொள்ளல் அரிது. தொல்காப்பியத்தில் ஒலி நுட்பம், ஒலி திணிந்து எழுத்தாதல், அளபெடை, உயர்திணை அஃறிணை, ஆகுபெயர் அன்மொழித்தொகை முதலியனவும், அகம் புறம் என்னும் வாழ்வுக் கூறுபாடு, அகத்துக்கும் புறத்துக்குமுள்ள தொடர்பு, அரசு, போர்முறை, காதல் நுட்பம், உள் நிகழ்ச்சி, மெய்ப்பாடு, உள்ளுறை இறைச்சி, கூர்தல் (உள்ளது சிறத்தல் - Evolution) முதலியனவும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. இந்நாகரிகத் துறைகள் யாவும் எத்துணை எத்துணை நூற்றாண்டுகட்கு முன்னர் அரும்பி மலர்ந்து காய்த்துக் கனிந்து தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பதை உன்னுங்கள். தமிழ் மக்கள் காட்டுமிராண்டிகளா யிருந்து, கைக்குறி,

கட்குறி, ஒலிக்குறி முதலியவாற்றான் கருத்துக்களை உணர்த்தி, பின்னை எழுத்து, சொல், பொருள் முதலியவற்றைக் கண்டு, மொழியை வளம்படுத்திச் செப்பஞ் செய்தற்கும், நாகரிகத் துறைகளைக் காண்டற்கும், அவைகளை வாழ்விடை நிலைபெறுத்தற்கும், தொல்காப்பியத்துக்கு முன்னர் எத்துணை எத்துணை ஆண்டுகளாகியிருத்தல் வேண்டும்? அக்கால எல்லையை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலாது. சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் என்று ஒருவாறு ஊகஞ்செய்து கூறலாம். ஆகவே தமிழரின் தொன்மைக்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. இத்தொன்மை வழிவழி வந்தவர்கள் தமிழர்களாவார்கள்.

அத்தூய தமிழர்கள் மட்டும் இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் வாழ்கிறார்களில்லை. அவர்களுடன் வேறு பல மக்களும் குடிபுகுந்து நிலைத்துவிட்டார்கள். பழந் தூய தமிழர்வழி வந்த தமிழர்களும், இடையே குடிபுகுந்து நிலைத்த சிலருஞ் சேர்ந்த ஓரினமே தற்போதுள்ள தமிழினமாகும். இந்நாளில் தூய தமிழர் இன்னாரென்றும், குடிபுகுந்து நிலைத்த தமிழர் இன்னாரென்றும் பிரித்துக்காட்டல் எவராலும் இயலாததொன்று. வெவ்வேறு புலங்களிலிருந்து அவ்வப்போது குடிபுகுந்தவருடன் அவரவருடைய வழக்க ஒழுக்கங்களுங் குடிபுகுந்தன. அவ்வழக்க ஒழுக்கங்களும் தூய தமிழ் மக்க

ளிடைப் பரவலாயின. தூய தமிழர்களா யிருந்த வர்களும் தாங்கள் விரும்பியவாறு அவ்வப்போது மற்றவர்களது வழக்க ஒழுக்கங்களை ஏற்று, அவர்க ளுடன் கலந்து அளவளாவி ஒன்றுபட்டார்கள்.

கலப்பு என்பது இயற்கை. உலகில் எம்மொழி யும் எந்நாடும் எவ்வினமும் தோன்றியவாறே கலப்பின்றித் தனிமைத் தூயமையுடன் என்றும் ஒரு பெற்றியாய் நிலவுதல் அரிது. அவைகளில் கலப்பு உறுதல் இயல்பு. அதைத் தகைதல் எவ ராலும் இயலாததொன்று. ஒரு நாட்டில் மற் றொரு நாட்டார் புகுந்து, அந்நாட்டில் நிலைத்து, அந்நாட்டவரோடு கலநது விடுவாராயின், அவ ரும் அந்நாட்டவராகக் கருதப்படுவர். இதற் கெனச் சில நாடுகளில் சில விதிகளும் ஏற்பட்டி ருக்கின்றன. ஆகவே, உலகில எவ்வினமும் கலப் பற்றதாயில்லை என்பது ஈண்டுக் கருதற்பாலது. கலப்பால் வளர்ச்சியே உண்டு. அதனுல் கேடு உண்டெனில் இயற்கை அதற்குத் துணை நில் லாது.

தமிழர் யார்? தொன்று தொட்டுத் தமிழைத் தாய்மொழியாக் கொண்டவரும், தமிழ் நாட்டில் குடியேறி நிலைத்து வாழ்வு பெற்றவருந் தமிழ ராவர் என்று கூறலாம். இவருள் சைவரிருக்க லாம்; வைணவரிருக்கலாம்; அருகரிருக்கலாம்; புத்தரிருக்கலாம்; கிறிஸ்தவரிருக்கலாம்; இஸ்லா

மானவரிருக்கலாம் ; ஆத்திகரிருக்கலாம் ; நாத்திக ரிருக்கலாம். இவரனைவரும் தமிழர் என்பதைமட்டும் மறத்தலாகாது.

ஈண்டுச் சங்கத்தார் காலநிலை நினைவிற்கு வருகிறது. அவர் அனைவரும் ஒரு கொள்கையுடையவரல்லர். அவருள் சைவர், வைணவர், அருகர், புத்தர் முதலியோரிருந்தனர். அவரனைவருஞ் சகோதரநேயத்துடன் வாழ்ந்து போயினர். காரணமென்னை ? அவர்கள் கருத்து, சமய வேற்றுமை மீதும் பிற வேற்றுமைகள் மீதுஞ் சென்றதில்லை. அவர்கள் தங்களைத் தமிழர்கள் - சகோதரர்கள் - என்று எண்ணி, ஒருமையுளங் கொண்டு, தமிழ்த் தாய்க்குச் சேவை செய்தார்கள்.

சேரன் செங்குட்டுவன், இளங்கோ அடிகள், சீத்தலைச் சாத்தனார் இவர் மூவரும் ஒரு சமயக் கொள்கையுடையவரா ? இல்லை. ஒருவர் சைவர் ; மற்றொருவர் அருகர் ; இன்னொருவர் புத்தர். இவர்களுக்குள் எத்தகைய ஆன்ம நேய உரிமைப்பாடு நிலைத்திருந்தது ! தமிழ் மாணாக்கர்களே ! சிந்தியுங்கள். சேரன் செங்குட்டுவனும் இளங்கோவும் ஒரு தாயின் வயிற்றிற் பிறந்த சேய்கள். ஆனால் அவர்கள் வெவ்வேறு சமயக் கொள்கையுடையவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். அவர்களிடை எரி - பகை - பூசல் எழுந்தனவா ? ஆன்ம நேய மன்றோ ஊடுருவி யிருந்தது ? உண்மைத் தமி

ழுன்புக்கு முன் சிறுசிறு வேற்றுமைகளெல்லாம் ஞாயிறு முற்பட்ட பனிப்படலம் போலாகும். அவர்களைப் போல் ஏன் இக்காலத் தமிழர்கள் வாழ்தலாகாது ?

வேறு புலங்களிலிருந்து தமிழ்நாடு புகுந்தவர் மிகச் சிலராகவே யிருப்பர். அவர் அவர் வழக்க வொழுக்கங்கள் தமிழர்களிடைப் பலவாறு பரவி யிருத்தல் வேண்டும். அதனால் தமிழ் நாட்டு மக்க ளிடைச சமயக் கொள்கையிலும் பிறவற்றிலும் எத்துணை வேற்றுமைகள் காணப்பட்டாலும், அம்மக்களெல்லாருந் தம்மைத் தமிழர் என்று உணர்ந்து நடப்பது சாலும். அவ்வுணர்வை எழுப்புவது ஈண்டுக் கூடியுள்ள மகா நாடுகளின் சிறந்த நோக்கமா யிருத்தல் வேண்டும்.

பல வழியிலும் சிதறுண்டு கிடக்கும் தமிழ் இனத்தை ஒருமைப்படுத்தற்கு உறு கருவியா யிருப்பது தமிழ் மொழியே யாகும். சமயக் கொள் கையிலும் பிறவற்றிலும் மாறுபாடு கொண்டுள்ள வர்களும் மொழியில் ஒன்றுபடுவார்கள். தமிழ் நாட்டை ஒருமையில் நிறுத்துதற்கு மொழியன்றி வேறொன்று இப்போது இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பாருங்கள். சமயத்திலும் பிறவற்றி லும் சமரசக் கொள்கை பாராட்டும் அறிஞர் மிகச் சிலராகவே யிருப்பர். "வேறுபடு சமய மெலாம் புகுந்து பார்க்கில் விளங்கு பரம்பொருளே நின்

விளையாட்டல்லால் மாறுபடுங் கருத்தில்லை" (தாயு மானுர்) என்னும் பொதுமையை மன்பதை செய லில் கடைப்பிடித்தொழுகினுல், ஆன்மநேய ஒரு மைப்பாடு எளிதில் கூடும். தமிழ் மக்களிடை அச் சமரசம் பரவும் வரை, பிணக்குக்கு இடமில்லாத ஒன்றைக் கொண்டே, அவர்களை ஒன்றுபடுத்தல் வேண்டும். அதற்கு மொழியினும் வேறு ஒன்று இந்நாளிலிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இங்கிலாந்தில் எத்துணையோ வகுப்பார் எத் துணையோ சமயத்தார் குடியேறி ஆங்கிலராகி விட்டனர். ஆண்டுள்ள யூதர்களை ஆங்கிலேயரல்ல ரென்றும், ஆங்கிலம் அவர் மொழி யன்று என் றும் எவரால் கூறுதல் கூடும்? அதற்கென ஆண் டோர் இயக்கம் தோன்றினுல், அஃது எள்ளி நகையாடப்படுமன்ருே? "இங்கிலாந்தைத் தாய் நாடாகக் கொண்டவன் எக்கொள்கை யுடையவனு யிருநதா லென்ன" என்றே அறிஞர் கருதுவர்.

தமிழ் நாட்டில் ஆரியர் தமிழர் பிரிவு பெரிதும் பேசப்படுகிறது. ஆரியர் தமிழ் நாட்டில் குடிபுகுந் ததைச் சரித்திர உலகங் கூறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை வாழ்விடை ஏன் பாராட்டிப் பகைமை வளர்த்தல வேண்டும்? ஆரியர் தமிழ் நாட்டிடைக் குடிபுகுந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகி விட்டன. இப்பொழுது, "தூய ஆரியர் இன்னுர்" - "தூய தனித் தமிழர் இன்னுர்" என்று எவரே பிரிக்க

வல்லார்? ஒரு நூறாண்டு ஓரினத்தாரும் மற்றோரினத்தாரும் ஓரிடத்தில் வாழநேரின், அவர்தந் தனிமையும் இவர்தந் தனிமையும் மறைந்து கலந்த இனம் உருக் கொண்டு எழும். இயற்கை நிலை இவ்வாறாகப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் ஆரியர்க்கும் தமிழர்க்கும் கலப்பு ஏற்பட்டிராதென்று கருதுவது மதியுடைமையாகுங் கொல்!

பார்ப்பனர் ஆரியரென்றும், பார்ப்பனரல்லாதார் தமிழரென்றுஞ் சிலர் கருதுகிறார். பிற புலங்களிலிருந்து தமிழ்நாடு போந்தவர் சிலர் என்பதும், அவர் தம் வழக்க ஒழுக்கங்களைத் தமிழரும் ஏற்றனர் என்பதும் மேலே சொல்லப் பட்டன. மிகச் சில ஆரியர் தமிழ் நாட்டில் புகுந்திருக்கலாம். அவர்தம் வழக்க வொழுக்கங்கள் தமிழர் பலரால் ஏற்கப்பட்டிருக்கலாம். தூய ஆரியராதல் தூய தமிழராதல் இப்பொழுது இல்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். இந்நாளைய தமிழருள் சிலர் கிறிஸ்து பெருமான் திருவடித் தொண்டராகிறார். இக்காரணத்தால் அவர் எபிரேயராகி விடுவரோ என்று கேட்கிறேன். ஆரிய வழக்க வொழுக்கங்கள் பார்ப்பனரல்லாதாரிடமும் குலவிக்கொண்டிருத்தல் ஈண்டுக் கருதற்பாலது.

பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் பூசலை யொட்டி, வடமொழி தென்மொழிப் பிணக்கும் எழுந்து

திருவிளையாடல் புரிகிறது. வடமொழி பார்ப்பனர் மொழி யென்றும், தென்மொழி பார்ப்பன ரல்லாதார் மொழி யென்றும் எவரோ புனைந்து விட்டனர். அது தமிழ்நாட்டை இடர்ப்படுத்துகிறது. வடமொழியைப் பார்ப்பனரும் பயிலலாம்; மற்றவரும் பயிலலாம். வடமொழி நூல்கள் பார்ப்பனராலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன; மற்றவராலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. வடமொழி பாரதநாட்டுக்குரிய பொது மொழி. உலகம் போற்றத்தக்க கலைகள் அம்மொழியில் அமைந்திருக்கின்றன. ஜைந நூல்கள் ஏராளமாக அம்மொழியில் எழுதப்பட்டிருத்தலும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது. 'வடமொழி பார்ப்பனருக்கே உரியது' என்னுங் கூற்றை ஜைநர்கள் ஏற்பதில்லை.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள பார்ப்பனர் தமிழைப் பயிலாமலும், தமிழ்த் தாய்க்குச் சேவை செய்யாமலும் இருக்கிறாரில்லை. முன்னாள் தொட்டு அவருந் தமிழ்த்தாயின் சேய்களாக நின்றே தமிழ்த் தொண்டாற்றி வருகிறார். தமிழ் நாட்டில் பிரிவுகள் பெருகப் பெருகத் தமிழ்த்தாய்க்குச் சிறுமையும் பெருகும் என்பதை அறிஞர்கள் கருதுவார்களாக.

"யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்" (எல்லாம் ஊர்; எல்லாரும் சுற்றத்தார்) என வரூஉம் புறநானூற்றுப் பெருமொழியை நோக்குக. இவ்விழு

மிய கொள்கையுடையார் தமிழர் என்பதை உணர்க. இவர் வழிவழி வந்த இக்காலத் தமிழர் சிறுமைப் பிரிவுகளில் கருத்திருத்தல் அறமாகாது. 'பழந்தமிழர் பழந்தமிழர்' என்று பேசுவதால் என்ன பயன்? அவர் வழி நிற்க முயல்வது பெருந்தகைமையாகும்.

பார்ப்பனரிடத்தில் குறைபாடுகளில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. குறைபாடுகள் மற்றவர்களிடத்திலுமுண்டு. மன்பதையில் குறைபாடுகள் உறுதல் இயல்பு. அவ்வப்போது அவைகள் சீர்திருத்தஞ் செய்யப்பெறுதலும் இயல்பு. சீர்திருத்தக்காரரும் பிடிவாதக்காரரும் பார்ப்பனரிலுமிருக்கிறார்; மற்றவரிலும் இருக்கிறார். "யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்" என்பது போன்ற பழந்தமிழர் கொள்கை பரவப் பரவக் குறைபாடுகள் இரிந்தோடும். எரிபகையால் குறைபாடுகள் நீங்குதல் அரிது. சில வேளைகளில் அவைகளால் பிடிவாதமே பெருகும். இன்னும் இது குறித்து விரித்துக் கூற என் மனம் விரும்பவில்லை.

இந்நாளில் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட அனைவரையும், தமிழ் நாட்டில் குடிபுகுந்து நீண்டகாலமாக நிலைத்து வாழ்வோரையும் தமிழராகக் கொள்ளவேண்டுமென்பது எனது கொள்கை. அவ்வாறு கொண்டு தமிழ்த்தாய்க்குத் தொண்டு பூண்டொழுகுமாறு இளமை மாணாக்

கர்களாகிய உங்களை வேண்டுகிறேன். தமிழ்நாட்டில் 'அவர் வந்த கதையையும் இவர் போன கதையையும்' சரித்திரத்தில் படியுங்கள்; ஆனால் அதை வாழ்விடை நுழைத்துப் பிரிவு பிளவு பிணக்குகளை உண்டாக்கித் தமிழ் மக்களின் ஒருமைப்பாட்டைக் குலைத்துத் தமிழ்த் தாயை இன்னும் புண்படுத்தாதேயுங்கள். நீங்கள் இளைஞர்கள். உங்களை நோக்கியே விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன்.

அருமைத் தமிழ் மாணுக்கர்களே! உங்கள் நாட்டை நோக்குங்கள். அஃது எப்படியிருக்கிறது? அருமைத் தமிழ்நாடு சின்னுபின்னமாகச் சிதறுண்டு கிடக்கிறது. காரணம் என்னை? தலையாய காரணம் என்னை? தாய் மொழியைப் பேணுமை - அதனை ஓம்பாமை - அதன்பால் பற்றுள்ளங் கொள்ளாமை. தமிழ்த தாயின் நிலையை உன்ன உன்ன உள்ளங் குழைகிறது. உலகிலுள்ள எல்லாத் தாய்மார்களினும் நந்தமிழ்த் தாயே மிக இழிந்த நிலையுற்றிருக்கிருள். ஒரு போது முடியணிந்து, கோலேந்தி, கலையணிந்து அரியாசனம் வீற்றிருந்த நம் அன்னை - எல்லார்க்கும் மூத்த நம்பெரும் அன்னை - இப்போது எந்நிலையிலிருக்கிருள்? அவள் முடியிழந்து, கோலிழந்து, கலையிழந்து, நலமெலாமிழந்து கிடக்கிருள். அவள் உடற் கூறுகளெல்லாம் ஊறுபட்டுக் கிடக்

கின்றன; அவள் முகமெல்லாம் குறுமறுக்கள் எழும்பி, அவள் எழிலைக் கெடுத்து வருகின்றன; அவளிருக்கத் துச்சிலுமில்லை. அவளைத் தூறும் புற்றும் மூடிக்கொள்ளுமோ என்றும் அஞ்சுகிறேன். அவளைப் பழையபடி அரச அவையில் கொலுவீற்றிருக்கச் செய்யும் பொறுப்பு எவருடையது? உங்களுடையது; உங்களுடையது என்று அறை கூவுகிறேன். தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் தமிழராகப் பார்க்கும் நெஞ்சம் உங்கள்பால் அரும்பி மலர்வதாக. அம்மலர் பிலிற்றும் இன்பத்தேன் தாயின் நோய்களையெல்லாம் போக்குவதாக.

சீர்திருத்தம்

உலகம் பலவிதம். ஒவ்வொரு விதமும் இயற்கைச் செந்நெறியில் இயங்குவது ஒழுங்கு. அவ்வியற்கை ஒழுங்கு நியதி எனப்படும். எது எது நியதியினின்றும் வழுக்கி வீழ்கிறதோ, அதை அதைச் செப்பஞ் செய்ய இயற்கை விழையும் ஒன்று சீர்திருத்த மென்பது. இச் சீர்திருத்த மில்லையேல் உலகம் வளர்ச்சியுறாது. இயற்கையின் நோக்கம் உலகை வளர்த்துக் கொண்டு போவது. அவ்வளர்ச்சிக்குச் சீர்திருத்தம் இன்றியமையாதது.

தற்கால உலகம் பல துறைகளில் கேடுற்றுக் கிடக்கிறது. இதற்குச் சிறந்த காரணம் ஆட்சி முறைகளில் அடிக்கடி நேரும் மாறுதல்களாகும். தற்கால அரசியல் உலகம், பெரிதும் மேல் நாட்டையே குருமூர்த்தமாகக் கொண்டிருக்கிறது! எல்லாவற்றிற்கும் இந்நாளில் மேல்நாடு தேவையாயிருக்கிறது! மேல் நாட்டு அரசியல் முறைகட்குத் தற்போது சோதனைக் காலம் நேர்ந்திருக்கிறது. சோதனை ஜெர்மெனியில் துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. முடிவை உலகம் பேராவலோடு எதிர்நோக்கி நிற்கிறது. ஆட்சி முறைகளில் நிலைத்த அமைதி நிலவின், பல துறைகள் செம்மையுறும். அதுவரை ஆங்காங்கே சீர்திருத்தக் கூக்குரல் எழுந்து கொண்டே யிருக்கும்.

அஃறிணை யுலகம் பெரிதுஞ் சீர்திருத்தத்தை விரும்புவதில்லை. அவ்வுலகம் இயற்கை வழி இயங்கலால் அதற்குச் சீர்திருத்தம் தேவையில்லை. பகுத்தறிவுடைய உயர்திணை யுலகம் இயற்கைச் செந்நெறியினின்றும் அடிக்கடி வழுக்கி வீழும் இயல்பினதா யிருத்தலால், அதற்குச் சீர்திருத்தம் தேவையா யிருக்கிறது.

பழைய தமிழர்கள் பெரிதும் இயற்கையோடியைந்த இன்ப வாழ்வு நடாத்தினார்கள். அதனால் இயற்கை வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் வாழ்வு துணை நின்றது. பின்னே அவ்வாழ்வு குலைந்தமையான்,

இயற்கை வளர்ச்சி தடைபடலாயிற்று. இயற்கை வளர்ச்சி தடைபடும் இடத்தில் பலதிறச் சிறுமைகள் உறுதல் இயல்பு.

பழந்தமிழ் நாட்டில் நிலப்பாகுபாடு இருந்ததேயன்றிப் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் சாதிப் பாகுபாடு இருந்ததில்லை. மக்களுள் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவது இடைநாளில் குடிபுகுந்த தொன்றே யாகும். இதறகு, 'இவர் காரணர் அவர் காரணர்' என்று சொல்வதால் என்ன பயன் விளையப் போகிறது? எவராலோ குறைபாடு நுழைந்து விட்டது. அக் குறைபாட்டைப் போக்க முயல்வது அறிவுடைமை. எவர் காரணரென்று போரிடுவது அறிவுடைமை யாகாது.

பிறப்புச் சாதியினின்றும் பெண்ணடிமை, தீண்டாமை முதலிய நச்சுக் குழவிகள் பிறந்தன. இச் சிறுமைகளைப் போக்க எழுந்த பேச்சுகளும் எழுத்துகளும் மலையெனவுங் கடலெனவுங் குவிந்தும் பரந்துங் கிடக்கின்றன. இவைகளைப் பற்றிப் பேசிப் பேசி என் நாவும் தழும்பேறி விட்டது; எழுதி எழுதி என் கையும் மரத்துவிட்டது. இடைக்காலத்தில் தோன்றி இந்நாளில் பெருந் துன்பம் விளைத்துவரும் நோய்களை எப்படிப் போக்குவது? இவைகளைப் போக்கப் பல மருந்துகள் சொல்லப்படுகின்றன. சிறந்த மருந்து, கலப்பு மணமேயாம். இம்மணம் பரவப் பரவப்

பெருகப் பெருக மக்களுக்குள் சகோதரநேயம் வளர்தற்கு இடமுண்டாகும்.

கலப்பு மணத்துக்குப் பெண்ணுரிமை இன்றியமையாதது. பழந்தமிழர் காலத்தில் பெண்ணுரிமை இருந்தமையால் களவு மணம் நடைபெற்று வந்தது. காதல் மணம் கலப்பு வழியில நடைபெறத் தொடங்கினால் சாதிப்பேய் தானே ஓடும். அப்பேய் ஓடினால் பெண்ணடிமை ஏது? தீண்டாமை ஏது? எல்லாம் ஒழியும். இதற்கு எவர் விரைந்து முனைந்து வருதல் வேண்டும்? இளைஞர்கள் இளைஞர்கள் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

தீண்டாமைக் கொடுமை எத்தகைத்து? தீண்டாமை கொண்ட நாடு பொலிவிழத்தல் திண்ணம். நமது நாடு பொலிவிழந்திருத்தல் கண்கூடு. எங்கெங்கே தீண்டாமை! அந்தோ! பொதுவிடங்களிலும் நீர் நிலைகளிலும் கோயில்களிலுமா தீண்டாமை! என்ன கொடுமை! என்ன கொடுமை! இக்கொடுமையைப்பற்றிப் பேசிப் பேசி, எழுதி எழுதிப் பார்த்து, உடல் நலன் இழந்துள்ள இவ் வேளையில்,

அன்றிலும் பேடும் அழகா யுலவிவரும்
வென்றிப் பரங்குன்ற வேலவனே!—நன்றுடைய

நின்பெயரால் **தீண்டாமை** நின்பெயரால் **சாதிநேறி**
வன்னெஞ்சர் செய்தனரோ வம்பு

தெய்வ மணங்கமழுஞ் செந்தமிழின் தேன்பாயுஞ்
செய்ய பரங்குன்றச் செல்வமே!—வையமதில் [த்
தீண்டாமை எண்ணு நெஞ்சம் தீண்டுமோ நின்னடியைத்
தீண்டாமை மன்பதைக்கே தீட்டு

ஆண்டவ நின்றன் அறிகுறி யாகிய **ஆலயத்துள்** [ங்கே
தீண்டல்தீண் டாமை சிறத்தலால் அன்பர்கள் செல்வதெ
வேண்டல்வேண் டாமை கடந்தவர் வாழ்வும் விரதமுஞ்சூ
பாண்டிய நாட்டுப் பழமுதிர் சோலைப் பரம்பரனே [ழ்

எனவரூஉம் பாக்களை யாத்து, ஆண்டவனை நோக்கி முறையிடுகிறேன்; அழுகிறேன். ஆண்டவன் திருவருள் என்றாதல் நலஞ் செய்யும் என்னும் உறுதி எனக்குண்டு. நீங்களும் அவ்வுறுதி கொண்டு தீண்டாமை மனத்தைத் துறந்து வாழ்வு நடாத்துங்கள். தீண்டாமை தானே ஒழியும்.

கொலை களவு கள் காமம் பொய்முதலிய பாவங்கள் பரவுதற்குரிய வினைகள் பெருமிதமாக இக்கால உலகில் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அப்பாவங்களின் வளர்ச்சிக்கு இடந் தருவது இயற்கை வளர்ச்சியைத் தகைவதாகும். ஆதலால் மாணாக்கர்கள் சீலத்தை வாழ்வில் கடைப்பிடித் தொழுகு

வார்களாக. இதற்குத் தியானம் வேண்டற்பாலது என்று மேலே சொல்லி யிருக்கிறேன்.

காப்பிக்குடி, சுருட்டு பீடி சிகரெட் குடி முதலி யன வாழ்விற்கு இன்றியமையாதனவல்ல. இளைஞர் உலகம் இவைகட்குப் பாழாகிறது. இப் பாழுக்கு இரையாகாதிருக்குமாறு மாணுக்கர்களை எச்சரிக்கை செய்கிறேன். இயற்கைக்கு மாறுபட்ட வினைகளில் தலைப்படாது, இயற்கையோடியைந்த வினைகளில் தலைப்படுதல் நலம் என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே ! இன்னும் உங்கள் அரிய காலத்தைக் கொள்ளையிடுதற்கு என் மனம் எழவில்லை. இதுகாறும் பொறுமையுடன் என் புன் மொழிகளைச் செவிமடுத்த உங்கட்கு எனது நன்றியறிதலான வணக்கம் உரியதாக. வருங்கால உலகம் உங்களை எதிர்நோக்கி நிற்கிறது. அதற்கு முதலாவது உடலை ஓம்பிக் கல்வி பயின்று, விஞ்ஞானக் கலைகளில் ஊக்கஞ் செலுத் துங்கள்; நாட்டுக் காவியங்களுடன் உறவுகொண்டு அவைகளின் இயற்கை அமிழ்தை யுண்ணுங்கள் ; உங்களை நன்முறையில் பண்படுத்தித் தமிழ்த் தாய்க்குச் சேவைபுரிய விரைந்து நில்லுங்கள் ;

ஃ(ஙி)ங

தமிழ்த் தாய் உங்கள் முகத்தை நோக்கிய வண்ணமா யிருக்கிறாள்; அவளைப் பற்றியுள்ள பீடைகளெல்லாவற்றையும் தொலைக்க எழுங்கள்; எழுங்கள். இளம்பரிதிகளே! சாதிவேற்றுமை, பெண்ணடிமை, தீண்டாமை முதலிய கட்டுகள் இரிந்தோடத் தமிழ்க்கதிர் பரப்பி எழுங்கள்; எழுங்கள்.

" எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு "

திரு. வி. க.